

Ministerie van Economische Zaken

> Retouradres Postbus 20401 2500 EK Den Haag

De Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Binnenhof 4
2513 AA 's-GRAVENHAGE

Directie Financieel Economische Zaken

Bezoekadres
Bezuidenhoutseweg 73
2594 AC Den Haag

Postadres
Postbus 20401
2500 EK Den Haag

Factuuradres
Postbus 16180
2500 BD Den Haag

Overheidsidentificatienr
00000001003214369000

T 070 379 8911 (algemeen)
www.rijksoverheid.nl/ez

Datum 9 juni 2015
Betreft Beantwoording vragen over jaarverslag en slotwet 2014 van het
Ministerie van Economische Zaken, het rapport van de Algemene
Rekenkamer bij het jaarverslag en het jaarverslag Diergezondheidsfonds
2014

Ons kenmerk
FEZ / 15078472

Bijlage(n)
4

Geachte Voorzitter,

Bijgaand ontvangt u de antwoorden op de schriftelijke vragen van de leden van de vaste Kamercommissie voor Economische Zaken bij het jaarverslag 2014 en de Slotwet 2014 (Kamerstukken 34 200 XIII, nr. 1, 3 en 4) van het Ministerie van Economische Zaken en het rapport van de Algemene Rekenkamer bij het EZ-jaarverslag (Kamerstuk 34 200 XIII, nr. 2). Tevens zijn de antwoorden op de vragen bij het jaarverslag Diergezondheidsfonds 2014 (Kamerstuk 34 200 F, nr. 1) bijgevoegd.

(w.g.)

H.G.J. Kamp
Minister van Economische Zaken

(w.g.)

Sharon A.M. Dijksma
Staatssecretaris van Economische Zaken

Jaarverslag Ministerie van Economische Zaken 2014

Vraag 1:

Hoeveel zou het Rijk aan inkomsten extra mislopen, indien iedereen die duurzame energie opwekt (op eigen terrein, of op andermans terrein) wordt vrijgesteld van de energiebelasting op die energie?

Antwoord:

Op dit moment worden de fiscale faciliteiten voor het opwekken van duurzame energie beperkt tot duurzame energieopwekking "achter de meter" (voor eigen rekening en risico opgewekte energie en de salderingsregeling) of in de directe omgeving van de bewoner (verlaagd tarief voor lokaal duurzaam opgewekte energie). In deze vraag gaat het om een algemene vrijstelling voor duurzame energieopwekking in het hele land, ongeacht waar het wordt opgewekt of wie het opwekt (huishouden, mkb-bedrijf, energiebedrijf). In het verleden heeft een regeling bestaan waarbij een belastingkorting werd verleend voor productie van duurzame energie. Dit bleek fraudegevoelig te zijn en te leiden tot grote weglek naar het buitenland (waar duurzame energie goedkoper opgewekt kan worden). Het heeft indertijd vrijwel niet geleid tot extra opwekking van duurzame energie. Vanwege het vrij verkeer van goederen kon namelijk in de regeling geen onderscheid gemaakt worden tussen opwekking van energie in Nederland en het buitenland. Sindsdien wordt duurzame energie gestimuleerd via subsidies (met name de MEP, SDE en SDE+).

Stel dat het wel mogelijk zou zijn om alle duurzame opgewekte elektriciteit en het duurzaam opgewekte gas alleen in Nederland vrij te stellen van energiebelasting dan zou dat leiden tot een derving in de energiebelasting van € 400 mln¹ in 2015. Deze geschatte derving is gebaseerd op het huidige aandeel duurzame energie van 4,5%. Dit aandeel zal echter flink groeien, gezien de doelstelling van 14% duurzame energie in 2020. Dit betekent dat de derving in de energiebelasting ook navenant zou toenemen.

Vraag 2:

Kunt u aangeven in hoeverre de gerealiseerde bbp-groei in figuur 1 afwijkt van de in het voorafgaande jaar gedane ramingen van het CPB en dit bij voorkeur overzichtelijk in een grafiek weergeven?

Antwoord:

Het CPB levert jaarlijks vier bbp-volumegroeiramingen. Dat zijn respectievelijk het Centraal Economisch Plan (CEP), de juniraming, de Macro Economische Verkenning (MEV) en de decemberraming. Figuur 1 geeft de opeenvolgende

¹ Het huidige aandeel van 4,5% duurzame energie betreft grotendeels duurzame elektriciteit. Bij het schatten van de gederfde energiebelasting is uitgegaan van een aandeel duurzame elektriciteit van 10% in de totale hoeveelheid elektriciteit en van circa € 4 mld aan totale inkomsten uit energiebelasting op de totale hoeveelheid elektriciteit. Het aandeel duurzaam gas dat wordt belast is hierin niet meegenomen aangezien dat verwaarloosbaar klein is.

ramingen (balkjes) per ramingsjaar in deze volgorde weer, alsmede de realisatiecijfers (rechte lijn) zoals vastgesteld door het CBS.

Uit figuur 1 blijkt dat alle ramingen in het voorgaande jaar voor 2009 de bbp-groei hebben overschat. In drie van de vier ramingen voor 2010 is de groei onderschat. Voor 2011 zaten de ramingen erg dichtbij de realisaties. Voor 2012 en 2013 is de groei in alle ramingen overschat. Voor 2014 lagen twee ramingen hoger en twee ramingen lager dan het realisatiecijfer, redelijk dichtbij de realisaties.

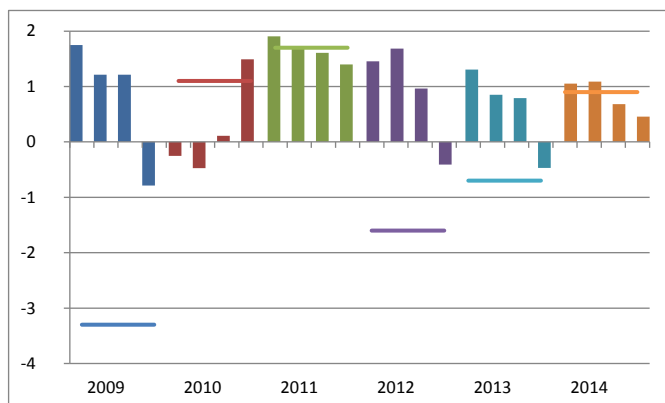
Hierbij moet wel worden aangetekend dat inmiddels een revisie van de nationale rekeningen heeft plaatsgevonden. De definitie van het bbp in de ramingen van het CPB is tot de MEV 2015 daarmee niet helemaal vergelijkbaar met de definitie in de realisatiecijfers van het CBS. Figuur 1 van het EZ-jaarverslag 2014 gaf de cijfers na de revisie weer. Om een eerlijkere vergelijking te maken zijn in figuur 2 ramingen vergeleken met de bbp-realisaties volgen de oude nationalerekeningenrichtlijnen. Voor 2014 is dat cijfer niet meer berekend door het CBS en is een vergelijking tussen realisatiecijfer en raming niet mogelijk. Het beeld blijft echter grotendeels vergelijkbaar als voor de cijfers van na de revisie van nationale rekeningen: een flinke overschatting van de groei in 2009, onderschatting voor 2010 en weer overschattingen voor 2012 en 2013. Alleen voor 2011 wijkt het beeld iets af vanwege de revisie. De ramingen lagen voor 2011 telkens hoger dan de realisatiecijfers voor revisie.

Ramingen van het CPB kunnen om verschillende redenen afwijken van de realisatiecijfers van het CBS. Figuur 1 in het EZ-jaarverslag geeft de meest recente realisatiecijfers, niet de CBS-cijfers die op het moment waarop de ramingen worden gemaakt beschikbaar zijn. Wanneer het CPB ramingen maakt, werkt het met bbp-cijfers over eerdere perioden die later nog door het CBS worden bijgesteld. Het CPB evalueert regelmatig de trefzekerheid van zijn ramingen en analyseert daarbij wat de verschillende bronnen van ramingsfouten zijn. Voor de meest recente evaluaties, zie De Jong, Roscam Abbing en Verbruggen (2010) en Van der Horst en Kranendonk (2013).² Hieruit blijkt dat de economische groei in de CPB-ramingen niet systematisch wordt overschat of onderschat en dat de ramingsprestaties van het CPB niet slechter zijn dan van de meeste andere ramingsinstituten zoals de OESO en het IMF.

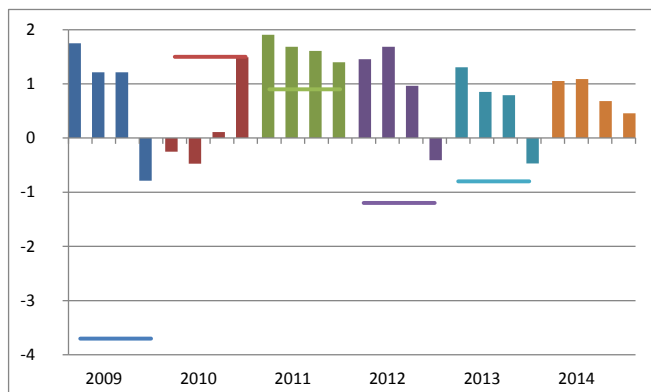
² De Jong, J., Roscam Abbing, M., en Verbruggen, J.P., 2010. Voorspellen in crisistijd: De CPB-ramingen tijdens de Grote Recessie. CPB Document 207. <http://www.cpb.nl/publicatie/voorspellen-crisistijd-de-cpb-ramingen-tijdens-de-grote-recessie>.

Van der Horst, A. en Kranendonk, H.C., 2013. Trefzekerheid van CPB-ramingen 2011-2013, CPB Achtergronddocument, www.cpb.nl/publicatie/trefzekerheid-van-cpb-ramingen-in-2011-2013.

Figuur 1: Ramingen van bbp-volumegroei in voorafgaande jaar in % (balkjes) en realisatiecijfer van bbp-volumegroei na revisie nationale rekeningen in % (rechte lijn)

Figuur 2: Ramingen van bbp-volumegroei in voorafgaande jaar in % (balkjes) en realisatiecijfer van bbp-volumegroei voor revisie nationale rekeningen in % (rechte lijn)

Vraag 3:

Kunt u aangeven hoeveel buitenlandse bedrijven zich in West-Europese landen als Frankrijk, België, Duitsland, Verenigd Koninkrijk, Zwitserland en Denemarken in 2014 gevestigd hebben?

Antwoord:

Een internationale vergelijking van cijfers is lastig te maken, omdat er niet veel internationale studies zijn en niet overal werden dezelfde definities gehanteerd, hierdoor is een vergelijking lastig te maken. Op basis van gegevens van Financial Times/Foreign Direct Investments (FT/FDI) kan een globaal overzicht over 2014 worden gepresenteerd. In onderstaande tabel is het aantal bedrijven per land weergegeven. Voor de volledigheid is Nederland aan het overzicht toegevoegd.

Land	Aantal bedrijven
Frankrijk	239
België	67
Duitsland	488
Verenigd Koninkrijk	912
Zwitserland	87
Denemarken	40
Nederland	166

Bron: FT/FDI

Vraag 4:

Kunt u een top tien van redenen geven waarom buitenlandse bedrijven volgens het Netherlands Foreign Investment Agency (NFIA) er voor hebben gekozen om zich niet in Nederland te vestigen?

Antwoord:

De NFIA doet jaarlijks onderzoek naar de redenen die zijn opgegeven door buitenlandse bedrijven waarom een project niet in Nederland terecht komt. In 2014 zijn de volgende redenen genoemd, sommige respondenten hebben meerdere redenen genoemd.

Aantal gevallen	Opgegeven reden
17	Markt; waar de (afzet)markt als reden werd genoemd betrof de voorkeursoptie (meestal Duitsland of het VK)
17	Bestaande relatie, bv een distributeur of toeleverancier waarmee al zaken worden gedaan
6	Lopende het proces werd elders een betrouwbaar contact gevonden om zaken mee te doen
5	Arbeid gerelateerd: beschikbaarheid van β -personeel, rigide wetgeving, hoge kosten
4	Hoge kosten in het algemeen
4	Incentives (betere subsidiemogelijkheden in een ander land)
2	Fiscaal; betrof in beide gevallen vestiging van een hoofdkantoor
9	Overige: overname halverwege het traject, invloed van een Private Equity company, geen bitcoin-permit, 'excellent corporate jurisdiction in the UK', etc.

Bron: NFIA, 'lost projects onderzoek'

Vraag 5:

Hoeveel buitenlandse bedrijven in totaal investeren jaarlijks in onze economie en hoeveel banen zijn daar naar schatting mee gemoeid?

Antwoord:

In 2014 hebben 187 buitenlandse bedrijven voor € 3,2 mld in de Nederlandse economie geïnvesteerd. Deze investeringen leverden vorig jaar 6304 extra banen op. In 2013 bedroegen de buitenlandse investeringen € 1,7 mld. Dankzij enkele

grote projecten leverden de buitenlandse investeringen dat jaar 8500 nieuwe banen op. In 2012 bedroegen de buitenlandse investeringen € 0,9 mld en waren goed voor ruim 5000 banen.

Vraag 6:

In hoeverre heeft het gecreëerde beeld van Nederland als belastingparadijs een positieve dan wel negatieve invloed gehad op de werkzaamheden van de NFIA om buitenlandse bedrijven aan te trekken?

Antwoord:

Het valt niet na te gaan of, en zo ja in hoeverre, onterechte beeldvorming over Nederland van invloed is op potentiële investeerders en buitenlandse bedrijven.

Vraag 7:

Hoe staat het met de werkgroep vestigingsklimaat en welke concrete acties zijn daaruit voortgekomen?

Antwoord:

Sinds de oprichting in september 2014 is de werkgroep drie keer bij elkaar gekomen. Op 23 juni 2015 vindt de volgende bijeenkomst van de werkgroep plaats. Momenteel wordt een halfjaarlijkse monitor ontwikkeld om een objectieve vergelijking van de locatiefactoren in Nederland in vergelijking met concurrerende landen te kunnen maken.

Vraag 8:

Waaruit blijkt dat de publieke-private samenwerking (pps) tussen overheid en bedrijfsleven verder toeneemt?

Antwoord:

De TKI-toeslagregeling dient er toe om het private commitment in publiek-private samenwerking te stimuleren. De toegekende TKI-toeslag is in 2014 toegenomen ten opzichte van 2013. We verwachten een toename van het privaat commitment van € 218 mln in 2013 naar € 340 mln in 2014 (zie tabel op pagina 44 van het jaarverslag). Uitgaande van een aandeel van het privaat commitment van circa 36% in de totale omvang van de PPS-middelen, wordt een toename van de omvang van publiek-private samenwerking verwacht van € 622 mln in 2013 naar circa € 900 mln in 2014. Hieruit valt af te leiden dat de publiek-private samenwerking tussen kennisinstellingen en het bedrijfsleven verder is toegenomen.

Vraag 9:

Wordt er actie ondernomen om te kijken of de andere 161 deelnemers van de Nationale Iconen competitie op een of andere manier gesteund kunnen worden in het geval ze een nuttige, vernieuwende technologie aanbieden?

Antwoord:

De status van Nationaal Icoon brengt extra ondersteuning door de Rijksoverheid met zich mee, bijvoorbeeld bij (inter)nationale exposure en bij het wegnemen van belemmeringen in regelgeving. Aangezien deze ondersteuning expliciet onderdeel is van de prijs, zal deze niet worden geboden aan de overige aanmeldingen voor de competitie. In 2016 wordt een nieuwe ronde van de zoektocht naar Nationale Iconen georganiseerd. De afgefallen projecten bij de eerste ronde, kunnen dan wederom meedoen aan de competitie.

Vraag 10:

Ziet u de MKB-innovatiestimuleringsregeling als een succes en ziet u dat als reden om vanuit de Rijksoverheid meer steun te bieden voor regionale samenwerkingsverbanden?

Antwoord:

MKB Innovatiestimulering Topsectoren (MIT) is een succesvol instrument voor het mkb om te innoveren. Vanaf de start van de MIT in 2013 heeft het mkb veel belangstelling voor dit instrument. Na twee pilots met de provincies Noord-Brabant en Limburg in 2014 is de samenwerking dit jaar verder uitgebreid naar alle provincies. Door die samenwerking is in 2015 meer budget beschikbaar: in totaal € 50 mln ten opzichte van € 32 mln vorig jaar. Mkb'ers hebben direct na de openstelling van de MIT-regeling op 19 mei jongstleden volop projectvoorstellen ingediend. De provincies en EZ zijn dan ook van plan de samenwerking te continueren. Het mkb is betrokken bij vervolggesprekken over de MIT en over de brede samenwerkingsagenda Rijk-regio. EZ en de provincies hebben afgesproken dat het jaar 2015 benut wordt om ervaringen te monitoren en te analyseren. Op grond daarvan beziet EZ in het najaar hoe de MIT in 2016 verder kan worden verbeterd en eventueel uitgebreid.

Vraag 11+ 13:

Hoeveel bewoners nemen aan de dialoogtafel deel?

Antwoord:

De Dialoogtafel heeft in totaal 17 deelnemers, waarvan 4 deelnemers namens verschillende bewonersorganisaties afgevaardigd zijn.

Vraag 12:

Hoeveel bedrijven nemen aan de dialoogtafel deel?

Antwoord:

De Dialoogtafel bevat vertegenwoordigers van de industrie en (grotere) bedrijven in de Eemsdelta, van het mkb, van LTO Noord, NAM en een directeur-bestuurder die namens acht wooncorporaties deelneemt.

Vraag 14:

Hoeveel heeft de dialoogtafel tot op heden gekost inclusief de vergoedingen die verstrekt zijn aan de bestuurders?

Antwoord:

De jaarrekening van 2014 laat zien dat in totaal € 462.396 (exclusief BTW) is besteed aan de Dialoogtafel. In februari is de begroting van de Dialoogtafel voor 2015 aangenomen. De totale begroting bedraagt € 695.000 (exclusief BTW). De kosten van de Dialoogtafel worden gedeeld tussen het Rijk, de provincie en NAM. Daarnaast zoekt de Dialoogtafel op projectbasis financiering voor grote projecten.

Vraag 15:

Hoe gaat u er voor zorgen dat de inwoners van Groningen worden gecompenseerd voor hun geleden schade?

Antwoord:

Wettelijk is vastgelegd dat alle schade die het gevolg is van mijnbouwschade vergoed moet worden. In het bestuursakkoord van 17 januari 2014 en de aanvulling hierop van 9 februari 2015 (TK 33529, nr. 28 en TK 33529, nr. 96) zijn kaders gesteld voor de vergoeding van schade. Op 1 mei 2015 heb ik de Kamer geïnformeerd (TK 33529, nr. 171) over de benoeming van dhr. J.G.M. Alders als Nationaal Coördinator Groningen. Hij zal zich de komende periode richten op het ontwikkelen van een meerjarenprogramma, met daarin concrete maatregelen op het gebied van preventief versterken van woningen, monumenten en andere gebouwen, het in combinatie hiermee verduurzamen van woningen, het verbeteren van de leefbaarheid in dorpen en maatregelen voor de versterking van de regionale economie. Daartoe behoort ook de verdere uitwerking van de kaders ten behoeve van schadevergoeding.

Vraag 16:

Is er behoefte vanuit de aanvragers en ruimte in de begroting om de Borgstelling mkb (BMKB) uit te breiden?

Antwoord:

Het budget voor het verstrekken van borgstellingskredieten vanuit de huidige BMKB regeling is naar verwachting dit jaar voldoende toereikend om aan alle aanvragen van kredietverstrekkers te voldoen. In die zin is er dus geen behoefte vanuit de aanvragers om de BMKB uit te breiden. Als het gaat om de voorwaarden van de regeling, bijvoorbeeld de hoogte van het borgstellingspercentage, is in 2015 een tijdelijke verruiming actief. Hierdoor is het maximale borgstellingskrediet verhoogd van € 1 mln naar € 1,5 mln, en kan voor borgstellingskredieten tot € 0,2 mln aan bestaande bedrijven (de 'kleine kredieten') het hogere borgstellingspercentage van per saldo 67,5% worden gebruikt. Deze uitbreiding is tijdelijk vanwege de grote knelpunten rond financiering van het mkb, zoals beschreven in de brief over het 'aanvullend actieplan mkb-financiering' van 8 juli 2014 (TK 32637, nr. 147). Op deze wijze speel ik dit jaar al in op een behoefte in de markt voor uitbreiding van de regeling.

Vraag 17:

Zijn banken dankzij de BMKB eerder bereid leningen te verstrekken en kunt u dit in een tabel duiden ten opzichte van voorgaande jaren?

Antwoord:

De beslissing van financiers om krediet uiteindelijk wel of niet te verstrekken, blijft van diverse factoren afhankelijk, zodat niet exact bepaald kan worden in welke mate de BMKB bijdraagt aan het vermeerderen van het aantal toegekende kredieten. In de laatste beleidsevaluatie van de BMKB uit 2011 is ondernemers gevraagd of zij het te financieren doel ook daadwerkelijk in dezelfde vorm zouden hebben gerealiseerd als zij geen borgstellingskrediet hadden gekregen. Circa 90% van de ondervraagde bedrijven gaf aan dat zonder de BMKB het financieringsdoel niet of onvoldoende tot stand zou zijn gekomen (29,5% gedeeltelijk en 61,1% in het geheel niet, zie antwoord op vraag 21 n.a.v. het AR-rapport). Op basis daarvan kan gesteld worden dat de BMKB in zeer ruime mate bijdraagt aan het vermeerderen van het aantal toegekende kredieten.

Vraag 18:

Hoe verhouden de Digitale Eengemaakte Markt en Connected Continent zich tot elkaar?

Antwoord:

Connected Continent is de naam van een voorstel van de Europese Commissie dd. 11 september 2013 voor een Verordening die verdere harmonisering van Europese regels voor telecombedrijven regelt. Dit voorstel bevatte aanvankelijk diverse deelonderwerpen, zoals radiospectrumbeleid, consumentenbescherming en markttoegang, maar is in de onderhandelingen inmiddels teruggebracht tot de onderwerpen roaming en netneutraliteit. De Digitale Eengemaakte markt (of digitale interne markt) is de titel van een mededeling van de Europese Commissie dd. 6 mei 2015. Deze mededeling zal worden gevolgd door voorstellen op een breed scala van onderwerpen. Eén van deze wetgevende voorstellen betreft een herziening van het Europees regelgevend kader voor telecombedrijven, die in 2016 wordt verwacht. Naar verwachting zullen elementen uit het oorspronkelijke "Connect Continent" voorstel daarin terugkomen.

Vraag 19 + 20 + 21:

Hoe vordert Connected Continent inmiddels? Wanneer zal de afschaffing van de roamingtarieven plaatsvinden? Wat is de stand van zaken m.b.t. de basic roaming allowance? Geldt de voorgestelde 40 belminuten, 40 SMS-en en 80 MB voor een heel jaar? Hoe gaat het opknippen werken? Betekent dit dat bij een vakantie van 1 week slechts 1/52e hiervan beschikbaar is? Oftewel 1 belminuut voor een week vakantie? Hoe wordt er in de Europese Raad en Europees Parlement gedacht over de laatste tekstvariant over de basic roaming allowance?

Antwoord:

Onlangs (5 juni 2015) heb ik uw Kamer de Geannoteerde Agenda voor de Telecomraad van 12 juni toegestuurd. Daarin ben ik in gegaan op de laatste stand van zaken.

Vraag 22:

*Welke bedragen die wel begroot waren, zijn uiteindelijk toch niet uitgegeven?
Worden deze bedragen in 2015 alsnog uitgegeven?*

Antwoord:

In de departementale verantwoordingsstaat van het EZ-jaarverslag (pagina 117) zijn de realisatiegegevens over 2014 per begrotingsartikel opgenomen en afgezet tegen de oorspronkelijke begroting. De totale uitgaven in 2014 zijn per saldo € 96,6 mln lager dan oorspronkelijk begroot. De specificatie op artikel- en instrumentniveau is terug te vinden in de budgettaire tabellen van de betreffende begrotingsartikelen.

De volledige onderuitputting 2014 blijft beschikbaar voor uitgaven in 2015 en verder (via de eindejaarsmarge, het Toekomstfonds en de middelen voor ETS-compensatie). Dit is budgettair verwerkt en toegelicht in de 1e supplétoire begroting 2015 van EZ (TK, 34 210 XIII, nrs. 1 en 2).

Vraag 23:

Op welke punten worden begrotingsreserves ingezet? Welke criteria worden hiervoor gehanteerd?

Antwoord:

Een begrotingsreserve mag met toestemming van de Minister van Financiën ten laste van een begrotingsartikel worden aangehouden (artikel 5, lid 4 Comptabiliteitswet). De begrotingsreserves zijn bestemd voor een concreet doel en kunnen alleen voor dat doel worden gebruikt. De begrotingsreserves op de EZ-begroting worden ingezet voor de volgende doelen:

- Als borg voor de afgegeven garantstellingen (Borgstelling MKB-kredieten, Garantie Ondernemingsfinanciering, Garantiefaciliteit Scheepsnieuwbouwfinanciering, Garantieregeling Geothermie en Borgstellingsfaciliteit voor de landbouw). Uit deze begrotingsreserves kan een eventuele mismatch in de tijd tussen (premie-)inkomsten en uitgaven (verliesdeclaraties) worden opgevangen.
- De uitfinanciering (op kasbasis) van reeds aangegane verplichtingen (reserve voor duurzame energie en de reserves voor landbouw en visserij). Via de reserves blijven de middelen beschikbaar voor het specifieke doel tot het moment van uitbetaling.
- Het terugbetalen van financiële correcties van de Europese Commissie (begrotingsreserve voor apurement).
- Garantstelling EZ voor het in gebreke blijven van groene onderwijsinstellingen die gebruik maken van de regeling schatkistbankieren (begrotingsreserve schatkistbankieren Groen Onderwijs).

In de betreffende beleidsartikelen (13, 14, 16 en 17) van zowel begroting als jaarverslag worden de bovengenoemde begrotingsreserves apart toegelicht (conform artikel 5, lid 5 Comptabiliteitswet). Als opvolging van de motie Geurts (TK, 34 000 XIII, nr. 64) worden de geraamde wijzigingen gedurende het begrotingsjaar in de 1^e en 2^e suppletoire begroting inzichtelijk gemaakt.

Vraag 24:

*Welke projecten in Caribisch Nederland blijven achter in de uitvoering?
Wat vinden de uitvoerders van het project van de stopzetting van de betalingen?*

Antwoord:

Het betreft hier projecten op Saba en St. Eustatius. Daarbij is geen sprake van stopzetting van de betalingen maar vertraging in de projecten. Per 1 januari 2014 is het Gemeenschappelijk Energie Bedrijf (GEBE) van de bovenwindse eilanden ontvolcht en opgesplitst in drie bedrijven, voor elk eiland één. Op Saba en St. Eustatius ontstonden de verzelfstandigde bedrijven Saba Electric Company (SEC) en Statia Utility Company (STUCO). Al vóór de ontvolchting van GEBE zijn beslag kreeg was duidelijk dat SEC en STUCO hun tarieven fors zouden moeten verhogen om kostendekkend te zijn.

Verhoging van de tarieven voor eindgebruikers werd zowel door de Eilandbesturen als door mij onwenselijk geacht. In plaats daarvan is besloten om in te zetten op kostprijsverlaging door grootschalige introductie van duurzame energie (zon, wind) en verplaatsing en modernisering van de elektriciteitscentrale Saba.

In 2014 zijn de bedrijven gestart met de voorbereiding van de werkzaamheden. Met de verplaatsing van de elektriciteitscentrale op Saba is in 2014 een aanvang gemaakt, maar het ontwerpen van de parken voor zonne-energie kostte meer tijd dan verwacht als gevolg van de technische complexiteit. De parken konden niet in 2014 worden aanbesteed en derhalve kon ook in 2014 door EZ geen subsidie worden toegekend. De aanbestedingen zijn in het voorjaar van 2015 van start gegaan. In de 1^e suppletoire begroting 2015 van EZ zijn middelen vrijgemaakt om de verwachte subsidieaanvragen in 2015 te kunnen honoreren.

Vraag 25:

Kunt u een compleet overzicht geven van de kosten die in 2014 door het kerndepartement en alle diensten en agentschappen zijn gemaakt ten behoeve van PIANOo/TenderNed, inclusief TenderNed zelf?

Antwoord:

De totale uitgaven over 2014 voor PIANOo/TenderNed zijn afgerond € 8,0 mln. Hiervan is € 5,0 mln ten behoeve van uitgaven aan ICT-kosten, € 2,3 mln personele en diverse materiële kosten van PIANOo/TenderNed en € 0,7 mln overige programmakosten. Van de totale uitgaven van € 8,0 mln is € 1,6 mln uitgegeven ten behoeve van PIANOo en € 6,4 mln ten behoeve van TenderNed.

Vraag 26:

Waarom is het percentage digitale radio ontvangers in huishoudens in 2013 licht gedaald ten opzichte van 2012?

Antwoord:

De landelijke commerciële radiostations zijn op 1 september 2013 officieel van start gegaan met digitale radio via DAB+. De Nederlandse Publieke Omroep (NPO) zendt sinds oktober 2013 uit in DAB+. De cijfers uit 2012 en 2013 zijn relatief laag. Het verschil kan waarschijnlijk verklaard worden uit afrondingsverschillen. Dit kan mede verklaard worden door het feit dat de voorlichtingscampagne voor digitale radio van de gezamenlijke publieke en commerciële omroepen pas in mei 2014 van start is gegaan (zie ook: www.digitalradio.nl) en niet, zoals eerder voorzien, in 2013. De verwachting is dat het percentage digitale radio ontvangers in huishoudens in 2014 en de jaren erna zal oplopen als gevolg van deze publiekscampagne. Vanaf het jaar 2014 vertoont de verkoop van DAB+ radio's een stijgende lijn (zie ook het antwoord op vraag 28).

Vraag 27:

Waar baseert u uw stelling op dat tenminste 47% van de Nederlandse huishoudens de komende drie jaar een digitale radio ontvanger aanschaft?

Antwoord:

Mijn stelling is niet dat tenminste 47% van de Nederlandse huishoudens de komende drie jaar een digitale radio ontvanger aanschaft. Wel is in de brief over het verlengings- en digitaliseringsbeleid van de Nederlandse etherradio uit 2009 aangegeven dat, mocht bij de dan geplande evaluatie in 2016 blijken dat 50% van de Nederlandse huishoudens over een digitale radio (DAB+) beschikt, er in overleg met de sector een afschakeldatum voor de FM vastgesteld kan worden. Het percentage van 50% is daarmee één van de voorwaarden voor het afschakelen van de FM. Uit een recent onderzoek van Telecompaper (zie: http://www.agentschaptelecom.nl/sites/default/files/eindrapport_dab_definitief_2_015.pdf) blijkt dat DAB+ in 2013 een aandeel had van 3%. Van een percentage van 50% is derhalve nog geen sprake waardoor het vaststellen van een afschakeldatum voor de FM op dit moment nog niet opportuun is.

Vraag 28:

Hoeveel radio ontvangers worden er gemiddeld per jaar aangeschaft?

Antwoord:

Uit diverse cijfers blijkt dat er in 2013 ca. 17.000 digitale radio's zijn verkocht en in 2014 ca. 52.000 (zie onder andere: <http://radio.nl/805823/verkoop-dabradios-blijft-groeien>). De verkoop van digitale radio's vertoont derhalve een stijgende lijn. Hierbij zijn autoradio's met DAB+ die in de fabriek zijn ingebouwd buiten beschouwing gelaten, omdat deze cijfers door bureau GFK niet worden bijgehouden.

Vraag 29:

Hoeveel mensen luisteren naar de middengolf in Nederland?

Antwoord:

Uit een recent onderzoek van Telecompaper (zie:

http://www.agentschaptelecom.nl/sites/default/files/eindrapport_dab_definitief_2015.pdf) blijkt dat ca. 4% van de totale luistertijd bestaat uit luisteren naar de middengolf en dat dit percentage dalende is. De overige luistertijd is verdeeld over FM, internet, kabel en DAB+. De verwachting is dat dit percentage de komende tijd verder zal dalen als de belangrijkste middengolfzender van Nederland - NPO Radio 5 - per 1 september 2015 haar uitzendingen via de middengolf zal beëindigen.

Vraag 30:

Kunt u aangeven hoeveel een commerciële en publieke middengolf vergunninghouder jaarlijks moet betalen aan kosten voor toezicht en gebruik van frequentie en hoeveel wordt daarbij door de overheid bijgedragen?

Antwoord:

FM- en middengolfvergunninghouders betalen jaarlijks de kosten die door het Agentschap Telecom (AT) worden gemaakt voor haar toezichthoudende taak. Op grond van de "Regeling vergoedingen Agentschap Telecom 2015" betaalt een vergunninghouder (zowel FM als middengolf) in 2015 € 566 (2014: € 565) per kilowatt (kW) zendvermogen en daarnaast € 341 (2014: € 341) per combinatie van opstelplaats en frequentiekanaal. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen commerciële en publieke vergunninghouders voor de doorbelasting van de toezichtkosten.

In totaal betalen de middengolfvergunninghouders jaarlijks circa € 400.000 voor toezicht, waarvan € 100.000 door de commerciële partijen en € 300.000 door de publieke omroep. De FM-vergunninghouders betalen in totaal jaarlijks circa € 3,2 mln voor toezicht, waarvan € 1,8 mln door de commerciële partijen en € 1,4 mln door de publieke omroepen.

Voor de vergoeding van de kosten van de werkzaamheden die zijn gemoeid met de uitvoerende taak (vergunningverlening e.d.) betalen alle vergunninghouders op grond van voornoemde regeling in het jaar van verlening eenmalig € 619 (2014: € 618) per opstelplaats. Voor vergunningen voor frequenties hoger dan 104,9 MHz (lokale omroepen) geldt een bedrag van € 153 (2014: € 153) per opstelplaats. De kosten voor toezicht en vergunningverlening voor de middengolf en FM worden doorberekend aan de vergunninghouders. De overheid draagt hier niet aan bij.

Vraag 31:

Hoeveel moet een commerciële en publieke FM vergunninghouder jaarlijks betalen aan kosten voor toezicht en gebruik van frequentie en hoeveel wordt daarbij door de overheid bijgedragen?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 30.

Vraag 32:

Deelt u de mening dat marktpartijen als Vodafone, T-Mobile en KPN zelf verantwoordelijk moeten zijn voor het garanderen van "regional roaming" en dat de staat daar niet per sé een financiële bijdrage voor hoeft te leveren? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?

Antwoord:

Ja, die mening deel ik. Vodafone, T-Mobile en KPN zijn naar aanleiding van de grootschalige storing in het mobiele netwerk van Vodafone in april 2012 op aandringen van mijn voorganger zelf tot afspraken gekomen voor "regional roaming". In december 2014 zijn de afspraken voor "regional roaming" in werking getreden. In het geval dat zich in de toekomst opnieuw een grootschalige storing zal voordoen in één van de mobiele netwerken van genoemde partijen, kan het spraak- en sms-verkeer worden overgenomen door de andere partijen. Vanuit EZ is een kleine financiële bijdrage (zie ook antwoord op vraag 33) beschikbaar gesteld als bijdrage in de initiële kosten voor aanleg van de verbindingen die nodig zijn om "regional roaming" mogelijk te maken. Reden voor deze financiële bijdrage is dat de mogelijkheid van "regional roaming" zowel een publiek als een commercieel belang kent.

Vraag 33:

Hoe groot was de financiële bijdrage voor "regional roaming"?

Antwoord:

In het kader van "regional roaming" heeft individuele subsidieverlening plaatsgevonden aan de drie operators KPN, T-Mobile en Vodafone met een totaal van € 323.391. Tot nu toe zijn hierop voorschotten verstrekt van in totaal € 242.676. Omdat per operator nog subsidievaststelling dient plaats te vinden, is nog niet bekend welke definitieve bedragen hieraan zullen worden toegekend. Echter de hoogte van het totale maximale subsidiebedrag zal niet meer bedragen dan € 323.391.

Vraag 34:

Hoe hoog is het bedrag dat totaal aan Small Business Innovation Research Programma (SBIR)-regelingen is besteed?

Antwoord:

Het bedrag dat in totaal, tot en met 2014, aan Small Business Innovation Research Programma (SBIR)-regelingen is besteed voor de Cybersecurity Research Agenda betreft € 5,022 mln.

De EZ bijdrage hierin betreft € 0,922 mln. De overige ministeries hebben hieraan bijgedragen:

- Veiligheid en Justitie:	€ 2,9 mln
- Defensie:	€ 0,4 mln
- Binnenlandse Zaken:	€ 0,3 mln
- Infrastructuur en Milieu:	€ 0,4 mln
- Financiën:	€ 0,1 mln

Vraag 35:

Hoe gaat u de publieke sector stimuleren om hun R&D uitgaven te verhogen om de Europa-2020 doelstelling te benaderen?

Antwoord:

Het kabinet beoogt met name R&D-uitgaven in de private sector te stimuleren. De R&D-uitgaven in de publieke sector liggen internationaal gezien al op een hoog niveau, terwijl de R&D-uitgaven in de private sector achterblijven bij het EU- en het OESO-gemiddelde. R&D-uitgaven in de publieke sector worden voornamelijk gefinancierd met middelen van het Rijk voor onderzoek bij kennisinstellingen (hogere onderwijsinstellingen en onderzoeksinstellingen). Daarnaast zijn er andere financieringsbronnen voor publiek onderzoek, waarbij vooral die van de Europese Commissie, het Nederlandse bedrijfsleven en collectebusfondsen van belang zijn. Het kabinet stimuleert de Horizon 2020 bijdrage van de Europese Commissie voor publiek onderzoek met cofinanciering en vanaf dit jaar met een tegemoetkoming in de matchingskosten. Het kabinet stimuleert het verkrijgen van deze Europese middelen verder met adviezen van RVO.nl bij het aanvragen van subsidies.

Vraag 36:

Hoeveel publiek geld gaat er naar de topsectoren, inclusief geld via de Nederlandse organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO) of kennisinstellingen als de TNO?

Antwoord:

In het kader van het topsectorenbeleid stellen kennisinstellingen capaciteit en overheden budgetten ter beschikking voor gezamenlijke programmering (bedrijfsleven, kennisinstellingen en overheden) via de topsectoren. Deze capaciteit wordt tweejaarlijks vastgelegd in het Nederlandse Kennis- en Innovatie contract. Op grond van dit contract wordt in 2015 capaciteit en budget ter beschikking gesteld van in totaal € 1,046 mld. Dit betreft dus de bijdragen van departementen, NWO, TO2-instituten, KNAW en de bijdragen van regionale overheden.

Vraag 37:

Kunt u aangeven hoeveel innovatieve start-ups er in de tweede helft van 2014 waren?

Antwoord:

In 2014 zijn er volgens de Kamer van Koophandel circa 185 duizend bedrijven gestart. Dat cijfer omvat alles: Van iemand die voor zichzelf begint in de bouw, tot de nieuwe bakker op de hoek, tot een bedrijf dat kan uitgroeien tot de nieuwe TomTom. Er bestaat (nog) geen uniforme manier om onder de nieuwe starters de innovatieve startups te onderscheiden. Innovativiteit en ambitie, kenmerkend voor deze groep, kent namelijk vele gradaties en verschijningsvormen. Een exact cijfer van het aantal innovatieve startups is dan ook niet te geven.

Vraag 38:

Kunt u aangeven hoeveel FTE's zich bezig hebben gehouden met de Vroege Fase Financiering (VFF)?

Antwoord:

De regeling Vroege fase financiering is op 1 juli 2014 van start gegaan. Vanaf het laatste kwartaal 2013 zijn circa 3 fte bezig geweest met de totstandkoming. Daarna is de werkbelasting meer verschoven naar de uitvoering van de regeling en is de fte inzet gedaald naar 1,5 fte.

Vraag 39:

Wanneer is het rendement van het Dutch Venture Initiative (DVI) bekend?

Antwoord:

De rapportage over de ontwikkeling van het Dutch Venture Initiative/DVI, waaronder de ontwikkeling van het rendement, vindt plaats aan de hand van het jaarverslag. Het fiscale jaar van DVI sluit af op 31 maart. Na het goedkeuringstraject van deze verslaglegging zal de Tweede Kamer in het vierde kwartaal van 2015 hierover worden geïnformeerd.

Vraag 40:

Kunt u in een tabel een overzicht geven van alle verschillende regelingen (leningen, subsidies, garanties, etc.) die bedoeld zijn om bedrijven aan financiering te helpen, inclusief de omvang van de regeling en het gebruik van de regelingen?

Antwoord:

Halfjaarlijks rapporteer ik over het gebruik van de financieringsinstrumenten. In de meest recente Kamerbrief d.d. 3 februari 2015 (TK 32637, nr. 166) wordt voor de financieringsinstrumenten het budget en gebruik weergegeven in een aantal tabellen. Die heb ik onderstaand samengevoegd. Voor de kleinere en niet specifiek op het mkb financiering gerichte instrumenten wordt alleen het gebruik weergegeven. Volledige benutting van de overheidsgaranties is geen doel op zich,

want het geniet de voorkeur dat bedrijven investeren zonder overheidsondersteuning.

Tabel: Gebruik Qredits, SEED Capital, Innovatiekrediet, groeifaciliteit, Garantie Scheepsbouwfinanciering, EKV en FOM (bedragen in miljoenen euro)³

	2012	2013-jan t/m juni	2013	2014-jan t/m juni	2014
<i>Borgstelling MKB-kredieten (BMKB)</i>					
Budget	705	705	705	605	605
Gebruik	486	175	344	169	372
<i>Garantie Ondernemingsfinanciering (GO)</i>					
Budget*		150	150	250	250
Gebruik**, actueel na annulering/terugname***	117	36	62	39	109
<i>Garantstelling Landbouw (GL)</i>					
Budget	50		50		50
Gebruik	19,8	7,4	19,4	7,8	13,3
<i>Garantstelling Landbouw Plus (GL Plus)</i>					
Budget	80		80		80
Gebruik	13,6	7,5	13,0	7,4	12,7
<u>Overige regelingen/faciliteiten</u>					
<i>Qredits microkredieten</i>	19,6	8,6	16,4	9,9	18,6
<i>Qredits mkb-kredieten</i>				3	9,1
<i>SEED (verleende EZ-financiering)**</i>	18	8,9	18,8	12,1	24,4
<i>Innovatiekrediet (verleende EZ-financiering)</i>	52,9	11,5	52	22,5	49,8
<i>Vroegefasefinanciering</i>					2,95
<i>Groeifaciliteit gefiatteerde garanties</i>	14,5		8,1	15,2	35,5
<i>Garantie Scheepsbouwfinanciering (fiatteringen)</i>	-	-	44,1	-	-
<i>Exportkredietverzekering (EKV) (saldo)</i>	9.227	9.356	11.416	10.386	12.333
<i>Fonds Opkomende Markten (FOM) (saldo)</i>	75	62,1	87	97	83

* Vanaf 2013 geldt er een jaarbudget, tot 2012 bestond er een totaalbudget over de jaargrens heen.

** Gecorrigeerd voor annulering/terugname in latere jaren. Als gevolg van overloop van jaar op jaar ontstaat er een verschil tussen fiattering en verstrekking van garanties.

*** De overheid staat garant voor 50%, dus de leningsbedragen zijn het dubbele hiervan.

Vraag 41:

³ Cijfers zijn per half jaar cumulatief

Kunt u toelichten waarom er volgens de artikelsgewijze toelichting in 2014 € 9,5 miljoen minder is uitgegeven aan de MKB-Innovatiestimulering Topsectoren (MIT) dan geraamd, terwijl er in het jaarverslag staat dat er € 4,8 miljoen minder is uitgegeven aan de MIT?

Antwoord:

In de Slotwet is de realisatie van de uitgaven (€ 16,4 mln) van de regeling MKB-Innovatiestimulering Topsectoren (MIT) afgezet tegen het geraamde uitgavenbudget in de 2^e suppletoire begroting 2014 (€ 25,9 mln). Ten opzichte van de 2^e suppletoire begroting is er derhalve € 9,5 mln minder uitgegeven voor de MIT. In het jaarverslag is de realisatie van de uitgaven afgezet tegen de oorspronkelijke begroting voor de MIT (€ 21,2 mln). Ten opzichte van de oorspronkelijke begroting is er € 4,8 mln minder uitgegeven voor de MIT. De reden hiervoor is dat aanvankelijk bij de 2^e suppletoire begroting werd aangenomen dat een groot deel van de betalingen op de tweede call van de MIT in 2014 zouden worden gerealiseerd, waarvoor extra budget beschikbaar is gesteld. Aan het einde van het jaar bleek dat de bevoorschotting van de MIT-projecten uit de tweede call niet volledig in 2014, maar deels in latere jaren zou plaatsvinden. Hierdoor viel de uiteindelijke realisatie lager uit dan verwacht.

Vraag 42:

Is het waar dat NFIA betrokken was bij 3.2 miljard euro aan buitenlandse investeringen? Hoe kan het dat dit slechts 6000 banen heeft opgeleverd? Is het waar dat dit 0.5 miljoen euro per baan is? Gaat het om zeer kapitaalintensieve sectoren? Of worden echte investeringen en overnamebedragen bij elkaar opgeteld? Hoe komt het dat de spreiding van nieuwe banen zo groot is? Is het waar dat in de ene provincie 2000 banen zijn gecreëerd en in de andere slechts 10? Hoe komt dat?

Antwoord:

Het klopt dat vorig jaar nieuwe gevestigde buitenlandse ondernemers met steun van de NFIA voor € 3,2 mld in de Nederlandse economie investeerden. Het gaat daarbij om echte investeringen, niet om overnamebedragen. In totaal zijn er 187 nieuwe projecten gerealiseerd waaronder hoofdkantoren, productiefaciliteiten en datacentra. De projecten verschillen qua kapitaalintensiviteit en arbeidsintensiviteit. Dat heeft effect op het aantal banen dat met een project gemoeid is. Het totaalbedrag van € 3,2 mld bestaat o.a. uit twee zeer kapitaalintensieve projecten: de bouw voor € 0,6 mld door Google van een nieuw datacentrum in de Groningse Eemshaven en de investering van € 1,6 mld door het Canadese bedrijf Northland Power in windpark Gemini. De spreiding van het aantal banen over de verschillende provincies is het resultaat van de individuele investeringsbeslissingen van de bedrijven.

Vraag 43:

Hoe verloopt het aanvullend actieplan MKB-financiering? Is er al 2.5 miljard euro aan extra krediet verstrekt?

Antwoord:

Alle aangekondigde acties zijn in gang gezet. De meeste acties vergen echter een grondige voorbereiding en uitwerking. In het kort is de stand van zaken als volgt:

Aanvulling budget DVI	Dit zal gerealiseerd worden zodra het reeds beschikbare budget uitgeput is, naar verwachting in het derde kwartaal van 2015. Na de zomer zal de co-investeringsfaciliteit voor business angels van start gaan.
Structureel maken vroege fase financiering	Is in de begroting 2015 in de meerjarencijfers verwerkt
Opzet achtergestelde leningenfonds	NLII heeft aangekondigd dat rond de zomer een fonds van € 300 mln van start zal gegaan, met gebruikmaking van EZ garanties. Daarnaast zijn enkele fondsen in voorbereiding waarvan nog niet bekend is of zij gebruik zullen maken van EZ garanties
Uitbreiding Qredits	Per 1 december 2014 kan een verhoging van het maximaal leenbedrag worden aangevraagd. Hier wordt tot nu toe goed gebruik van gemaakt. Momenteel wordt er nog gewerkt aan het mogelijk maken van het verstrekken van werkkapitaal. De benodigde additionele funding zal waarschijnlijk kort na de zomer van 2015 gerealiseerd worden.
Nieuwe aanbieders van mkb financiering	Een groot aantal partijen heeft zich hiervoor aangemeld. Ik zal u binnenkort hier nader over informeren.
Ketenfinanciering	Naar verwachting zullen na de zomer van 2015 de eerste ketenfinancieringen met mkb bedrijven tot stand komen.
SBR+	De pilot is in mei 2015 gestart. Op dit moment zijn de pilot deelnemers met elkaar in gesprek over de exacte vormgeving. In september a.s. zullen de eerste financieringsaanvragen m.b.v. SBR+ verstuurd worden.
Financieringswinkel	Ik zal u voor de zomer van 2015 over de stand van zaken informeren.
Ondernemersvaardigheden	Naar verwachting zal er samen met het veld in het najaar van 2015 een online marktplaats voor coaching en opleiding voor doorgroeende ondernemingen gelanceerd worden.

Uit deze tabel blijkt dat een aantal omvangrijke acties nog van start moeten gaan – de meeste in of na de zomer. Op dit moment wordt intensief gewerkt aan de voorbereiding hiervan.

Vraag 44:

Waar ziet u voor Nederland kansen om de digitale economie nog verder te versterken?

Antwoord:

De uitgangspositie van de Nederlandse digitale economie is zeer goed goed te noemen. Dit blijkt onder andere uit de 4e positie van Nederland op de Networked readiness index van het World Economic Forum 2015. De bijdrage aan de BBP-groei in de periode 1990-2013 bedraagt gemiddeld circa € 5,4 mld (of 0,9 procentpunt) per jaar. ICT heeft daarmee een aanzienlijke impact op de Nederlandse economie.

Een belangrijke factor hierbij is de super snelle digitale infrastructuur in Nederland. Eind 2013 registreerde de Amsterdam Internet Exchange (AMS-IX), één van de grootste en snelste internetknooppunten ter wereld, 544 duizend terabyte aan dataverkeer. De snelheid en betrouwbaarheid van de infrastructuur zijn belangrijke vestigingsvoorwaarde voor snel groeiende bedrijven als Ayden. Dit bedrijf is een wereldwijde speler op het gebied van online betalingen waar snelheid bepalend is voor groeikansen.

Economische groeikansen voor bedrijven komen voor een aanzienlijk deel voort uit de inzet van ICT bij het innoveren van de bedrijfsorganisatie en het opleiden van medewerkers bij het gebruik van de slimme toepassingen. Het creëren van economische waarde door het (her) gebruiken van data zal hierbij een belangrijke factor zijn en groeikansen voor de Nederlandse digitale economie opleveren.

In dat kader wordt daarom gewerkt aan de nieuwe Kennis en Innovatieagenda's voor Topsectoren (2016-2017). Hierbinnen is speciale aandacht voor het benutten van innovatiekansen met big data, o.a. op het gebied Energie (smart grids), HTSM (smart industries, cyber security), Tuinbouw (zaadveredeling) en zorginnovaties (LSH). Daarnaast zie ik economische kansen in het benutten van ICT bij maatschappelijke uitdagingen als verduurzaming, "smart city" toepassingen, de circulaire economie en in sectoren als de energie en de zorg.

Tot slot is de Nederlandse economie is zich steeds verder aan het ontwikkelen als een netwerkeconomie. Traditionele bedrijven en organisaties worden langzamerhand vervangen door netwerken van samenwerkende zzp'ers. In de ICT sector is dit duidelijk zichtbaar. Meer samenwerking tussen grote en kleine bedrijven biedt kansen om verspreide kennis en kunde te bundelen

Vraag 45:

In de loop van jaren neemt de realisatie van projecten duurzame energie af, waarom denkt u dat dit in de toekomst anders zou zijn?

Antwoord:

Het is de verwachting dat deze onderproductie in de toekomst lager zal zijn door de mogelijkheid die er in 2012 gecreëerd is om gemiste productie in latere jaren in te halen ('banking'; zie ook het antwoord op vraag 4 bij het Verantwoordingsonderzoek van de Algemene Rekenkamer) en doordat de ervaringsgegevens worden meegenomen bij de raming van nieuwe projecten. De mogelijkheden voor 'banking' zijn in 2015 voor veel categorieën uitgebreid. Daarnaast is er sinds 2015 voor geothermie projecten een geologisch onderzoek vereist, waardoor beter kan worden ingeschat wat de haalbare productie is.

Vraag 46:

Welke cijfers heeft u over het gebruik van de Berichtenbox door de ondernemers?

Antwoord:

Er zijn op dit moment 4.848 ondernemers die een Berichtenbox voor bedrijven hebben. Er worden gemiddeld totaal circa 900 berichten per maand via de Berichtenbox verzonden en ontvangen.

Vraag 47:

Kunt u aangeven welke overheidsinstanties er zijn aangesloten op de Berichtenbox?

Antwoord:

Er zijn in totaal 578 overheidsinstanties aangesloten op de Berichtenbox voor bedrijven. Dit zijn onder andere alle bevoegde instanties die procedures afhandelen die onder de reikwijdte van de Dienstenwet vallen. Het betreft alle gemeenten, provincies en waterschappen en een aantal Rijksorganisaties.

Vraag 48:

Kunt u aangeven hoe het aantal van circa 7.000 ondernemers die gebruik maken van het Ondernemingsdossier zich verhoudt tot uw doelstellingen voor het gebruik van het Ondernemingsdossier?

Antwoord:

De doelstelling van het Ondernemingsdossier is 80.000 ondernemers eind 2016. Het aantal gebruikers van het Ondernemingsdossier is in 2014 ongeveer verdubbeld naar ca. 7.000. Op dit moment werken 46 gemeenten, 3 provincies en 2 rijksinspecties met het Ondernemingsdossier. 7 Omgevingsdiensten zijn gaan werken met het Ondernemingsdossier met een bereik van 129 gemeenten. Hiermee is voor de komende jaren een goede basis gelegd voor grootschalige adoptie van het Ondernemingsdossier. Voor de groei van het gebruik in de komende jaren worden nieuwe branches aangesloten en wordt het gebruik binnen de reeds aangesloten branches geïntensiveerd. De gebruiksvriendelijkheid van het Ondernemingsdossier wordt verbeterd en de toegevoegde waarde voor de ondernemer groter door nieuwe functionaliteiten. Overheden ondersteunen het gebruik door ondernemers door

ook zelf meer gebruik te maken van het Ondernemingsdossier, bijvoorbeeld in het toezicht.

Vraag 49:

Kunt u aangeven hoe het aantal overheidsorganisaties dat gebruik maakt van het Ondernemingsdossier zich verhoudt tot uw doelstellingen voor het aantal aangesloten overheidsorganisaties?

Antwoord:

Zie het antwoord op vraag 48.

Vraag 50:

Hoeveel publiek geld gaat er om in het actieprogramma Smart Industry?

Antwoord:

Voor de uitvoering van de Actieagenda wordt voornamelijk gebruik gemaakt van bestaande instrumenten zoals de TKI-toeslagregeling, de MIT regeling, het Toekomstfonds en het EFRO. Binnen deze instrumenten is vooraf geen bedrag gebudgetteerd voor Smart Industry.

Vraag 51:

Kunt u in het kader van de Retailagenda en het terugdringen van winkelleegstand aangeven hoe vaak de ladder voor duurzame verstedelijking in 2014 is toegepast?

Antwoord:

Over 2014 zijn nog geen concrete gegevens bekend. Het Planbureau voor de Leefomgeving (PBL) voert in 2017 opnieuw onderzoek uit. Inmiddels is het merendeel van de gemeenten zich bewust van het bestaan van de Ladder voor duurzame verstedelijking. Het PBL verwacht dan ook dat het aantal ladderplichtige bestemmingsplannen waarin de Ladder volledig wordt toegepast in 2014 fors is gestegen.

Vraag 52:

Kunt u toelichten of u doelstellingen heeft gekoppeld aan de toepassing van de ladder voor duurzame verstedelijking? Zo ja, welke?

Antwoord:

De Ladder voor duurzame verstedelijking is een instrument om de kwaliteit van de besluitvorming te verbeteren in gemeenten en provincies in geval van nieuwe stedelijke ontwikkelingen, zoals nieuwbouw en herbestemming en transformatie van bestaande gebouwen. De Ladder dwingt de partijen tot een goede motivatie van mogelijke besluiten. De Ladder is derhalve een middel om tot verbetering van besluitvorming te komen zonder dat hier een zelfstandige doelstelling aan is gekoppeld.

Vraag 53:

Kunt u uitgebreid toelichten welke (beleidsmatige) rol u in de Retailagenda weggelegd ziet voor de ladder voor duurzame verstedelijking?

Antwoord:

De retail is belangrijk voor onze binnensteden. De veranderingen in de sector zijn daar het best zichtbaar: nieuwe concepten en innovaties in de retail, maar ook leegstand in winkelgebieden. De benodigde maatregelen zullen per gebied verschillen. Om de Retailagenda lokaal te kunnen vertalen is de RetailDeal ontwikkeld. Door ondertekening van de RetailDeal committeert een gemeente zich aan de uitgangspunten van de Retailagenda en verklaart zij actief te werken aan een toekomstgericht beleid voor detailhandel in samenwerking met alle relevante partijen. De gemeente neemt de rol op zich van arrangeur op lokaal en regionaal niveau.

De landelijke partijen achter de Retailagenda bieden de lokale partijen een toolkit aan om de vormgeving en de uitvoering van de RetailDeals te ondersteunen. De Ladder voor Duurzame Verstedelijking maakt onderdeel uit van deze toolkit. Het ministerie van I&M zal bovendien de handreiking bij de Ladder actualiseren, zodat de Ladder daarmee nog beter aan zal sluiten bij de vragen uit de praktijk.

Nederland kent een groot overschot aan winkelmeters. Nieuwe stedelijke ontwikkelingen en met name nieuwbouw van winkelmeters op de ene plek heeft vaak tot gevolg dat de druk op de al bestaande winkelvoorraad op een andere plek toeneemt. Met als mogelijk effect een toename van de leegstand en negatieve gevolgen voor de leefbaarheid van de binnensteden. Met het oog op duurzaam gebruik van de schaarse ruimte in Nederland is het van groot belang dat dit soort afwegingen op een zorgvuldige wijze plaats vindt.

Vraag 54:

Zijn er redenen om te denken dat er volgend jaar wel gebruik wordt gemaakt van de borgstelling Scheepsnieuwbouw?

Antwoord:

Dat is op voorhand moeilijk in te schatten. De Garantieregeling Scheepsnieuwbouw Financiering (GSF) is in nauw overleg met de maritieme sector en de banken ontwikkeld en in werking sinds maart 2013. Het gebruik is tot nu toe beperkt. Tot dusver zijn met inzet van de GSF vier schepen gebouwd, met een garantstelling van in totaal € 11 miljoen (jaar 2013). In 2014 is geen beroep gedaan op de regeling. Vanwege het beperkte gebruik is het garantieplafond, dat oorspronkelijk € 1 miljard per jaar bedroeg, met ingang van 2015 verlaagd naar € 400 miljoen. In 2015 zijn tot dusverre geen garanties verstrekt onder de GSF.

In de afgelopen maanden is overleg gevoerd met de maritieme sector en de banken over het geringe gebruik van de GSF tot dusver en de maatregelen om te komen tot een effectievere inzet. Over de uitkomst van deze gesprekken zal ik de Kamer informeren.

Vraag 55:

Waaruit bestaan de ontvangsten van de Joint Strike Fighter?

Antwoord:

Zoals onder meer in de Jaarrapportage Vervanging F-16 over 2013 (Kamerstuk 26488, nr. 358) aangegeven draagt de Nederlandse industrie een percentage af van haar omzet ten behoeve van de F-35. Dit betreft leveringen aan de Amerikaanse hoofdaannemers.

Daarnaast zal in de toekomst, zodra landen die geen partner zijn in het programma F-35 vliegtuigen ontvangen en daarvoor hebben betaald, een percentage van de in die F-35 prijs verwerkte ontwikkelingskostencomponent aan de Nederlandse Staat worden uitbetaald als vergoeding (royalty) voor de door de Nederlandse Staat in 2002 verstrekte bijdrage in de ontwikkelingskosten. Die laatste inkomsten zullen binnen komen op de begroting van het Ministerie van Defensie.

Vraag 56:

Wat is de stand van zaken met betrekking tot Urenco? Op welke manier zullen de publieke belangen aanvullend worden geborgd, zoals in 2013 aangekondigd is? Is hiervoor een wetsvoorstel, een verdrag en/of een concessie te verwachten? Wat is hier het tijdschema?

Antwoord:

Het afgelopen anderhalf jaar hebben intensieve gesprekken plaatsgevonden met de Verdragstaten die bij het Verdrag van Almelo zijn betrokken, de private medeaandeelhouders in Urenco en met Urenco zelf. Het onderwerp van deze gesprekken was het ontwerp van een instrumentarium om de met Urenco gemoeide publieke belangen te borgen zonder dat een meerderheid van de aandelen in overheidshanden is. De bevoegdheden zoals genoemd in de brief van 23 mei 2013 vormen hiervoor de basis (Kamerstuk 28 165, nr. 161). Deze gesprekken naderen hun conclusie, maar zijn op dit moment nog niet volledig afgerond. Ik verwacht uw Kamer voor het zomerreces hierover te kunnen berichten. De beleidsvoornemens van de andere deelnemers om hun aandelen in Urenco te vervreemden zijn niet veranderd ten opzichte van hetgeen ik daarover in mijn brief van 23 mei 2013 heb genoemd.

Vraag 57:

Waarom zijn er zulke enorme bedragen uitgegeven aan de fiscale stimulering van elektrische auto's? Waarom wordt er niet gekeken naar alternatieven?

Antwoord:

De stimulering van elektrisch vervoer past in de ambitie dat per 2035 alle nieuw verkochte personenauto's in staat moeten zijn om CO₂-emissievrij te rijden, zoals afgesproken in het Energieakkoord. De Algemene Rekenkamer beveelt aan om ook alternatieve instrumenten voor de ontwikkeling van elektrisch vervoer te overwegen. Het kabinet heeft deze aanbeveling overgenomen. In de Autobrief zal

de staatssecretaris van Financiën nader ingaan op de fiscale stimulering van elektrisch vervoer.

Vraag 58:

Is het waar dat 595 miljoen euro aan SDE+ gelden onbenut is? Is het waar dat er structurele onderbesteding van de SDE+ gelden is? Wat is hiervan de reden? Hoe kan de onderbenutting ongedaan gemaakt worden?

Antwoord:

Indien een deel van de beschikbare middelen voor duurzame energie onbesteed blijft (als gevolg van vertraging of uitval van projecten of lagere subsidiabele productie), dan worden deze middelen gestort in een begrotingsreserve. Door storting in de begrotingsreserve duurzame energieproductie blijven de middelen beschikbaar voor subsidiëring van duurzame energie (voor dezelfde projecten, maar dan later, of vervangende projecten). Voor het totaal van MEP, SDE en SDE+ is er in 2014 een bedrag van € 369 mln onbesteed gebleven en overgeboekt naar de begrotingsreserve. De begrotingsreserve is daarmee toegenomen van € 225 mln tot € 594 mln, zoals weergegeven in en toegelicht bij de tabel op pagina 67 van het EZ-jaarverslag. Via de begrotingsreserve blijven deze middelen beschikbaar tot het moment dat ze alsnog zullen worden uitbetaald.

Met het afgeven van de subsidiebeschikking heeft de overheid zich gecommitteerd aan de uitbetaling van een subsidiebedrag per eenheid energie tot aan de maximale subsidiabele productie gedurende de looptijd van een project. Indien de productie, en daarmee de subsidie, in een jaar lager uitvalt hebben producenten de mogelijkheid om tegenvallende productie in latere jaren in te halen, desnoods in een extra jaar ('banking'). Daarom kan er pas aan het einde van de looptijd van de beschikking geconcludeerd worden dat een project minder subsidie heeft gekregen dan vooraf was verwacht en blijven de middelen via de begrotingsreserve beschikbaar voor latere uitgaven. Daarnaast blijft het budget dat in enig jaar vrijvalt doordat projecten niet doorgaan dan wel vertraagd zijn, via de begrotingsreserve beschikbaar voor nieuwe vervangende projecten respectievelijk beschikbaar tot het moment van uitbetaling in latere jaren, wanneer productie alsnog plaatsvindt.

De realisatie van projecten wordt nauwlettend in de gaten gehouden. Naarmate er meer langjarige realisatiegegevens over een groter aantal projecten beschikbaar komen, kan er beter worden gekeken of er sprake is van structurele onderproductie. Momenteel zien we dat de wind- en zonprojecten gemiddeld meer produceren dan verwacht werd, terwijl de biomassa en geothermieprojecten minder produceren. Het is de verwachting dat deze onderproductie in de toekomst lager zal zijn door de mogelijkheid die er in 2012 gecreëerd is om gemiste productie in latere jaren in te halen ('banking') en doordat de ervaringsgegevens worden meegenomen bij de raming van nieuwe projecten (zie ook het antwoord op vraag 45). De mogelijkheden voor banking zijn in 2015 voor veel categorieën uitgebreid. Daarnaast is er sinds 2015 voor geothermie projecten een geologisch

onderzoek vereist, waardoor beter kan worden ingeschat wat de haalbare productie is.

Vraag 59:

Wanneer vindt de evaluatie van het Energieakkoord plaats? Kunnen de stukken op 1 januari 2016 bij de Kamer liggen? Welke mogelijkheden zijn er om nog bij te sturen?

Antwoord:

In het Energieakkoord is afgesproken dat in 2016 een evaluatie van het Energieakkoord plaatsvindt. Hierbij wordt de voortgang van het akkoord beoordeeld en wordt over het vervolg besloten met het oog op het bereiken van de in het akkoord overeengekomen doelstellingen voor 2020 en 2023, inclusief het verkennen van aanvullende maatregelen waar nodig en wenselijk.

In de uitvoeringsagenda 2015 van het Energieakkoord (Kamerstukken II, Vergaderjaar 2014-2015, 30196, nr. 296) is aangegeven dat de Nationale Energieverkenning van 2015 inzichtelijk moet maken waar mogelijk beleidstekorten dreigen op het gebied van energiebesparing, hernieuwbare energie en werkgelegenheid. Op basis hiervan wordt in 2015 besloten waar verkenningen naar intensiveringen of aanvullende maatregelen wenselijk of noodzakelijk zijn. Dat gebeurt in de Voortgangsrapportage 2015 van de Borgingscommissie, die onder meer een reactie op de Nationale Energieverkenning 2015 zal bevatten. Naar verwachting verschijnt de Voortgangsrapportage in november 2015, circa een maand na publicatie de Nationale Energieverkenning 2015.

De evaluatie vindt plaats in 2016. De voorbereidingen hiervoor worden in 2015 getroffen. De evaluatie zal dan ook niet op 1 januari 2016 beschikbaar zijn. Ik zal uw Kamer eind 2015 informeren over de wijze waarop de evaluatie zal plaatsvinden.

Vraag 60:

Waarom was de realisatie van de gasbaten 1.34 miljard euro lager dan begroot?

Antwoord:

De daling wordt vooral veroorzaakt door lagere gasprijzen. Bij de oorspronkelijke raming van de gasbaten is uitgegaan van een gemiddelde TTF gasprijs van 26 eurocent/Nm³. De gemiddelde TTF gasprijs over 2014 is uitgekomen op 21 eurocent/Nm³.

Daarnaast is in 2014 een lager gasvolume uit het Groningenveld en de kleine velden geproduceerd dan oorspronkelijk geraamd, namelijk 70 mld Nm³ in plaats van 71 mld Nm³. Hiervan is 42,4 Nm³ afkomstig uit het Groningenveld. Ook zijn de kosten als gevolg van de aardbevingsrisico's hoger uitgevallen dan geraamd (zie ook het antwoord op vraag 80).

Vraag 61:

Hoeveel publiek geld gaat er naar innovatie in duurzame energie?

Antwoord:

In totaliteit is er in 2015 € 167 mln beschikbaar voor energie-innovaties. Het betreft dan zowel innovaties op het gebied van hernieuwbare energie als energiebesparing. Circa € 83 mln hiervan verloopt via de Topsector Energie: € 18 mln aan NWO-middelen voor fundamenteel onderzoek, € 44 mln vanuit EZ voor energie-innovaties en circa € 21 mln aan instituut-financiering voor ECN en TNO voor toegepast onderzoek en ontwikkeling. De andere € 84 mln is beschikbaar voor innovatieprojecten breder dan de Topsector Energie. Het gaat dan om de Demonstratieregeling Energie-Innovatie (€ 34 mln beschikbaar) en de SDE+-innovatiemiddelen (€ 50 mln beschikbaar). De SDE+-innovatiemiddelen zijn beschikbaar voor innovaties gericht op kostenreducties.

Naast deze € 167 mln is voor alle TKI's een TKI-toeslag beschikbaar op basis van ingelegde cash-bijdragen en zijn er voor het mkb middelen beschikbaar vanuit de regeling MKB-innovatiestimulering Topsectoren (MIT).

Vraag 62:

Hoe verklaart u dat gasprijzen lager zijn terwijl de gasproductie uit het Groningenveld wordt teruggeschoefd?

Antwoord:

Dit komt door internationale marktomstandigheden, waarbij de gasprijs afhangt van vraag en aanbod. 2014 was, zeker in Noordwest-Europa, een warm jaar, waardoor er minder vraag naar gas was. Verder was er voldoende aanbod, ook omdat er meer LNG naar Europa kwam als gevolg van onder meer een lagere vraag in Azië. Overigens maakt het gas uit het Groningenveld maar een beperkt deel uit van de gasmarkt in Noordwest-Europa en was door het warme weer en het overige aanbod de invloed van fluctuaties in de gaswinning uit dit veld op de prijsvorming in 2014 beperkt.

Vraag 63:

Verwacht u ook voor de komende jaren een lagere besteding van de compensatieregeling voor energie-intensieve bedrijven?

Antwoord:

Het beroep op de ETS-compensatieregeling is afhankelijk van het aantal bedrijven dat een aanvraag indient, de omvang van de gevraagde compensatie per bedrijf en de hoogte van de CO₂-prijs binnen het emissiehandelssysteem ETS. Uitgaande van de verwachting dat het aantal bedrijven dat een aanvraag doet en de omvang van hun aanvraag ongeveer stabiel blijft, voorziet ik voor dit en volgend jaar een onderuitputting van het beschikbare budget. Het eventueel niet benutte budget schuift dan door naar latere jaren, waarmee een eventuele stijging van de CO₂-prijs kan worden opgevangen. Hoe de CO₂-prijs zich op de langere termijn ontwikkelt, is onder andere afhankelijk van de ontwikkeling van de economie en het Europese en mondiale klimaatbeleid. Overigens heeft het kabinet in het kader

van de voorjaarsbesluitvorming 2015, gegeven het niveau van de CO₂-prijs, besloten tot een structurele korting (€ 16,0 mln in 2015 oplopend naar € 78,0 mln vanaf 2024) op de voor ETS beschikbare middelen. Dit is verwerkt in de 1e suppletoire EZ-begroting 2015.

Vraag 64:

Kunt u aangeven hoeveel energie-intensieve bedrijven in 2014 in Nederland hun deuren hebben gesloten?

Antwoord:

Zoals in iedere sector heeft ook in de energie-intensieve sector een aantal bedrijven in 2014 de bedrijfsvoering gestaakt. Ik heb geen indicatie dat dit meer is dan in andere sectoren. Een precies aantal is niet te noemen, omdat er op dit moment nog geen officiële statistieken over 2014 bekend zijn.

Vraag 65:

Kunt u overzichtelijk in een tabel uiteenzetten hoe de lasten van energie-intensieve bedrijven in Nederland zich verhouden tot de ons omringende landen?

Antwoord:

Op 6 november 2014 heb ik uw Kamer een rapport gestuurd van PricewaterhouseCoopers over elektriciteitsprijzen in Nederland en ons omringende landen (Kamerstukken II 2014-2015, 29 023, nr. 178). In deze brief is onderstaande tabel opgenomen.

'Grote' Grootverbruiker	2010 (€/MWh)	2011 (€/MWh)	2012 (€/MWh)	2013 (€/MWh)	2014 (€/MWh)
Nederland	66	64	71	66	58
België	75	71	68	63	57
Verenigd Koninkrijk	67	70	90	82	92
Frankrijk	58	57	59	58	57
Duitsland	63	62	66	59	51

Uit deze tabel blijkt dat een Nederlandse, 'grote' grootverbruiker in 2014 ongeveer € 58 per Megawattuur betaalde. Dit getal is inclusief nettarieven en energiegerelateerde belastingen en gaat uit van een jaarverbruik van 3,0 Terawattuur. De totale elektriciteitsprijs voor een Nederlandse, grote grootverbruiker is na een piek van € 71/MWh in 2012 gedaald met ca. 18% tot € 58/MWh in 2014. De prijs is in 2014 tevens 12% lager ten opzichte van 2010. De totale elektriciteitsprijs voor een grote grootverbruiker ligt daarmee in 2014 net boven de Franse en Belgische prijs voor grote grootverbruikers.

Het elektriciteitsprijsverschil voor grote grootverbruikers tussen Nederland en Duitsland was door marktontwikkelingen in 2014 even groot als in 2013 (€/MWh), ondanks de invoering vanaf 2014 van de nettariefbepaling voor grootverbruikers in Nederland. De verklaring hiervoor is dat de groothandelsprijs

in Duitsland sterker gedaald is dan in Nederland. Zonder de invoer van de correctie van de nettarieven zou het prijsverschil met Duitsland voor een grote grootverbruiker gegroeid zijn naar € 13/MWh.

Vraag 66:

Is het waar dat de middelen in de interne begrotingsreserve duurzame energie niet langer juridisch verplicht zijn en dus ook voor andere doeleinden benut kunnen worden?

Antwoord:

Met het afgeven van de subsidiebeschikking heeft de overheid zich gecommitteerd aan de uitbetaling van een subsidiebedrag per eenheid energie tot aan de maximale subsidiabele productie gedurende de looptijd van een project. Dit betekent dat het deel van de begrotingsreserve dat het gevolg is van vertraagde projecten of lagere productie juridisch verplicht is. Het deel van de reserve dat het gevolg is van de uitval van projecten is weliswaar niet meer juridisch verplicht, maar wel politiek en bestuurlijk verplicht in de zin dat de inzet voor andere doeleinden ten koste zou gaan van het doelbereik 2020 en 2023.

Vraag 67:

Zal de overheveling van het overgebleven bedrag van de SDE+ betekenen dat er een hoger bedrag wordt begroot dan voor 2014?

Antwoord:

Jaarlijks wordt bepaald hoe groot het bedrag is dat wordt opengesteld voor de SDE+. Dit wordt gedaan langs de lijnen van de ramingen uit het Energieakkoord. Hierbij wordt actuele informatie zoals de Nationale Energie Verkenning en informatie van Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO.nl) over de verwachtingen (beschikbaarheid en kosten) van potentiële projecten meegenomen. Het openstellingsbudget voor 2015 bedraagt € 3,5 mld. De bijbehorende geraamde uitgaven zijn in lijn met de ramingen die tijdens het opstellen van het Energieakkoord zijn opgesteld.

Voor het gedeelte van het beschikbare kasbudget dat in enig jaar niet wordt benut, is er een interne begrotingsreserve. Deze reserve is bestemd voor onbesteed gebleven middelen als gevolg van vertraging bij projecten waaraan reeds subsidie is toegekend en reeds verplichte projecten die niet tot uitvoering komen en door andere projecten moeten worden vervangen (met het oog op het bereiken van de doelstelling). Via de begrotingsreserve blijven de middelen beschikbaar tot het moment dat ze alsnog zullen worden uitbetaald (zie ook het antwoord op vraag 58).

Vraag 68:

Kunt u een overzicht geven van de besteding van de SDE+ per subsidiecategorie, met zowel de maximaal toegestane als de realistisch verwachte uitgaven?

Antwoord:

Een uitgebreid overzicht van de verschillende categorieën die in aanmerking komen voor SDE+ subsidie is te vinden op de website van RVO.nl (www.rvo.nl). In de "Jaarberichten SDE+, SDE, OV-MEP & MEP" van RVO staan tevens de gerealiseerde kasuitgaven per technologie en subsidiecategorie. Doordat er, met uitzondering van wind op zee, in de SDE+ ex ante geen specifiek budget per categorie wordt gereserveerd en doordat de subsidiebedragen per kWh ieder jaar opnieuw per categorie wordt gespecificeerd, is er geen inschatting te geven van de in de toekomst maximaal toegestane en realistisch verwachte uitgaven per categorie. Er is geen specifiek budget per categorie gereserveerd, omdat de SDE+ gebaseerd is op concurrentie en technologie-neutraliteit. De subsidiebedragen die de verschillende categorieën krijgen zijn afhankelijk van de ontwikkeling van de kostprijs, de ontwikkeling van de energieprijzen en het kostenverlagende effect van concurrentie tussen aanvragers van SDE+-middelen. Het niet meer vooraf toedelen van specifieke budgetten aan specifieke technologieën is een van de belangrijkste lessen van de voorganger van de SDE+, de SDE-regeling. Ik zal, zoals ik in mijn reactie op het rapport van de Algemene Rekenkamer heb toegezegd, de Tweede Kamer jaarlijks een overzichtelijk totaalbeeld presenteren van de financiële en beleidsinformatie met betrekking tot de SDE+, in de bredere context van het Energieakkoord en de doelstellingen ten aanzien van hernieuwbare energieproductie. Daarbij zal ik gebruik maken van de meest recente Nationale Energie Verkenning (verwacht in het najaar van 2015).

Vraag 69:

Gaat u in het vervolg in de begroting standaard een overzicht geven van de realistische en maximale uitgaven per subsidiecategorie van de SDE+ zoals geadviseerd in het Rekenkamerrapport "Stimulering van duurzame energieproductie (SDE+)?"

Antwoord:

Zoals ik in mijn reactie op het rapport van de Algemene Rekenkamer heb toegezegd, zal ik de Tweede Kamer jaarlijks een overzichtelijk totaalbeeld presenteren van de financiële en beleidsinformatie met betrekking tot de SDE+ regeling, in de bredere context van het Energieakkoord en de doelstellingen ten aanzien van hernieuwbare energieproductie. Daarbij zal ik gebruik maken van de meest recente Nationale Energie Verkenning (verwacht in het najaar van 2015).

Vraag 70:

Bent u voornemens om de begrotingsreserve duurzame energie op korte termijn in te gaan zetten ten behoeve van de stimulering van duurzame energie? Zo nee, waarom niet?

Antwoord:

Zoals aangegeven in het antwoord op vraag 58 blijven de middelen die in de begrotingsreserve zijn gestort, beschikbaar tot het moment dat ze alsnog zullen worden uitbetaald. De middelen blijven daarmee beschikbaar voor subsidiëring van duurzame energie.

Vraag 71:

Hoeveel kan in de looptijd van het Energieakkoord maximaal uitgegeven worden aan de SDE+ voor biomassa?

Antwoord:

Om de volledige 25 PJ (maximale productie van hernieuwbare energie per jaar door bij- en meestook) te beschikken tegen de door Energieonderzoek Centrum Nederland (ECN) en classificatiebureau DNV GL voor dit jaar berekende basisbedragen is een verplichtingenruimte nodig van circa € 4,3 mld voor de gehele periode. Naar de huidige inzichten zou daarvan dan circa € 3 mld daadwerkelijk worden uitbetaald in een periode van 8 jaar.

Vraag 72:

Waar heeft het aan gelegen dat de aangekondigde privaat-publieke afspraak over de financiering van de laadinfrastructuur voor elektrisch rijden niet tot stand is gekomen?

Antwoord:

Er zijn diverse redenen voor het feit dat de aangekondigde privaat-publieke afspraak over de financiering van de laadinfrastructuur voor elektrisch rijden niet tijdig tot stand is gekomen. Het proces was ingewikkeld, omdat van zowel marktpartijen, decentrale overheden als rijk een financiële bijdrage werd gevraagd. Bovendien dienen dergelijke afspraken in overeenstemming met de Europese staatssteunregels te zijn, zodat de gemeenten die de beslissing moeten nemen, geen problemen zullen ondervinden met de Europese regelgeving. De afspraken zijn nu zo goed als rond en worden nog voor het zomerreces ondertekend. De verwachting is dat de Europese Commissie de notificatie positief afrondt.

Vraag 73:

Wat is de stand van zaken omtrent het oplossen van de knelpunten van het kleinbedrijf (mkb), zoals genoemd in het rapport 'Het kleinbedrijf - Grote motor van Nederland' van McKinsey?

Antwoord:

De meeste door McKinsey voorgestelde acties (omtrent het oplossen van knelpunten voor het kleinbedrijf) zijn in het aanvullend actieplan mkb-financiering (TK 32637, nr. 147) opgenomen. Zie voor stand van zaken van de implementatie het antwoord op vraag 43.

Aanvulling hierop is de actie Marktdata kleinbedrijf. Om te komen tot een uitgebreide, betrouwbare feitenbasis over de meeste recente staat en ontwikkeling van het mkb heeft EZ het initiatief genomen tot het project 'staat van het mkb'. Het CBS zal in opdracht van EZ een eerste publicatie met basisinformatie over het mkb, inclusief een website/applicatie, ontwikkelen. Naar verwachting is deze eind van dit jaar gereed. Tegelijkertijd wordt de 'staat van het mkb' samen met andere partijen die over mkb gegevens beschikken, verder

doorontwikkeld, om de uitgebreide, betrouwbare feitenbasis over het mkb te realiseren.

Vraag 74:

Wanneer is de 'Gedragscode Franchising' gereed?

Antwoord:

Op 3 september zal de sector de nieuwe Nederlandse Franchisecode aan de sector presenteren. De commissie (vertegenwoordigers van) van franchisegevers en -nemers heeft inmiddels een integraal concept opgeleverd dat door een beperkte groep afgevaardigden van zowel franchisegevers als -nemers, goed is ontvangen. Op 16 juni staat een 'kick off' bijeenkomst gepland voor een sectorbrede consultatie van de nieuwe code.

Vraag 75:

Op welke wijze worden de ondernemers in de ambachtseconomie in en door het EZ-beleid ondersteund?

Antwoord:

De ambachtseconomie is een breed en divers samengestelde sector, met daarin vertegenwoordigd bijvoorbeeld glasblazers en leerbewerkers, maar ook de bouw en kappers. Ook de grootte van de betreffende ondernemingen varieert van klein (ZZP'ers, mkb) tot grootbedrijf. Aangezien het een breed samengestelde groep van ondernemingen betreft, zet EZ diverse instrumenten in ter ondersteuning van de ambachtseconomie. Ook het Techniekpact en de vermindering van regeldruk dragen hieraan bij. EZ informeert de Tweede Kamer voor de zomer van 2015 over de informatievoorziening ten behoeve van de ambachtssector. Dit in navolging van de motie Öztürk over de ambachtseconomie (TK 34 000 XIII, nr. 25).

Vraag 76:

Kunt u een overzicht verschaffen van het aandeel starters dat na vijf jaar nog als onderneming actief is (dus het overlevingspercentage) in de jaren 2010 t/m 2014?

Antwoord:

Uit cijfers van de Kamer van Koophandel valt op te maken dat circa 50% van het aantal startinitiatieven (zoals de KvK dit noemt) na 5 jaar gestrand is. Er zijn daarbij wel sectorale verschillen: in de land- en tuinbouw ligt het percentage "overlevende bedrijven" substantieel hoger, in de detailhandel lager. (Bron: http://www.kvk.nl/download/Bedrijvenoverzicht%202014_tcm109-401000.pdf (p6))

Vraag 77:

Kunt u een overzicht verschaffen van de redenen voor het staken van de onderneming, inclusief het aandeel in het totaal van stakers, in de jaren 2010 t/m 2014?

Antwoord:

In 2014 schreven 117.000 bedrijven zich uit bij het handelsregister. Het jaar kende ook 6.900 faillietverklaringen: 21% lager dan het jaar ervoor. Er kunnen vele redenen zijn waarom een onderneming stopt. De Global Entrepreneurship Monitor (2014) telt 8 hoofdredenen om een onderneming te staken. Persoonlijke redenen (niet verder gespecificeerd) en verlieslatendheid komen verreweg het meest voor met respectievelijk 29% en 27%. Daarna volgen andere baan/bedrijfskansen met 13% en problemen met financiering met 11% (bron: http://www.kvk.nl/download/Bedrijvenoverzicht%202014_tcm109-401000.pdf , pagina 7).

Vraag 78:

Kunt u aangeven hoe u de tegenvallende ontvangsten wilt opvangen?

Antwoord:

Volgens de regels van de Begrotingsafspraken 2013 - 2017 worden deze niet-belastingontvangsten gerekend tot het inkomstenkader. De ontvangsten voor de Stichting Centraal Orgaan Voorraadvorming Aardolieproducten (COVA), de ontvangsten van de SDE+ heffing en de aardgasbaten zijn niet relevant en hoeven niet specifiek gecompenseerd te worden binnen de EZ begroting, maar dienen generaal gecompenseerd te worden. In de voorjaarsbesluitvorming is reeds rekening gehouden met deze tegenvallende ontvangsten, voor zover deze doorwerken in latere jaren.

Vraag 79:

Kunt u toelichten of de lagere opbrengsten uit de Opslag Duurzame energie effecten heeft op de realisatie van duurzame energie in 2014?

Antwoord:

De uitgaven SDE+ en de inkomsten uit de Opslag Duurzame Energie (ODE) worden uitsluitend ex ante aan elkaar gelijkgesteld. De scheiding tussen de inkomsten en uitgaven leidt ertoe dat als de realisatie van de ODE afwijkt van het geraamde bedrag, dit geen gevolgen heeft voor de uitgaven. Hogere inkomsten leiden niet tot meer (mogelijkheden voor) uitgaven; lagere inkomsten behoeven niet te worden gecompenseerd met minder uitgaven.

Vraag 80:

Hoe hoog bedroegen de hier genoemde hogere kosten in verband met aardbevingsrisico's?

Antwoord:

Medio 2013 is de begroting voor het jaar 2014 opgesteld. Hierbij is geen rekening gehouden met kosten voor aardbevingsrisico's. In januari 2014 is het bestuurlijk akkoord gesloten waarin nadere afspraken zijn gemaakt over kosten gerelateerd aan aardbevingen. Voor 2014 zijn de kosten uitgekomen op ongeveer € 200 mln. Zie ook het antwoord op vraag 81.

Vraag 81:

Op welke manier werken de hogere kosten voor aardbevingsrisico's door in de gasbaten voor de overheid?

Antwoord:

De kosten voor aardbevingsrisico's zijn onderdeel van de winningskosten van het Groningenveld. De kosten worden conform de afspraken gemaakt in het gasgebouw volgens een verdeling 36%/64%, waardoor 64% van de hogere kosten voor rekening van de Staat komt via lagere gasbaten.

Vraag 82:

Waarom is er in het jaarverslag geen uitsplitsing in velden, waaronder het Groningenveld? Dit is toch inmiddels politiek zeer relevante informatie geworden? Kan er ook een uitsplitsing naar putten en clusters gemaakt worden, waaronder het Loppersum cluster? Kan ook de gerealiseerde winning per cluster worden afgezet tegen de maxima in het winningsplan?

Antwoord:

In januari 2014 heeft het kabinet besloten om de totale gaswinning uit het Groningenveld in 2014 te beperken tot 42,5 miljard Nm³. Hiervan zou uit de Loppersum clusters maximaal 3 miljard Nm³ worden geproduceerd (Kamerstukken II, 33 529, nr. 28). In 2014 is uiteindelijk 42,4 miljard Nm³ gas gewonnen uit het Groningenveld (zie onderstaande tabel). Hiervan was 2,6 miljard Nm³ afkomstig uit de Loppersum clusters en de 39,8 miljard Nm³ uit de overige clusters. Voor het jaar 2014 is geen verder onderscheid gemaakt naar de deelregio's. In het besluit over 2015 is dat wel gebeurd en is er een beperking opgelegd voor vier deelregio's (Loppersum, Eemskanaal, Zuidwest en Oost).

Producties in miljarden Nm ³	2014
Loppersum	2,59
Eemskanaal	2,09
Regio Zuidwest	13,58
Regio Oost	24,15
Totaal	42,41

Vraag 83:

Is het waar dat bij een warme winter er meer gas via de beurs verkocht wordt?

Antwoord:

Het valt op voorhand niet te zeggen op welke wijze en waar marktpartijen gas verhandelen. De laatste jaren is de handel in gas op en via de beurzen in Noordwest-Europa sterk toegenomen. Dit volgt uit de verbeterde werking van de gasmarkt.

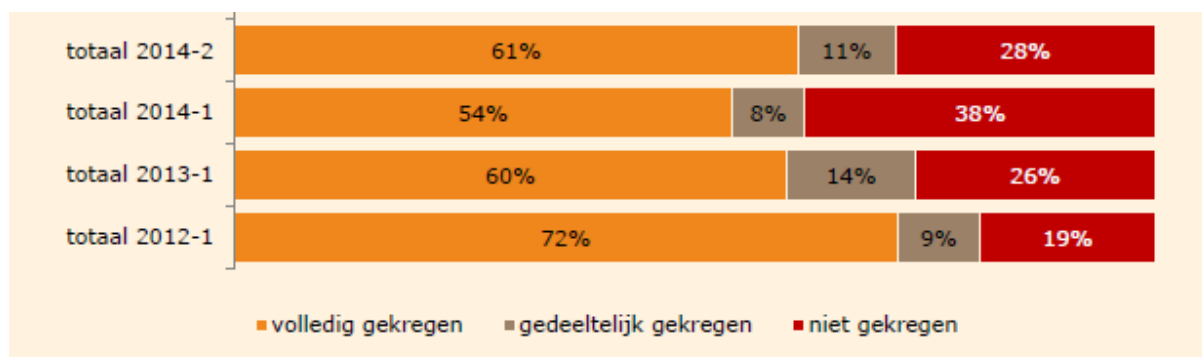
Vraag 84:

In welke mate draagt de BMKB bij aan het vermeerderen van het aantal toegekende kredieten?

Antwoord:
Zie antwoord op vraag 17.

Vraag 85:
Hoeveel kredietaanvragen zijn in de periode 2010 tot heden afgewezen en waarom?

Antwoord:
Om de ontwikkeling van toegang tot financiering van bedrijven te volgen, voert Panteia in opdracht van het Ministerie van Economische Zaken ieder half jaar de financieringsmonitor uit. Hierin wordt ondernemers onder andere gevraagd in hoeverre zij externe financiering aanvragen en in welke mate zij deze krijgen. Het aantal geheel afgewezen kredietaanvragen vanuit het bedrijfsleven ontwikkelt zich naar 28% in het tweede halfjaar van 2014. Voor het mkb was het afwijzingspercentage in 2014 35%. Voor het grootbedrijf was het afwijzingspercentage over 2014 10%.

Het risico voor de kredietverstrekker is in 2014 als voornaamste reden voor afwijzing genoemd. Zoals in onderstaande tabel geïllustreerd zijn er meerdere afwijzingsgronden voor financiers.

Vraag 86:
Welk deel van de door de banken afgewezen kredietaanvragen is via doorverwijzing toch gehonoreerd in de periode 2010 tot heden?

Antwoord:
Banken hebben verschillende redenen om een kredietaanvraag af te wijzen. Waar mogelijk verwijzen zij kredietaanvragen door naar relevante (alternatieve) financieringsbronnen, zoals naar Qredits in het geval van kredietaanvragen tot € 250.000. Banken zijn in de regel zelf goed op de hoogte van de mogelijkheden die de garantieregelingen bieden om kredietaanvragen door ondernemers te ondersteunen. De Nederlandse Vereniging van Banken (NVB) biedt samen met MKB-Nederland via de online Ondernemerskredietdesk ondersteuning bij het vinden van geschikte (alternatieve) financieringsvormen. De Financieringsdesk

van de Kamer van Koophandel (KvK) heeft adviseurs beschikbaar voor alle mogelijke vragen rond financiering. Er zijn verder geen gegevens beschikbaar welk deel van door banken afgewezen kredietaanvragen via doorverwijzing toch gehonoreerd is.

reden	aantal bedrijven: 75	
	totaal 2014-2	totaal 2014-1
rentekosten	1%	0%
te lage solvabiliteit	30%	14%
aanvraag onvoldoende onderbouwd	1%	3%
schuld te hoog t.o.v. winstgevendheid	0%	3%
risico kredietverstrekker	60%	60%
onvoldoende onderpand	16%	2%
onvoldoende interesse bij financier	7%	14%
verslechtering bedrijfsresultaat	1%	10%
anders	21%	20%

Bron: Panteia, 2014.

Vraag 87:

Hoe wordt de mate van benutting van de regeling BMKB gerelateerd aan de behoefte van de markt?

Antwoord:

De BMKB is bedoeld voor kredieten voor nieuwe investeringen, bijvoorbeeld voor starten, groeien en innoveren. De behoefte aan kredieten voor investeringen in de markt is afhankelijk van conjunctuurontwikkelingen. In een aantrekkende conjunctuur is de behoefte groot, in een dalende conjunctuur laag. Dit valt ook waar te nemen in de benutting van de BMKB. Ten tijde van recessies, zoals afgelopen jaren is de benutting relatief laag. In tijden van economische groei neemt ook de benutting toe. De mate van benutting wordt continue gemonitord. De hoogte van het jaarlijkse budget is zodanig, dat er doorgaans voor zowel laag- als hoogconjunctuur voldoende budget is om in de behoefte van het bedrijfsleven te voorzien.

Vraag 88:

Wat is het effect (geweest) van de aanpassing van de maximale borgstelling van €1 mln naar € 1,5 mln op het aantal gehonoreerde kredietaanvragen

Antwoord:

Het directe effect van de aanpassing van de maximale borgstelling van € 1 mln naar € 1,5 mln, is dat in de periode 1 november 2013 t/m 15 mei 2015 de banken 60 keer een borgstellingskrediet hebben verstrekt van meer dan € 1 miljoen. Omdat er geen inzicht is in het totaal aantal gehonoreerde kredietaanvragen van deze omvang door kredietverstrekkers, kan niet worden aangegeven wat het effect is van de aanpassing daarop.

Vraag 89:

Hoe is de effectiviteit van de uitgaven op landbouwgebied gemeten?

Antwoord:

De effectiviteit van de uitgaven wordt in zijn algemeenheid gemeten door middel van beleidsdoorlichtingen, evaluaties en met prestatie-indicatoren/kengetallen. Voor 2014 stond een beleidsdoorlichting voor artikel 16 gepland, die is vervangen door het Interdepartementale Beleidsonderzoek Agro-, Visserij- en Voedselketens die binnenkort aan de Kamer wordt aangeboden. Van de evaluaties die in de planning voor 2014 waren opgenomen, is een aantal gestart die dit jaar worden afgerond en aan de Kamer worden aangeboden en is een aantal om diverse redenen doorgeschoven (zie Bijlage afgerond evaluatie- en overig onderzoek, p. 195 van het Jaarverslag).

Vraag 90:

Op welke wijze zal het dienstenportfolio van Qredits worden verruimd en waarom?

Antwoord:

Uit analyse (zie Aanvullend actieplan mkb financiering, TK 32637, nr. 147) blijkt dat ondernemers moeilijk kleine kredieten en financiering voor werkkapitaal kunnen verkrijgen (tot € 250.000). Qredits heeft zich de afgelopen zes jaar ontwikkeld tot een professionele kredietverstrekker voor het mkb in Nederland. Daarom heeft het kabinet Qredits toestemming gegeven om haar dienstportfolio te verruimen (een actie uit voorgenoemde Aanvullend actieplan mkb financiering), zodat ondernemers met een haalbaar ondernemersplan die bij de bank zijn afgewezen financiering kunnen verkrijgen. Het dienstenportfolio van Qredits wordt op twee manieren verruimd. Ten eerste is de MKB-kredietgrens verhoogd van € 150.000 naar € 250.000 (sinds eind 2014). Ten tweede zal Qredits vanaf het najaar 2015 werkkapitaal financiering aanbieden.

Vraag 91:

Op welke wijze worden de middelen ten behoeve van het verhogen van de ambitie en verbeteren van de groeivaardigheden in het kleinbedrijf ingezet?

Antwoord:

Om ambitie te stimuleren en ervoor te zorgen dat ondernemers uit het kleinbedrijf groeivaardigheden ontwikkelen, worden samen met private partijen onder andere de onderstaande acties genomen:

- oprichting van een online marktplaats voor coaching en opleiding voor doorgroeïende ondernemers, met actieve betrokkenheid van de Kamer van Koophandel (KvK);
- oprichting van focusgroepen om meer inzicht te krijgen in wat ondernemers nodig hebben om te groeien en wat de rol van coaching en opleiding hierbij is, en om de online marktplaats te toetsen bij ondernemers.
- aansluiting vinden bij evenementen gericht op ambitieuze ondernemers zoals de Week van de Ondernemer, Accenture Innovation Award en TEDxBinnenhof Made in Europe;
- meer aandacht voor ambitie en groei in het regulier onderwijs door het stimuleren van de uitrol van de topondernemersregeling.

De middelen voor uitvoeren van bovengenoemde acties worden in een periode van 5 jaar ingezet.

Vraag 92:

Op welke wijze worden de middelen ten behoeve van het stroomlijnen en toegankelijker maken van het financieringsinstrumentarium ingezet?

Antwoord:

Er wordt gewerkt aan eenduidige eerstelijns-communicatie over financieringsmogelijkheden met als doel een centrale publiek-private "Nationale Financieringswijzer". Hiervoor wordt de bestaande website van de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB) en MKB-NL 'Ondernemerskredietdesk' doorontwikkeld in een publiek-private samenwerking van NVB, MKB NL, VNO NCW, het ministerie van EZ, KvK en RVO. Deze "Nationale Financieringswijzer" moet eind september a.s. als belangrijkste ingang voor informatie fungeren over ondernemersfinanciering. Het doel van deze website is om ondernemers goed voor te lichten en, afhankelijk van de financieringsbehoefte, gericht de weg te wijzen naar passende publieke en private mogelijkheden voor bedrijfsfinanciering. Hierbij is een goede doorverwijzing naar en een transparante presentatie van de overheidsfaciliteiten van belang.

Vraag 93:

Kunt u toelichten hoe 30 miljoen is ingezet voor de vervolgfianciering van Qredits en hoe effectief dit is (geweest)?

Antwoord:

Qredits heeft eind 2013 € 30 mln extra financiering ontvangen van EZ. Deze is gebruikt voor de financiering van de verdere groei van de microkredietenportefeuille en daarnaast voor het verstrekken van MKB-kredieten (€ 50.000 - € 150.000), die sinds eind 2013 beschikbaar zijn en waarvan eind 2014 de grens is verhoogd naar € 250.000 (zie ook het antwoord op vraag 90). De lening van EZ heeft het mede mogelijk gemaakt (via achterstelling van haar lening) dat Qredits eind 2014 aanvullende financiering van € 45,5 mln heeft ontvangen van verzekeraars en banken (in totaal heeft een syndicaat van 13 banken en verzekeraars nu € 61 mln aan financiering verstrekt). In 2014 heeft Qredits voor € 28 mln aan kredieten verstrekt. Het grootste deel hiervan is

gefinancierd vanuit de vervolgfianciering van EZ. Sinds 2009 heeft Qredits nu voor ruim € 115 mln aan kredieten verstrekt aan 6000 (startende) ondernemers. Qredits wordt op dit moment geëvalueerd waarin ook de effectiviteit van de regeling wordt meegenomen.

Vraag 94:

Wat is de stand van zaken omtrent de gesprekken met 'verschillende geïnteresseerde partijen' over het mogelijk aanvullend financieren van Qredits?

Antwoord:

Op dit moment is er een partij die bereid lijkt om de aanvullende financiering aan Qredits te verstrekken. Zolang het gesprek hierover loopt kan ik geen nadere mededelingen doen over dit overleg. Ik breng u op de hoogte zodra dit overleg tot een resultaat heeft geleid.

Vraag 95:

Kunt u toelichten waarom u voorziet dat de komende decennia een vergaande digitalisering van productieprocessen zal plaatsvinden en welke consequenties dit heeft voor het beleid, specifiek voor het kleinbedrijf?

Antwoord:

De komende decennia zal de technologie zich blijven ontwikkelen. Dit leidt ertoe dat steeds complexere taken kunnen worden geautomatiseerd. Daarnaast zullen de kosten van digitalisering verder afnemen, waardoor het steeds rendabeler wordt om bepaalde taken te digitaliseren. Dit biedt bedrijven mogelijkheden om hun klanten beter te bedienen en nieuwe businessmodellen te introduceren. De digitalisering biedt ook mogelijkheden tot verdere kostenverlaging wat er toe kan leiden dat er meer productie in ons land zal plaatsvinden. Daardoor kan er ook werkgelegenheid ontstaan. Dit zal onder andere een grote weerslag hebben op productieprocessen. We zien al langere tijd een trend richting steeds verdere fragmentatie van waardeketens. De verschillende stappen in een productieproces vinden steeds vaker op verschillende geografische locaties plaats, soms letterlijk aan de andere kant van de wereld. De vooruitgang van ICT is van groot belang om dergelijke complexe waardeketens te coördineren. Het kabinet acht het van belang dat de Nederlandse economie zich aanpast aan deze ontwikkelingen en inspeelt op de kansen die ontstaan. Kansen voor bedrijven die hun concurrentiekracht kunnen vergroten bijvoorbeeld doordat ze snel inspelen op nieuwe technologische mogelijkheden of door nieuwe businessmodellen snel uit te rollen naar andere landen binnen en buiten Europa. Dit raakt het beleid op vele vlakken. Bijvoorbeeld als het gaat om regulering van markten, zie de recent verzonden evaluatie van de Wet Personenvervoer 2000⁴. Maar ook als het gaat om cybersecurity en privacy, waarbij nieuwe risico's ontstaan. In relatie tot het bedrijvenbeleid ziet de overheid dat bedrijven in de veranderende context mee zullen moeten gaan om hun positie in de

⁴ Kamerstukken II 2014/15, 31 521, nr. 88.

wereldeconomie te handhaven. Kleine bedrijven zullen dat ook moeten doen. Enerzijds hebben kleine bedrijven hierbij als voordeel dat ze relatief wendbaar zijn en zich snel kunnen aanpassen aan marktomstandigheden. Anderzijds kan dit voor kleine bedrijven vragen om relatief grote investeringen. Daarom voert de overheid hier een faciliterend en stimulerend beleid. Er wordt ingezet op het moderniseren en het meer toekomstbestendig maken van de regelgeving. Ook de instrumenten, zoals de WBSO, ondersteunen (mkb)bedrijven om zich aan te passen.

In dat kader is daarnaast door FME, TNO, de Kamer van Koophandel en EZ de Actieagenda Smart Industry opgesteld. De uitvoering van de actieagenda is in gang gezet en wordt onder leiding van mevrouw Dezentjé Hamming-Bluemink uitgevoerd. De actieagenda Smart Industry richt zich onder meer op het verzilveren van bestaande kennis door het bedrijfsleven, waarbij ook het midden- en kleinbedrijf een belangrijke rol speelt. In fieldlabs werken grote en kleine bedrijven met kennisinstellingen en regionale partners aan implementatie van smart industry in hun processen. Mkb bedrijven kunnen in de fieldlabs nieuwe technologieën testen, zonder daarvoor dure machines te hoeven aanschaffen.

Vraag 96:

Hoe wordt bepaald of nieuwe wet- en regelgeving 'significante' gevolgen heeft voor bedrijven en (dus) internetconsultatie plaatsvindt?

Antwoord:

Het begrip "significant" betreft hier een open norm. Departementen maken zelf per geval een afweging ten aanzien van nut en noodzaak van internetconsultatie. Vanuit het ministerie van V&J (dat systeemverantwoordelijk is) en het ministerie van EZ wordt het gebruik van de internetconsultatie gestimuleerd en gemonitord. Over het gebruik wordt de TK geïnformeerd in de Voortgangsrapportages regeldruk die twee keer per jaar naar de TK gaan. Er zit een stijgende lijn in het aantal internetconsultaties: In 2014 zijn 133 voorstellen via internet aan het publiek voorgelegd, tegen 77 voorstellen in 2013 (bron: www.internetconsultatie.nl).

Vraag 97:

Waar zijn de antwoorden op de hoofdvragen van het integraal afwegingskader en effectrapportages zoals de bedrijfseffectentoets terug te vinden?

Antwoord:

De uitkomsten van het Integraal Afwegingskader en de Bedrijfseffectentoets worden altijd verwerkt in het betoog van de Memorie van Toelichting (MvT)/Nota van Toelichting (NvT) van wet- en regelgeving. Voor bedrijfseffecten/ regeldrukeffecten is er altijd een aparte paragraaf binnen de MvT/NvT over dat onderwerp.

Vraag 98:

Op welke wijze wordt gemonitord of en hoe digitalisering de overheidsdienstverlening verbeterd?

Antwoord:

Het kabinet informeert de Kamer onder andere in de tussenbalans digitale overheid⁵ en met de periodieke voortgangsrapportages regeldruk over verbeteringen in de digitale dienstverlening van de overheid⁶. Uit deze brieven blijkt dat het voor bedrijven en burgers in toenemende mate mogelijk is om hun zaken met de overheid digitaal af te handelen. Zo neemt het aantal overheidsorganisatie waar ingelogd kan worden met eHerkenning sterk toe. Ook is er toename van het aantal bedrijven dat hun aangiftes voor verschillende belastingstromen doet met Standard Business Reporting (SBR). Dit beeld wordt ondersteund door recent onderzoek naar het aanbod van digitale dienstverlening bij medeoverheden, dat in opdracht van het Ministerie van BZK is uitgevoerd⁷. Daarnaast onderzoekt BZK periodiek de waardering van burgers en ondernemers voor de dienstverlening van de overheid in algemene zin, niet specifiek gericht op digitale dienstverlening. Uit de meest recente meting blijkt een toenemende waardering voor de overheidsdienstverlening. Tevens blijkt dat burgers en bedrijven verwachten dat de overheid de dienstverlening verder digitaliseert⁸. In het kader van het kabinetsprogramma Digitaal 2017 werkt BZK met EZ en het bureau van de Digicommissaris aan een periodieke monitor die van bovenstaande gegevens gebruik maakt. Deze monitor zal de relatie tussen de toenemende digitalisering van overheidsdienstverlening en de tevredenheid over die dienstverlening bij bedrijven en burgers meer gestructureerd in beeld brengen.

Vraag 99:

Waarom wordt er 6,3 miljoen euro uit de cofinanciering gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) overgeheveld naar de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA) en op welke wijze draagt dit bij aan de beleidsdoelen van het GLB en het GVB?

Antwoord:

Een bedrag van € 6,3 mln is overgeheveld uit het budget voor cofinanciering GLB, Plattelandontwikkelingsprogramma (POP). Dit budget wordt ingezet ter dekking van het plan van aanpak NVWA, waarmee het toezicht van de NVWA structureel verbeterd wordt. In de brief van 19 december 2013 (TK 33835, nr. 1) is aangekondigd, dat de herschikkingen die voor de bijdrage nodig zijn, worden gedekt binnen de begrotingen van EZ en VWS en worden verwerkt in de Voorjaarsnota 2014. Deze mutatie is één van deze herschikkingen.

Bij de uitwerking van het nieuwe GLB 2014-2020 bleek dat slechts twee regelingen in de nieuwe POP-periode met nationale én EU-financiering

⁵ Kamerstukken 2013-2014, 26 643, nr. 316

⁶ Kamerstukken 2013-2014, 29 362, nr. 235 en Kamerstukken 2014-2015, 29 515, nr. 355

⁷ <http://www.kennisopenbaarbestuur.nl>

⁸ <http://www.kennisopenbaarbestuur.nl>

opengesteld zouden worden, nl. de regeling Brede Weersverzekering en de Garantieregeling Markt Innovaties (GMI). Voor beide regelingen is structureel € 9 mln aan nationale cofinanciering benodigd, terwijl het beschikbare budget voor cofinanciering hoger was. Het vrijvallende budget is gebruikt ter financiering van het plan van aanpak NVWA.

Vraag 100:

Kunt u concreet ingaan op de diverse maatregelen die zijn getroffen om achterstanden op het gebied van natuurbehoud- en herstel uit te voeren in Caribisch Nederland?

Antwoord:

Om deze achterstand in natuurbehoud en herstel in Caribisch Nederland te herstellen heb ik € 7,5 mln ter beschikking gesteld voor Caribisch Nederland om concrete projecten te financieren. Deze financiering is aan de openbare lichamen ter beschikking gesteld in de vorm van een bijzondere uitkering. Er zijn op dit moment een 10-tal projecten gefinancierd. De vijf projecten op Bonaire betreffen: het bestrijden van overbegrazing door loslopend vee, plattelandsontwikkeling in combinatie met natuurtoerisme, herbebossing, bestrijding van wilde varkens en ondersteuning van nominatie van het onderwaterpark als Unesco werelderfgoed. De twee projecten op St Eustatius bestaan uit het versterken van lokale natuurbeheersorganisaties en bestrijding van loslopend vee. Op Saba wordt gewerkt aan het verbeteren van wandelpaden door natuurgebieden, bestrijding van loslopende geiten en kustbescherming vanwege erosiegevaar en potentiële koraalschade.

Vraag 101:

Kunt u uiteenzetten waarom het oplossen van verkeersknelpunten voor de otter in Friesland 0,6 miljoen euro kost?

Antwoord:

Het Hof van Justitie heeft bij arrest van 4 november 2014 de Staat verplicht om deze urgente verkeersknelpunten in Friesland op korte termijn op te lossen. De kosten bestaan voor het grootste deel uit de aanleg van twee ottertunnels onder een bestaande rijksweg. De overige kosten betreffen de aanleg en verlenging van hekwerken en rasters langs de in het arrest aangewezen rijkswegen.

Vraag 102:

Is de verwachting dat de verbetermaatregelen voor de Europees Visserijfonds (EVF) voldoende zijn, zodat het Europese subsidiebedrag van meer dan 5 miljoen euro niet verloren gaat? Indien blijkt dat ze niet voldoende zijn, welke mogelijkheden zijn er dan nog om te voorkomen dat dit bedrag verloren gaat?

Antwoord:

Zie ook de antwoorden op de vragen 112 tot en met 114 over het AR rapport over het EZ jaarverslag 2014. Naast de genomen verbetermaatregelen, zoals het bewaken van de effectieve en spoedige invoering van noodzakelijke verbeteringen

in het beheers- en controlesysteem vindt er bilateraal overleg met de Europese Commissie plaats over de voortgang van de uitvoering van deze maatregelen. Enkele voorbeelden van verbetermaatregelen die de afgelopen maanden zijn doorgevoerd zijn de verbeterde checklisten binnen RVO voor de controles van de subsidieprojecten, het met externe adviseurs oplossen van de interpretatiekwesties en het corrigeren van reeds bij de Europese Commissie gedeclareerde uitgaven. De voorgenomen verbetermaatregelen moeten leiden tot een rechtmatig in te dienen declaratie bij de Europese Commissie in 2015. Om te voorkomen dat het bedrag van € 5,3 mln verloren gaat, vindt overleg plaats met de Europese Commissie.

Vraag 103:

Waarom zijn de begrotingsreserves opgelopen van 1 naar 1.8 miljard euro?

Antwoord:

Een overzicht van de interne begrotingsreserves is opgenomen in de saldibalans van het EZ-jaarverslag (pagina 162). De stand van de interne begrotingsreserves per 31-12-2014 is totaal € 1 mld (dit is het aandeel van EZ in het totaal van de € 1,8 mld zoals opgenomen in de saldibalans van het Financieel Jaarverslag Rijk). De stand van de EZ-interne begrotingsreserves per 31-12-2013 was circa € 0,7 mld. De stijging in 2014 wordt met name veroorzaakt door de storting van € 369 mln in de interne begrotingsreserve voor duurzame energie (zie ook de toelichting op pagina 67 van het EZ-jaarverslag).

Vraag 104:

Hoeveel bedroeg in 2014 de eindejaarsmarge?

Antwoord:

De eindejaarsmarge bedraagt € 32,8 mln. Deze is bij de Voorjaarsnota 2015 aan de EZ-begroting toegevoegd. Dit is budgettair verwerkt en toegelicht in de 1^e suppletoire begroting 2015 van EZ.

Vraag 105:

Waarom voldoet het ministerie van Economische Zaken al zes jaar niet aan de eigen aanbestedingsregels? Is het waar dat het ministerie van Economische Zaken verantwoordelijk is voor de Aanbestedingswet en een voorbeeldfunctie heeft? Heeft dit wel voldoende uw aandacht?

Antwoord:

De Algemene Rekenkamer constateert dat in 2014 stappen zijn gezet in het verbeteren van het inkoopbeheer.

In de afgelopen jaren zijn verschillende maatregelen genomen conform de rijksbrede kaders voor inkopen. Voorbeelden hiervan zijn het benoemen van een Coördinerend Directeur Inkoop (CDI) die toeziet op de invoering en de juiste uitvoering van deze inkoopkaders binnen EZ.

Ik heb in dit verband tevens een centraal Inkoop UitvoeringsCentrum (IUC) opgericht en inkooppleinen ingericht bij elke zelfstandig aanbestedende dienst. Daarnaast zijn diverse verbeteracties uitgevoerd die hebben geleid tot een beter inkoopproces- en -beheer. Zo zijn spendanalyses (analyses van alle gedane inkopen) uitgevoerd binnen het kerndepartement en binnen de zelfstandig aanbestedende diensten om een beter inzicht te krijgen in mogelijke rechtmatigheidsrisico's. Hierdoor is beter zicht op dossiers waar mogelijk Europees aanbesteed zou moeten worden. Door de centralisatie van inkoopactiviteiten binnen EZ is het beter mogelijk gebleken om inkoopbehoeften te clusteren en zo efficiënter in te kopen. Dit heeft er onder andere toe geleid dat de onvolkomenheid van inkoop binnen het kerndepartement is opgelost.

De over 2014 geconstateerde problemen met betrekking tot inkoop hebben betrekking op twee agentschappen: RVO.NL en NVWA. De problemen bij inkoop hebben in de afgelopen zes jaar verschillende vormen gehad. Sommige hadden te maken met problemen die door de aangebrachte verbeteringen zijn opgelost.

Mijn departement heeft als verantwoordelijk ministerie voor de Aanbestedingswet 2012 een voorbeeldfunctie. Ik span mij daarom maximaal in om ook bij RVO.nl en NVWA de onvolkomenheden op het gebied van inkoop op te lossen. De specifieke problemen die spelen en de maatregelen die worden genomen worden hieronder nader toegelicht.

RVO.NL:

In de afgelopen zes jaar hebben de voorlopers van het agentschap RVO.NL in wisselende mate te maken gehad met onvolkomenheden. Het betreft dus niet dezelfde inkoopproblemen gedurende de afgelopen zes jaar. Door de voorlopers van RVO.NL is in de afgelopen jaren veel inzet gepleegd om de verschillende onvolkomenheden op te lossen. Naast centralisatie van de inkoopfunctie is gewerkt aan harmonisatie van processen in combinatie met extra interne controlemaatregelen en het uitvoeren van spendanalyses voor het verkrijgen van een beter inzicht op de inkoopdossiers. Binnen RVO.NL is een nieuw financieel systeem in 2014 geïmplementeerd dat controles en interne inkoopprocedures ondersteunt. De werking hiervan wordt nauw gemonitord zodat de problemen worden opgelost. De centrale aanpak draagt bij aan betere borging van de inkoopkennis. Bij RVO.NL is in 2014 voor € 202 mln ingekocht. De aanbestedingsfouten die de AR constateert hebben betrekking op € 9,2 mln van de inkopen.

De volgende verbeteracties zijn afgesproken met RVO.NL. De voortgang van de uitvoering hiervan wordt gemonitord door mijn departement:

1. Het escalatieproces met betrekking tot potentiële onrechtmatigheden wordt geïntensiveerd en er wordt blijvend aandacht geschonken aan de communicatie daarover.
2. Strakkere monitoring ten aanzien van aflopende contracten. Het IUC zal maandelijks overzichten verstrekken van aflopende contracten op basis van het centrale contractenregister.

3. Drie keer per jaar bespreekt de directie van de RVO de spendanalyse en de follow-up van de verbeterafspraken. Daarnaast zullen het IUC en de Inkooppleinen ervoor zorgen dat nieuwe fouten zo veel mogelijk worden voorkomen.

Nederlandse Voedsel –en Waren Autoriteit (NVWA):

De Algemene Rekenkamer heeft in 2014 nieuwe aanbestedingsfouten geconstateerd bij de NVWA, die vooral veroorzaakt zijn doordat de centrale inkoopprocedure niet is gevolgd. Hierdoor is soms niet Europese aanbesteed en zijn raamcontracten niet altijd benut.

De NVWA zal er in 2015 op toezien dat de afgesproken procedures worden nageleefd om dergelijke fouten te voorkomen. De aanbevelingen van AR om alle inkopen bij NVWA via centrale inkooppleinen en het IUC te laten verlopen neem ik dan ook over. Bij NVWA is er in 2014 voor € 81,5 mln ingekocht. De aanbestedingsfouten die de AR constateert hebben betrekking op € 2,4 mln van de inkopen.

De volgende verbeteracties zijn afgesproken met NVWA. De voortgang van de uitvoering hiervan wordt gemonitord door mijn departement:

1. Om het gebruik van de gecentraliseerde inkoopprocedure verder te stimuleren zal de NVWA onder andere alle facturen boven de € 1.250 die niet voorzien zijn van een ordernummer uit de inkoopprocedure halen en waar mogelijk herstellen. Het doel hiervan is om een cultuur te creëren waarin het inkopen via de procedure vanzelfsprekend is.
2. Duidelijke communicatie binnen de organisatie, betere informatievoorziening over inkoop en daar waar nodig werken met jaarorders maken.
3. Op het hoogste managementniveau van de NVWA is de betrokkenheid bij de verbetering van het inkoopproces georganiseerd. Zo is er een nieuwe 'Tenderboard' ingericht die een belangrijke rol speelt bij de goedkeuring van alle aanbestedingstrajecten en de opdrachtverlening aan het IUC.
4. Tot slot zal de afdeling inkoop van de NVWA zowel kwalitatief als kwantitatief worden versterkt en geeft de NVWA binnen de ICT-projecten voorrang aan het inkoopproces.

Vraag 106

Hoe is het mogelijk dat bij Dienst ICT Uitvoering (DICTU) 5,3 miljoen euro aan kosten worden genoemd voor de omschakeling naar weliswaar nieuwe, maar zeer standaard software. Betreft dit een boekhoudkundige verschuiving of heeft het een technische oorzaak?

Antwoord:

De betreffende middelen zijn ingezet voor het migreren van alle EZ-werkplekken van Windows XP naar Windows 7 en Office 2010, zoals ook toegelicht in de 2^e suppletoire EZ-begroting 2014. Het departement heeft voor deze migratie een bijdrage aan DICTU toegekend van € 5,3 mln. Dit bedrag betreft derhalve voor DICTU een omzetting ten opzichte van de oorspronkelijk vastgestelde begroting 2014, ten behoeve van de uitvoering van de software-migratie. In eerste instantie (bij 2^e suppletoire begroting) was deze bijdrage vanuit het

moederdepartement verantwoord onder de post 'bijzondere baten' in de staat van baten en lasten van DICTU. In overleg met de Auditdienst Rijk is deze bijdrage in het jaarverslag 2014 uiteindelijk verantwoord onder de post 'baten moederdepartement'.

Vraag 107:

Acht u het realistisch dat in 2015 de NVWA binnen de begrote lasten voor 2015 blijft van 288 miljoen euro aangezien de gerealiseerde lasten in 2014 314 miljoen euro bedroegen? Kunt u dit onderbouwen?

Antwoord:

Zoals uit de 1^e suppletoire begroting 2015 (agentschapsparaagraaf NVWA) blijkt, zullen de lasten in 2015 circa € 317 mln bedragen, € 3 mln hoger dan in de jaarrekening van 2014. Hier staan ook hogere baten tegenover. Voor de toelichting van het verschil van € 28,4 mln tussen de € 288 mln aan lasten opgenomen in de ontwerpbegroting 2015 en de € 317 mln aan lasten in de 1^e suppletoire EZ-begroting 2015, verwijs ik u naar de NVWA-agentschapsparaagraaf toelichting van de 1^e suppletoire begroting 2015.

Vraag 108:

Hoe verklaart u dat het programma Vereenvoudiging Regeldruk Vleesketen niet het gewenste resultaat heeft opgeleverd? Kunt u toelichten waarom hogere opbrengsten van 8,5 miljoen euro samenhangen met het niet slagen van het verminderen van de regeldruk in de vleesketen?

Antwoord:

Het programma Vereenvoudiging Regeldruk Vleesketen heeft niet het oorspronkelijke doel opgeleverd doordat er enerzijds weinig voortgang was in de modernisering van EU-regelgeving op het gebied van keuring en toezicht bij het slachten en anderzijds de focus bij de NVWA is verlegd naar versterking van het Toezicht. Deze versterking maakt onderdeel uit van het plan van aanpak NVWA (brief aan TK van 19 december 2013).

De financiële doelstelling van het programma Vereenvoudiging Regeldruk Vleesketen had betrekking op de totale kosten voor toezicht en keuring, dus niet alleen op de administratieve lasten, maar ook op de kosten die de NVWA voor de keuring en toezicht doorbelast aan het bedrijfsleven. Omdat de gerealiseerde reductie van de financiële lasten voor het bedrijfsleven lager is dan de raming, zijn de kosten van het bedrijfsleven voor keuring en toezicht door de NVWA hoger dan geraamd. Het gevolg hiervan is een hogere opbrengst bij de NVWA.

Vraag 109:

Bent u bereid maatregelen te nemen om het inhuurpercentage inclusief flexibele schil verder te verlagen zodat dit als geheel onder de norm van 10% komt?

Antwoord:

Zoals met de Kamer is gecommuniceerd (zie brief aan TK, 2011-2012,33 240 XIII, nr. 16), geeft de verantwoording over de externe inhuur door EZ twee situaties weer:

1. De externe inhuur op reguliere basis (exclusief de flexibele schil). Deze komt al jaren uit onder de 10%.
2. Daarnaast gaat het om externe inhuur, inclusief de flexibele schil, die nodig is om in te kunnen spelen op het sterk fluctuerende karakter van specifieke werkzaamheden van een aantal agentschappen, zoals RVO.NL.

De omvang van het opdrachtenpakket van deze agentschappen zal ook de komende jaren op specifieke gebieden blijven fluctueren. Om hier zo goed mogelijk mee om te kunnen gaan, blijft een flexibele schil nodig. De specialistische kennis die nodig is voor de borging van de kwaliteit van de bedrijfsvoering en de maatschappelijke dienstverlening door EZ zal ik - daar waar mogelijk en doelmatig - door middel van "verambtelijking" binnen mijn departement organiseren. De uitgaven voor externe inhuur beperk ik langs deze weg tot het minimaal noodzakelijke zodat de norm voor externe inhuur inclusief flexibele schil zo veel als mogelijk is, gerespecteerd wordt.

Rapport van de Algemene Rekenkamer bij het EZ-jaarsverslag 2014

Vraag 1:

Op welke manier zou het ministerie van Economische Zaken (EZ) meer aandacht aan de uitvoering kunnen besteden en minder aan beleid?

Antwoord:

De Algemene Rekenkamer concludeerde bij de aanbidding van het verantwoordingsonderzoek 2014 dat het oplossen van knelpunten in de uitvoering van beleid aandacht en tijd vraagt van het kabinet en van de Tweede Kamer. Bij het ministerie van Economische Zaken constateerde de Algemene Rekenkamer echter geen uitvoeringsproblemen. Bij het ministerie van Economische Zaken wordt bij de ontwikkeling van (nieuw) beleid al vroeg in het proces de expertise van RVO.nl betrokken, zodat problemen in de uitvoering op een later moment zoveel mogelijk worden voorkomen. Vaak maakt RVO.nl deel uit van de projectgroep. Daarnaast wordt nieuw beleid dat door RVO.nl moet worden uitgevoerd getoetst door een commissie, met onafhankelijke leden die uit verschillende onderdelen komen van de organisatie (waaronder ook RVO.nl). Leden brengen hun expertise in om adviezen te geven over nut en noodzaak en een goede vormgeving van beleid. Tot slot wordt voor elke regeling die RVO.nl uitvoert een uitvoerings- en handhavingstoets gedaan. Ook daaruit kunnen adviezen voortkomen die de uitvoering ten goede komen. Wanneer eenmaal het beleid wordt uitgevoerd door RVO.nl, vinden regelmatig overleggen plaats met de beleidsdirecties en juristen van EZ, waarin problemen in de uitvoering aan de orde komen zodat gezamenlijk naar oplossingen kan worden gezocht.

Vraag 2:

Zou er een financieringsmonitor 2.0 moeten komen? Hoe zou een kredietregister er uit moeten komen te zien? Leidt dit niet tot nieuwe administratieve lasten?

Antwoord:

Er komt een nieuwe financieringsmonitor voor de periode 2016 – 2019, die dit jaar zal worden aanbesteed. Hiervoor zal binnenkort een gespreksronde van start gaan met partijen vanuit zowel de wetenschap/statistiek als de vraag- en aanbodzijde van financiering. Het doel van de gespreksronde is om samen met het veld te onderzoeken of de monitor verbeterd kan worden.

Het begrip kredietregister heeft geen eenduidige definitie. Verschillende partijen hanteren een andere invulling van het begrip en beogen ook een ander doel te bereiken met een kredietregister. De belangrijkste drie definities/beoogde doelen van een kredietregister zijn:

1. Het opnemen van alle verstrekte kredieten en andere relevante gegevens om de kredietbeoordeling goed uit te kunnen voeren.
2. Een tweede invulling voor het register is het bijhouden in hoeverre bedrijven hun leningen (op tijd) terugbetalen, zoals dat nu al gebeurt door het Bureau Kredietregistratie (BKR) voor particulieren. Het mkb en zijn vertegenwoordigende organisaties hebben zich tot nu toe vanwege de lasten

en de risico's die dit meebrengt voor mkb bedrijven zich geen voorstander van een dergelijk register getoond

3. Het Centraal Planbureau en Sociaal Economische Raad hanteren een derde begrip voor een kredietregister: informatie om de kredietwaardigheid van het mkb te kunnen beoordelen. Op dat punt is in het aanvullend actieplan mkb-financiering aangekondigd dat via de actie SBR+ de beschikbaarheid van gestandaardiseerde informatie over de kredietwaardigheid digitaal verbeterd wordt. Voorafgaand daaraan is ondersteuning in de vorm van een lening verstrekt aan "Het Kredietpaspoort", waarmee ondernemers aan hun financiers een breed inzicht kunnen bieden in hun onderneming. Dit is van belang voor zowel de financiers als voor de toezichthouders.

Het kredietregister kan een uiterlijk krijgen vergelijkbaar met de werking van het Bureau Kredietregistratie (BKR) voor particulieren. Een kredietregister kan mogelijk administratieve lasten met zich meebrengen. De administratieve lasten hangen af van de wijze van implementatie en de wijze waarop financiers hun administratie inhoudelijk en technisch hebben vormgegeven. Gezien de standaardisering en digitalisering mag verwacht worden dat per saldo de administratieve lasten voor bedrijven kunnen dalen.

Vraag 3:

Waarom voldoen de aanbestedingen van het ministerie van EZ al zes jaar niet aan de eigen regels? Vindt u ook dat EZ, als verantwoordelijk ministerie voor de Aanbestedingswet, hierin een voorbeeldfunctie heeft? Hoe kan dit opgelost worden?

Antwoord:

De Algemene Rekenkamer constateert dat in 2014 stappen zijn gezet in het verbeteren van het inkoopbeheer.

In de afgelopen jaren zijn verschillende maatregelen genomen conform de rijksbrede kaders voor inkopen. Voorbeelden hiervan zijn het benoemen van een Coördinerend Directeur Inkoop (CDI) die toeziet op de invoering en de juiste uitvoering van deze inkoopkaders binnen EZ.

Ik heb in dit verband tevens een centraal Inkoop UitvoeringsCentrum (IUC) opgericht en inkooppleinen ingericht bij elke zelfstandig aanbestedende dienst. Daarnaast zijn diverse verbeteracties uitgevoerd die hebben geleid tot een beter inkoopproces- en -beheer. Zo zijn spendanalyses (analyses van alle gedane inkopen) uitgevoerd binnen het kerndepartement en binnen de zelfstandig aanbestedende diensten om een beter inzicht te krijgen in mogelijke rechtmatigheidsrisico's. Hierdoor is beter zicht op dossiers waar mogelijk Europees aanbesteed zou moeten worden. Door de centralisatie van inkoopactiviteiten binnen EZ is het beter mogelijk gebleken om inkoopbehoeften te clusteren en zo efficiënter in te kopen.

Dit heeft er onder andere toe geleid dat de onvolkomenheid van inkoop binnen het kerndepartement is opgelost.

De over 2014 geconstateerde problemen met betrekking tot inkoop hebben betrekking op twee agentschappen: RVO.NL en NVWA. De problemen bij inkoop

hebben in de afgelopen zes jaar verschillende vormen gehad. Sommige hadden te maken met problemen die door de aangebrachte verbeteringen zijn opgelost.

Mijn departement heeft als verantwoordelijk ministerie voor de Aanbestedingswet 2012 een voorbeeldfunctie. Ik span mij daarom maximaal in om ook bij RVO.NL en NVWA de onvolkomenheden op het gebied van inkoop op te lossen. De specifieke problemen die spelen en de maatregelen die worden genomen worden hieronder nader toegelicht.

RVO.NL:

In de afgelopen zes jaar hebben de voorlopers van het agentschap RVO.NL in wisselende mate te maken gehad met onvolkomenheden. Het betreft dus niet dezelfde inkoopproblemen gedurende de afgelopen zes jaar. Door de voorlopers van RVO.NL is in de afgelopen jaren veel inzet gepleegd om de verschillende onvolkomenheden op te lossen. Naast centralisatie van de inkoopfunctie is gewerkt aan harmonisatie van processen in combinatie met extra interne controlemaatregelen en het uitvoeren van spendanalyses voor het verkrijgen van een beter inzicht op de inkoopdossiers. Binnen RVO.NL is een nieuw financieel systeem in 2014 geïmplementeerd dat controles en interne inkoopprocedures ondersteunt. De werking hiervan wordt nauw gemonitord zodat de problemen worden opgelost. De centrale aanpak draagt bij aan betere borging van de inkoopkennis. Bij RVO.NL is in 2014 voor € 202 mln ingekocht. De aanbestedingsfouten die de AR constateert hebben betrekking op € 9,2 mln van de inkopen.

De volgende verbeteracties zijn afgesproken met RVO.NL. De voortgang van de uitvoering hiervan wordt gemonitord door mijn departement:

1. Het escalatieproces met betrekking tot potentiële onrechtmatigheden wordt geïntensiveerd en er wordt blijvend aandacht geschonken aan de communicatie daarover.
2. Strakkere monitoring ten aanzien van aflopende contracten. Het IUC zal maandelijks overzichten verstrekken van aflopende contracten op basis van het centrale contractenregister.
3. Drie keer per jaar bespreekt de directie van de RVO de spendanalyse en de follow-up van de verbeterafspraken. Daarnaast zullen het IUC en de Inkooppleinen ervoor zorgen dat nieuwe fouten zo veel mogelijk worden voorkomen.

Nederlandse Voedsel –en Waren Autoriteit (NVWA):

De Algemene Rekenkamer heeft in 2014 nieuwe aanbestedingsfouten geconstateerd bij de NVWA, die vooral veroorzaakt zijn doordat de centrale inkoopprocedure niet is gevolgd. Hierdoor is soms niet Europese aanbesteed en zijn raamcontracten niet altijd benut.

De NVWA zal er in 2015 op toezien dat de afgesproken procedures worden nageleefd om dergelijke fouten te voorkomen. De aanbevelingen van AR om alle inkopen bij NVWA via centrale inkooppleinen en het IUC te laten verlopen neem ik dan ook over. Bij NVWA is er in 2014 voor € 81,5 mln ingekocht. De

aanbestedingsfouten die de AR constateert hebben betrekking op € 2,4 mln van de inkopen.

De volgende verbeteracties zijn afgesproken met NVWA. De voortgang van de uitvoering hiervan wordt gemonitord door mijn departement:

1. Om het gebruik van de gecentraliseerde inkoopprocedure verder te stimuleren zal de NVWA onder andere alle facturen boven de € 1.250 die niet voorzien zijn van een ordernummer uit de inkoopprocedure halen en waar mogelijk herstellen. Het doel hiervan is om een cultuur te creëren waarin het inkopen via de procedure vanzelfsprekend is.
2. Duidelijke communicatie binnen de organisatie, betere informatievoorziening over inkoop en daar waar nodig werken met jaarorders maken.
3. Op het hoogste managementniveau van de NVWA is de betrokkenheid bij de verbetering van het inkoopproces georganiseerd. Zo is er een nieuwe 'Tenderboard' ingericht die een belangrijke rol speelt bij de goedkeuring van alle aanbestedingstrajecten en de opdrachtverlening aan het IUC.
4. Tot slot zal de afdeling inkoop van de NVWA zowel kwalitatief als kwantitatief worden versterkt en geeft de NVWA binnen de ICT-projecten voorrang aan het inkoopproces.

Vraag 4:

Op welke manier kan de onderuitputting van de SDE+ tegengegaan worden? Is er een grotere rol mogelijk voor kleine houtkachels die houtsnippers uit het bosbeheer verbranden?

Antwoord:

Op basis van de productiecijfers van de projecten die de afgelopen jaren SDE(+)-subsidie hebben gekregen kan niet worden geconcludeerd dat er sprake is van structurele onderproductie. Bij wind op land projecten en zonne-energie projecten is zelfs sprake van overproductie. Bij biomassa projecten en geothermie waren in de periode 2008-2013 wel tekenen van onderproductie waarneembaar. Het is de verwachting dat deze onderproductie in de toekomst lager zal zijn door de mogelijkheid die in 2012 gecreëerd is om gemiste productie in latere jaren in te halen. Deze optie is in 2015 uitgebreid. Daarnaast is er sinds 2015 voor geothermie projecten een geologisch onderzoek vereist, waardoor beter kan worden ingeschat wat de maximaal haalbare productie is. Indien er ondanks deze maatregelen in enig jaar beschikbare middelen niet geheel benut worden, blijven deze middelen beschikbaar via de interne begrotingsreserve voor duurzame energie. Hierdoor kunnen deze middelen in latere jaren alsnog worden ingezet voor de stimulering van hernieuwbare energie productie.

Voor kleinere hernieuwbare warmteopties bestaat ook relatief veel onbenut potentieel. Dat heeft er onder andere mee te maken dat deze opties qua grootte niet binnen de SDE+-kaders vallen en dat de vereiste bemetering onevenredig duur uitvalt. Toch is hier veel relatief goedkoop potentieel (16 PJ) te benutten. Zoals in de Warmtevisie (TK 30196, nr. 305) aangegeven verken ik daarom de

mogelijkheden om kleinschalige hernieuwbare warmteopties een grotere kans van slagen te geven.

Vraag 5:

Gaat u op deze manier de doelstellingen halen van 14% duurzame energie in 2020 en 16% in 2023? Waarom zet de Algemene Rekenkamer hier vraagtekens bij? Waarom is er 12,8 miljard euro extra subsidie nodig? Hoe verhoudt dit zich tot de onderuitputting van de huidige middelen? Klopt het percentage onderuitputting van 39% in 2020?

Antwoord:

De Algemene Rekenkamer (AR) heeft in haar rapport gebruik gemaakt van de gegevens van (een voorlopige versie van) de Nationale Energie Verkenning (NEV) 2014, waarin het aandeel hernieuwbare energie lager werd ingeschat (12,4% in 2020 en 15,1% in 2023) dan in de definitieve versie. Zoals ik in mijn reactie op het rapport van de AR heb aangegeven, vind ik de conclusie dat de beoogde doelstellingen niet worden behaald voorbarig. Ik ga er vooralsnog vanuit dat de doelen voor hernieuwbare energie haalbaar zijn met de middelen die bij het opstellen van het Energieakkoord meerjarig zijn opgesteld en vastgelegd op de EZ-begroting. Zoals ook in de NEV 2014 is aangegeven, is dit meerjarig beschikbare budget en de Opslag Duurzame Energie (eveneens meerjarig vastgelegd) op zichzelf geen knelpunt om de doelen van 14% hernieuwbare energie in 2020 en 16% in 2023 te realiseren. Er is naar mijn mening dus geen extra € 12,8 mld aan subsidie nodig. Overigens, zoals ik ook in mijn antwoorden op vragen 12 en 13 bij het AR rapport toelicht, heeft de AR voor het opstellen van haar rapport gebruik gemaakt van de uitkomsten van een rekenmodel van ECN dat was opgesteld in het kader van een voorversie van de NEV 2014. Het model, (de waarde van) de doorgerekende variabelen en de uitkomsten daarvan zijn mij niet bekend, zodat ik geen aanvullende berekeningen en vergelijkingen met ramingen op de EZ-begroting kan maken.

De beschikbare middelen vormen geen knelpunt in de realisatie van de doelstellingen. Wel spelen factoren van niet-financiële aard mee zoals technische mankementen bij projecten en vergunningsprocedures, die er mogelijk toe leiden dat er vertraging in de realisering van hernieuwbare energie zou kunnen optreden. Mede hierom heb ik vorig jaar de mogelijkheden voor 'banking' uitgebreid, zodat projecten in latere jaren productie in kunnen halen. Daarnaast zorgt de Rijkscoordinatieregeling voor integrale besluitvorming voor snellere vergunningverlening, zodat projecten eerder tot stand komen. Ook zou beperkte hoeveelheid beschikbare potentieel in de markt mogelijk een rol kunnen spelen bij de realisatie van de doelstellingen.

In 2016 wordt het Energieakkoord geëvalueerd. Na de evaluatie zal besloten worden of extra maatregelen nodig zijn om de doelen van 14% hernieuwbare energie in 2020 en 16% in 2023 te halen. Tot dat moment is het van belang dat alle partijen de afgesproken maatregelen daadkrachtig implementeren en hier ook de tijd en ruimte voor krijgen. Als in 2016 blijkt dat de inspanningen van de

verschillende partijen niet tot de gewenste resultaten leiden, zal ik samen met de partijen bij het Energieakkoord verkennen welke opties er zijn om te zorgen dat de doelstellingen gehaald worden.

Vraag 6+7:

Waarom heeft u geen zicht meer op de efficiënte inzet van Investeringsbudget Landelijk Gebied (ILG)-middelen? Hoe kan dit weer verbeterd worden?

Is er, ondanks het beperkte zicht op de ontwikkelingen, enige indicatie vanuit provincies of de middelen effectief en efficiënt zijn ingezet?

Antwoord:

Als gevolg van het kabinetsbesluit van Rutte/Verhagen om het natuurbeleid te decentraliseren naar de provincies, is het ILG na 4 jaar afgebroken. De oorspronkelijke looptijd van het ILG was 7 jaar. Door deze decentralisatie heeft de afrekening met de provincies na 4 jaar plaatsgevonden in plaats van na 7 jaar. In het Bestuursakkoord Natuur zijn afspraken gemaakt over de afrekening van de voorschotten. De afspraken zijn wettelijk verankerd met de wijziging van de Wet inrichting landelijk gebied (WILG). Met de brief van 16 december 2014 heb ik de Kamer geïnformeerd over de wijze waarop het ILG wordt afgerekend (TK 30825, nr. 213). Het Comité van Toezicht ILG heeft vastgesteld welke prestaties de provincies tot en met 2010 hebben gerealiseerd. Van het totaal aan vastgestelde voorschotten van € 1,789 mld heeft de Auditdienst Rijk vastgesteld dat € 1,676 mld is besteed aan ILG-doelen. Daarnaast heeft EZ uit de rapportages van het Comité van Toezicht ILG en de provinciale jaarverslagen afgeleid dat het aannemelijk is dat een bedrag van € 93 mln aan ILG doelen is besteed. Voor € 20 mln is de aannemelijkheid om efficiencyredenen niet vastgesteld.

Met de decentralisatie is de verantwoordelijkheid voor beheer en ontwikkeling van het Natuurnetwerk Nederland bij de provincies komen te liggen. De middelen worden via het Provinciefonds beschikbaar gesteld. Om de ontwikkelingen te toetsen, zal het Planbureau voor de Leefomgeving eens in de drie jaar het gevoerde beleid te evalueren (zie TK 33576, nr. 6).

Vraag 8:

Welke maatregelen zijn er genomen in de afgelopen zes jaar om aanbestedingsregels beter na te leven dan voorheen?

Antwoord:

Zie het antwoord op vraag 3.

Vraag 9:

Welke factoren hebben bijgedragen aan de uitval van projecten voor hernieuwbare energie?

Antwoord:

Binnen de SDE+ krijgen producenten een beschikking waarin het aantal kWh waarvoor ze subsidie kunnen ontvangen (de subsidiabele productie) en de looptijd

van een project is vastgesteld. Producenten hebben vervolgens een bepaalde periode de tijd om te starten met het produceren van hernieuwbare energie. Ze ontvangen vervolgens alleen subsidie voor de energie die ze daadwerkelijk produceren. Om uiteenlopende redenen, zoals technische mankementen, veranderingen in biomassaprijzen en het ontbreken van vergunningen worden producenten gedwongen of kunnen ze ervoor kiezen om hun installatie stil te zetten, minder te produceren of het gebruik van de installatie uit te stellen. De SDE+ verplicht de producenten immers niet om de maximale productie te behalen. Als producenten niet binnen de vooraf gestelde termijn tot productie overgaan, wordt de beschikking ingetrokken zodat de middelen ingezet kunnen worden voor andere projecten.

Vraag 10:

Welke factoren hebben bijgedragen aan de vertraging van projecten voor hernieuwbare energie?

Antwoord:

Zie het antwoord op vraag 9.

Vraag 11:

Welke factoren hebben bijgedragen aan de mindere productie bij projecten voor hernieuwbare energie?

Antwoord:

Zie het antwoord op vraag 9.

Vraag 12:

Kunt u aangeven waarom de verwachte uitgaven uit de modelberekening van Energieonderzoek Centrum Nederland (ECN) voor wat de betreft de SDE+ subsidie veel hoger uitvallen dan de geraamde inkomsten van de opslag duurzame energie?

Antwoord:

De Algemene Rekenkamer heeft voor het opstellen van haar rapport gebruik gemaakt van de uitkomsten van een rekenmodel van ECN dat was opgesteld in het kader van een voorversie van de Nationale Energie Verkenning 2014. Figuur 1 in het rapport van de Rekenkamer is daarop gebaseerd. Het model, (de waarde van) de doorgerekende variabelen en de uitkomsten daarvan zijn mij niet bekend, zodat wij geen aanvullende berekeningen en vergelijkingen met de ramingen op de EZ-begroting kunnen maken. Het is voor mij dan ook niet mogelijk om verschillen tussen cijfers uit de ECN-modelberekening en de ODE-ontvangstenraming op de EZ-begroting te verklaren.

Vraag 13:

Kunt u figuur 1 waarbij een modelberekening van ECN wordt weergegeven van de verwachte uitgaven uitbreiden t/m het jaar 2038, zodat voor de gehele periode

waarbij in het Energieakkoord verplichtingen worden aangegaan inzichtelijk is wat de verwachte uitgaven zijn?

Antwoord:

De Algemene Rekenkamer heeft voor het opstellen van haar rapport gebruik gemaakt van de uitkomsten van een rekenmodel van ECN dat was opgesteld in het kader van een voorversie van de Nationale Energie Verkenning 2014. Figuur 1 in het rapport van de Rekenkamer is daarop gebaseerd. Het model, (de waarde van) de doorgerekende variabelen en de uitkomsten daarvan zijn mij niet bekend, zodat wij geen aanvullende berekeningen kunnen maken. Het is voor mij dan ook niet mogelijk om figuur 1 aan te vullen met de jaren 2031 tot en met 2038.

Vraag 14:

Hoeveel bedraagt de onderuitputting op SDE+? Klopt het dat het om 595 miljoen euro gaat? Of gaat het toch om 391 miljoen euro? Hoe verhouden deze getallen zich tot elkaar?

Antwoord:

De huidige stand van de interne begrotingsreserve duurzame energieproductie bedraagt € 595 mln. Daarvan is € 192 mln afkomstig uit de SDE+. De overige € 403 mln van de reserve is afkomstig uit de oude SDE (€ 364 mln) en de MEP (€ 39 mln).

Vraag 15:

Wat is de reden van de grote onderuitputting van SDE+ gelden? Hoe kan dit opgelost worden?

Antwoord:

De onderuitputting bij de SDE+ wordt veroorzaakt door het trager tot stand komen (van met name grote) projecten dan waarmee eerder is gerekend. Inmiddels is door mij een aantal maatregelen genomen waarmee vertraging wordt beperkt. Daarnaast zullen de ervaringsgegevens over de realisatietermijn van projecten meegenomen worden bij het opstellen van nieuwe ramingen bij een volgende kabinetsperiode.

Vraag 16:

Zijn alle relevante taken van de Publiekrechtelijke Beroeps- en Bedrijfsorganisaties (PBO's) nu overgenomen door het ministerie van EZ? Hoe verloopt dit?

Antwoord:

Met ingang van 1 januari 2015 zijn alle als publiek aangemerkte taken van de bedrijfslichamen overgenomen door de centrale overheid, in casu de ministeries van EZ en VWS. De overname is volgens planning verlopen.

Vraag 17:

Hoe is de fusie tussen Agentschap NL en Dienst Regelingen, sinds 1 januari 2014 de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO.NL), tot nu toe verlopen? Zijn er al synergievoordelen zichtbaar?

Antwoord:

Het jaar 2014 was voor RVO.NL het eerste jaar als nieuw gevormde organisatie na de fusie. Een fusie van twee grote agentschappen grijpt in op de medewerkers, processen en systemen. Op het gebied van de bedrijfsvoering is dit eerste jaar vooral benut om tot normalisering te komen. Zo is er een nieuw financieel systeem ingevoerd en een nieuw inkoopproces geïntroduceerd.

In 2014 heeft vooral de continuïteit van de dienstverlening aan de opdrachtgevers en ondernemers centraal gestaan. RVO.NL is erin geslaagd de dienstverlening op peil te houden. Zowel de opdrachtgevers als de ondernemers waardeerden de dienstverlening op een 7,3. De klanttevredenheid ligt daarmee op hetzelfde niveau als in voorgaande jaren (bij Agentschap NL en Dienst Regelingen).

Reeds voor de fusie zijn synergie bevorderende maatregelen in gang gezet, zoals uniformering van subsidieregelingen, procesoptimalisatie en een uitbreiding van de digitale dienstverlening. (zie TK 2013-2014, 33744, nr. 3). Daarnaast is in 2014 invulling gegeven aan onder meer bundeling van activiteiten ten aanzien van klantgegevens en –contact, bundeling van stafafdelingen en gezamenlijke huisvesting.

Vraag 18:

Waarom wordt de Dienst Landelijk Gebied opgeheven? Wie neemt deze taken over?

Antwoord:

De opheffing van de dienst vloeit voort uit de decentralisatie van Natuurbeleid. In september 2011 hebben het Rijk en de provincies het Onderhandelingsakkoord "Decentralisatie Natuur" gesloten. Over de uitkomst van de onderhandelingen tussen EZ en provincies over de uitwerking van het akkoord heeft de staatssecretaris van EZ de Tweede Kamer op 11 oktober 2013 geïnformeerd (Kamerstuk 33 576, nr. 8). De taken die gedecentraliseerd zijn worden vanaf 1 maart 2015 uitgevoerd door de provincies. De taken die niet zijn gedecentraliseerd – de rijksopdrachten – worden sinds 1 maart 2015 uitgevoerd door de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland.

Vraag 19:

Hoeveel bedrijven kunnen op dit moment niet aan voldoende financiering komen?

Antwoord:

Het is niet objectief vast te stellen hoeveel gezonde bedrijven met kansrijke plannen niet aan voldoende financiering kunnen komen. Dit is namelijk alleen vast te stellen door van afgewezen individuele aanvragen te beoordelen of deze afkomstig zijn van gezonde bedrijven met kansrijke plannen. Dat is een arbeidsintensief en subjectief proces. Om een beoordeling te kunnen maken van

de kwaliteit van het bedrijf en van de ondernemer, de ontwikkelingen in de markt inclusief de conjunctuur en van de financiële situatie van het bedrijf zijn geen objectieve criteria beschikbaar. Veelal spelen subjectieve factoren, zoals kwaliteit van de ondernemer een rol bij deze beoordeling. Bovendien is de financieringsmarkt sinds het begin van de kredietcrisis zeer dynamisch en heeft het in kaart brengen van onderfinanciering uit het verleden betrekkelijk weinig betekenis. Het is van belang dat de ontwikkelingen vooral kwalitatief in kaart gebracht worden en gepeild wordt hoe belangrijke factoren als de vraag naar financiering, het percentage afwijzingen van financieringsaanvragen en de ontwikkeling van financieringsvoorwaarden zich ontwikkelen.

Vraag 20:

Hoe groot zijn de financieringsproblemen van gezonde bedrijven met kansrijke plannen die niet aan voldoende financiering kunnen komen?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 19.

Vraag 21:

Hoe komt het dat u geen zicht heeft op de mate waarin de regelingen Borgstelling Midden- en Kleinbedrijf (BMKB) en Groeifaciliteit leiden tot extra financiering voor bedrijven?

Antwoord:

Tot voor enkele jaren geleden betrof het met name enquêtes onder financiers, intermediairs en gefinancierde bedrijven en dossieronderzoek. Uit alle evaluaties in de afgelopen 5 jaar blijkt dat de garantieregelingen hoog gewaardeerd worden door de markt. Tevens blijkt dat de doelstelling om bedrijven van financiering te voorzien die daar zelfstandig niet of onvoldoende in slagen gerealiseerd wordt. Voor het gebruik van een controlegroep, geldt in zijn algemeenheid dat deze vaak ontbreekt omdat de garantieregelingen juist bedoeld zijn voor bedrijven die anders geen financiering aan kunnen trekken. De afgelopen jaren is EZ tevens bezien of econometrische technieken een aanvullend inzicht kunnen geven in de additionaliteit van de regelingen. Dat is al gebeurd bij de evaluatie van de Garantie Ondernemingsfinanciering van 2014. Ca. 50% van het krediet dat onder de GO-regeling is verstrekt heeft direct een bijdrage geleverd aan het verhogen van de kredietverlening aan het MKB. Voor de overige 50% geldt dat er mogelijk een indirecte bijdrage is geleverd aan de kredietverlening. Dit omdat een deel van deze kredieten zonder de GO-regeling onder minder gunstige condities zou zijn verstrekt.

Bij de regeling Borgstelling MKB-kredieten (BMKB) vindt momenteel een aanvullend onderzoek plaats naar onder meer de effectiviteit van deze 100 jaar bestaande regeling. Met behulp van een econometrische evaluatiemethode zal ook hier gepoogd worden nog scherper in beeld te brengen welke betekenis dit instrument heeft voor de kredietverstrekking aan het mkb en in het verlengde daarvan voor de ontwikkeling van de Nederlandse economie. De Tweede Kamer

zal hierover na het zomerreces geïnformeerd worden. Bij de evaluatie van de Groeifaciliteit in 2016 zal eveneens bezien worden of op basis van een econometrische evaluatie het effect van de regeling op de kredietverlening en de Nederlandse economie beter bepaald kan worden.

Vraag 22:

Kunt u het gebrek aan informatie toelichten, zoals door de Algemene Rekenkamer wordt aangegeven dat er gebrekkig inzicht is in de mate waarin gezonde bedrijven geen financiering krijgen en hoe groot hun financieringstekort is terwijl hier de afgelopen jaren regelmatig onderzoeken over zijn gepubliceerd, onder andere door De Nederlandsche Bank (DNB) en Panteia?

Antwoord:

De Algemene Rekenkamer veronderstelt dat het mogelijk is om een exact beeld te krijgen van de mate van onderfinanciering van het mkb. Zoals aangegeven in het antwoord op vraag 19 met betrekking tot het AR rapport ben ik van mening dat het op dit moment, zeker onder de huidige omstandigheden, niet mogelijk is gedegen uitspraken te doen over de financieringsproblematiek bij het mkb. Ik tracht echter wel zo veel mogelijk kennis over (mkb) financiering te vergaren. Dit blijkt onder andere uit:

- Ieder half jaar vindt een enquête plaats onder circa 1500 mkb bedrijven naar hun financieringsbehoefte, de mate waarin zij slagen om deze te vervullen, bij welke financiers, de ontwikkeling van de financieringsvoorwaarden etc. Deze onderzoeken worden ook telkens aan de Tweede Kamer toegezonden. Daarnaast wordt gebruik gemaakt van de openbare data van De Nederlandse Bank (DNB), de Europese Centrale Bank (ECB) en de Europese Commissie (Bank Lending Survey en SME Access to Finance Survey).
- Er vindt zeer regelmatig overleg plaats met verschillende actoren die met mkb financiering te maken hebben zoals: banken, participatiemaatschappijen, business angels, factoring en leasing organisaties, crowdfunding organisaties, kredietunies, andere (potentiële) nieuwe aanbieders van mkb
- financiering, MKB-Nederland en brancheorganisaties, Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO.NL) en financieringsadviseurs zoals accountants en wetenschappers. Deze contacten geven een gedetailleerd beeld van de ontwikkelingen op financieringsgebied. Tevens worden specifieke initiatieven ondersteund die meer zicht geven op mkb financiering zoals 'MKB in Beeld' dat in mei 2014 is uitgekomen.

Gezien de dynamiek in de financieringswereld vindt ook fundamenteel onderzoek plaats naar de recente ontwikkelingen. Genoemd kunnen worden het rapport van de Commissie de Swaan uit 2011 en het onderzoek van de ambtelijke stuurgroep mkb financiering, in samenwerking met DNB en het Centraal Plan Bureau (CPB) en ondersteund door McKinsey, dat uitgemond is in het aanvullende actieplan MKB financiering van juli 2014 (TK 32 637, nr. 147).

Vraag 23:

Welke redenen zijn er voor uw geringe kennis over de financiering en ondersteuning van gezonde bedrijven?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 22.

Vraag 24:

Wat is de achterliggende reden voor uw geringe kennis over de hoeveelheid bedrijven die financiering tekort komen?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 22.

Vraag 25:

Waardoor worden de netto kosten van 350 miljoen euro van de garantieregelingen veroorzaakt?

Antwoord:

De totale netto kosten van € 350 mln in de periode 2009 - 2014 zijn het totaal door EZ uitbetaalde verliesdeclaraties op de BMKB, Garantie Ondernemingsfinanciering en de Groeifaciliteit en de uitvoeringskosten van deze regelingen minus de door het ministerie van EZ ontvangen premies en ontvangsten door uitwinning van zekerheden of afgewezen verliesdeclaraties. De totale netto kosten worden grotendeels veroorzaakt door de BMKB (€ 349 mln). Als gevolg van de economische crisis in de afgelopen jaren het toegenomen aantal faillissementen is het beroep op de afgegeven borgstellingen in het kader van de BMKB fors toegenomen ten opzichte van de jaren voor de crisis. In 2014 was de omvang van de netto kosten (€ 79,8 mln) lager dan in 2013 (€ 83,6 mln). Voor 2015 wordt op basis van de licht verbeterde economische situatie een verdere daling van de netto kosten verwacht.

Vraag 26:

Hoeveel kredietverlening komt het midden- en kleinbedrijf (mkb) jaarlijks tekort?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 19.

Vraag 27:

Welke factoren dragen ertoe bij dat er geringe kennis is over de teruggelopen vraag of het teruggelopen aanbod van financiering?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 22.

Vraag 28:

Heeft u maatregelen getroffen die allen zijn gebaseerd op de resultaten van de financieringsmonitor, een periodieke enquête van Panteia onder 1.400 bedrijven?

Antwoord:

Het ministerie van EZ baseert zijn maatregelen op diverse bronnen, gesprekken met stakeholders, zowel van de aanbod- als de vraagzijde en de wetenschap. De financieringsmonitor is één van die bronnen, maar niet de enige. Zie ook de beantwoording op vraag 22.

Vraag 29:

Kunt u het gebrek aan inzicht in additionaliteit toelichten, zoals door de Algemene Rekenkamer wordt aangegeven dat van twee garantieregelingen - de Borgstelling mkb-kredieten (BMKB) en de Groeifaciliteit - onbekend is in hoeverre deze de verstrekking van leningen bevorderen? Is hier inmiddels meer inzicht in?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 21.

Vraag 30:

Op welke wijze heeft u inzicht in mate van additionaliteit van garantieregelingen?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 21.

Vraag 31:

Is er zicht op de mate waarin provisie op de drie garantieregelingen (BMKB, Garantie Ondernemingsfinanciering (GO) en de Groeifaciliteit) door worden belast aan bedrijven namens wie door financiers aanspraak wordt gemaakt op deze regelingen?

Antwoord:

De garantieregelingen BMKB, GO en Groeifaciliteit ondersteunen de financiering van gezonde bedrijven die deze anders niet of voldoende financiering kunnen aantrekken. De vergoeding (rente en overige provisies) die ondernemers moeten betalen voor het aantrekken van de financiering zal worden vermeerderd met de provisie voor het gebruik van een garantieregeling, maar kan worden verminderd doordat de risicokosten van de financier (deels) worden gedekt door de overheidsgarantie. In welke mate de provisie voor de garantieregelingen uiteindelijk aan bedrijven wordt doorbelast is afhankelijk van de specifieke risico- en rendementsverwachting van het bedrijf, en het interne prijsvormingsmodel van de financier. Dit is omwille van de vertrouwelijkheid van bedrijfsprocessen, en beperking van administratieve lasten voor zowel financier als ondernemer, voor de overheid niet inzichtelijk.

Vraag 32:

Kunt u aangeven of bedrijven die met behulp van de drie garantieregelingen gefinancierd worden informatie krijgen over (voorwaarden bij) het gebruik van de regeling?

Antwoord:

Er is geen directe juridische relatie tussen de overheid als garantieverstrekker en de met behulp van de garantie gefinancierde bedrijven. Bedrijven worden ook niet standaard geïnformeerd door de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland, die deze garantieregelingen uitvoert. Een ondernemer ontvangt informatie van de financier over de financieringsvoorwaarden (veel breder dan toepassing garantieregeling), waarbij in de financieringsovereenkomst specifieke bepalingen staan met betrekking tot de garantieregeling. Een ondernemer is op de hoogte van de toepassing van een garantieregeling als hij het contract met de financier heeft ondertekend.

Vraag 33:

Op welke gronden wordt bepaald of garantieregelingen additioneel zijn?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 21.

Vraag 34:

Hoe hoog is het bedrag aan niet terugbetaalde financiering waar een staatsgarantie op rust in het jaar 2014?

Antwoord:

Als gevolg van borgstellingen die in voorgaande jaren zijn verstrekt, is in 2014 in totaal € 97,8 mln uitgekeerd op basis van door banken ingediende verliesdeclaraties.

Vraag 35:

Waarom heeft u niet vastgelegd wat de streefwaarde is voor de mate van additionaliteit van de garantieregelingen?

Antwoord:

De garantieregelingen moeten ondersteunend werken aan de markt. Om de effectiviteit en efficiëntie voor de Rijksbegroting te waarborgen moeten de garantieregelingen daarom flexibel meebewegen met de ontwikkelingen in de markt. Het opleggen van een streefwaarde voor de mate van additionaliteit vermindert de flexibiliteit van de garantieregelingen in de markt en beperkt daarmee het ondersteunende karakter.

Voor alle garantieregelingen geldt daarbij dat het gebruik ervan niet gratis is. Er moet een premie betaald worden, die voor de meeste regelingen grotendeels of geheel kostendekkend is. Dit is een waarborg voor de additionaliteit ervan, omdat financiers en ondernemers deze alleen zullen inzetten als het echt nodig is. Ook moeten in alle garantieregelingen de financiers een eigen risico lopen. Dit risico verschilt per garantieregeling, afhankelijk van de te bereiken doelgroep en financiers. De BMKB kent de eis dat de banken in een bepaalde verhouding krediet zonder overheidsborg moeten verstrekken en dat zij op het niet door bancaire zekerheden gedekte krediet een eigen risico van 10% moeten nemen. Voor de GO en de Groeifaciliteit geldt dat het risico 50/50 gedeeld wordt door financier en

overheid. Ook dit is een wezenlijke rem op het onnodig gebruik van de garantieregelingen

Een streefwaarde voor additionaliteit kan relevant zijn indien het gebruik van een regeling kosten met zich meebrengt voor de mogelijk niet-additionele financieringen. Dat zal vanwege de hierboven genoemde kostendekkendheid zelden het geval zijn. Het is bovendien kwestieus of het mogelijk is om modaliteiten van regelingen zodanig aan te passen dat precies een bepaald niveau van additionaliteit wordt bereikt, omdat een groot aantal marktontwikkelingen van invloed zijn op het gebruik van regelingen door financiers.

Voorts is het van belang dat het stellen van hoge eisen aan de additionaliteit ten koste kan gaan van de kostendekkendheid. Minder risicovolle bedrijven met een relatief lage kans op een deconfiture, dragen immers bij aan de kostendekkendheid van de garantieregeling. Ik zie gezien het vorenstaande geen mogelijkheid om de aanbeveling van de Algemene rekenkamer over te nemen.

Vraag 36:

Op welke feiten heeft u zich gebaseerd toen is gesteld in de evaluatie over de Groeifaciliteit dat de regeling additioneel is?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 21.

Vraag 37:

Was er volgens u achteraf gezien voldoende informatie beschikbaar om te kunnen stellen de regeling Groeifaciliteit additioneel is?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 21.

Vraag 38:

Waarom zijn bij de metingen van additionaliteit een vergelijkbare controlegroep en een betrouwbare inschatting van het financieringsaanbod zonder garantieregeling niet meegenomen?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 21.

Vraag 39:

Uit de evaluatie van de Garantie Ondernemingsfinanciering blijkt dat 50% van de verstrekte kredieten additioneel was, welke factoren hebben ertoe bijgedragen dat de overige 50% niet additioneel was?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 21.

Vraag 40:

Uit welke feiten blijkt dat de prikkels in de verschillende garantieregelingen additionaliteit stimuleren?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 35.

Vraag 41:

Op welke manier wordt er invulling gegeven aan de informatieplicht aan de Tweede Kamer bij uw beperkte blik op financieringsproblemen bij bedrijven?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 22.

Vraag 42:

Aan de hand van welke kengetallen en indicatoren wordt beoordeeld in hoeverre het beleid dat de beschikbaarheid van financiering moet stimuleren, effectief is?

Antwoord:

Zoals uiteengezet in het antwoord op de vragen 19, 20 en 26 is het niet objectief met kengetallen vast te stellen in welke mate bedrijven voldoende financiering kunnen verkrijgen door de garantieregelingen. Op dit moment lijkt daarom voor een beoordeling of voldoende financiering voorhanden zal zijn, alleen een grove benadering mogelijk. Daarbij worden de ontwikkelingen vooral kwalitatief in kaart gebracht en wordt gepeild hoe belangrijke factoren als de vraag naar financiering, het percentage afwijzingen van financieringsaanvragen en de ontwikkeling van financieringsvoorwaarden zich ontwikkelen.

Daarom zie ik het aantal verstrekte garanties ook niet als een wezenlijke indicator om financieringsproblemen te monitoren. Het aantal verstrekte garanties geeft wel een indicatie van de ontwikkeling in een financieringssegment van de markt, wat de behoefte aan overheidsondersteuning is en geeft ook aan hoe groot het risico is dat de Staat daarmee neemt.

Vraag 43:

Waarom vermeldt u (slechts) het aantal verstrekte garanties als indicator om financieringsproblemen te monitoren?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 42.

Vraag 44:

Welke stappen zijn er concreet ondernomen naar aanleiding van de suggestie voor een kredietregister vanuit het Centraal Planbureau en de Sociaal-Economische Raad?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 2.

Vraag 45:

Kunt u toelichten waarom u het niet realistisch acht dat een kredietregister, analoog aan het register waaraan de Europese Centrale Bank (ECB) werkt, meer inzicht kan geven in de problematiek van onderfinanciering?

Antwoord:

Een kredietregister in de zin van een centrale registratie van verstrekte kredieten biedt geen inzicht in de financierbaarheid van een vergelijkbare populatie van bedrijven die geen financiering heeft verkregen. Verschillende factoren zorgen ervoor dat de twee populaties niet vergelijkbaar zijn en dus niet kunnen worden meegenomen in een kredietregister. Zo is de kwaliteit van de informatie per bedrijf verschillend en neemt het belang van subjectieve factoren zoals de kwaliteit van de ondernemer toe naarmate het bedrijf kleiner is. En deze subjectieve factoren kunnen niet in een register worden opgeslagen. Ook is het moeilijk te bepalen wanneer en of ondernemers zich voldoende hebben ingespannen om financiering te verkrijgen. Tot slot is de ontwikkeling in het aanbod van financiering, zoals de omvang van niet-bancaire aanbieders van mkb financiering, niet te vertalen naar een kredietregister, maar is het wel relevant voor de omvang en fluctuatie van het financieringsprobleem.

Vraag 46:

Worden de banken betrokken bij het verzamelen van additionele data m.b.t. kredietverlening en de effectiviteit van garantieregelingen??

Antwoord:

De financiers die gebruik maken van de garantieregelingen, waar de banken een belangrijk deel van uitmaken, participeren altijd in de evaluatieonderzoeken naar de effectiviteit van de regelingen. Ook hebben zij deelgenomen aan de onderzoeken van de Stuurgroep 'Kredietverlening' naar de leningomvang van het uitstaand kredietvolume.

Vraag 47:

Hoe gaat u kleine bedrijven extra ondersteunen bij hun inspanningen om de benodigde kredieten te verkrijgen?

Antwoord:

Het financieringsinstrumentarium is al in belangrijke mate op kleine bedrijven gericht. Genoemd kunnen worden Qredits, de extra faciliteiten binnen de BMKB voor starters en kleine leningen zoals, Vroege Fase Financiering en de Seed Faciliteit. Ik verwacht dat met de funding garantie voor nieuwe aanbieders van mkb financiering eveneens enkele nieuwe, op kleine bedrijven gerichte financiers zullen ontstaan. Via de ondersteuning van crowdfunding en kredietunies ontstaat een verdere mogelijkheid voor met name kleine bedrijven om aan financiering te komen. Ook de flankerende maatregelen voor mkb financiering komen met name aan kleine bedrijven ten goede. Ik noem het project dat nu loopt om samen met MKB-NL, VNO-NCW, NVB, RVO.NL en KvK te komen tot een publiek-private

financieringswijzer, die bedrijven op basis van hun financieringsvraag gericht verwijst naar de meest passende financiering. Verder is er het SBR+ project waarmee financieringsaanvragen van vooral kleine bedrijven op een relatief simpele en goedkope wijze kunnen worden verwerkt. Voorafgaand aan deze maatregelen uit het aanvullende actieplan mkb financiering is via ondersteuning van het 'Kredietpaspoort' eveneens vooral voor kleine bedrijven een extra mogelijkheid geopend om goed voorbereid een financieringsaanvraag te doen.

Vraag 48:

Neemt u de aanbeveling van de Algemene Rekenkamer over om een ambitieniveau vast te stellen voor de additionaliteit van de garantiefondsen?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 35.

Vraag 49:

Welk verschil is er vast te stellen tussen uw inspanningen om inzicht te krijgen in financieringsproblemen en de constatering van de Algemene Rekenkamer dat de kennis hierover beperkt is?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 22.

Vraag 50:

Welke achterliggende reden is er aangevoerd om geen ambitieniveau uit te spreken ten aanzien van de mate waarin garantieregelingen additioneel zijn?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 35.

Vraag 51:

Kunt u toelichten waarom u van mening bent dat garantieregelingen naar hun aard additioneel zijn?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 21.

Vraag 52:

Welke prikkels in het systeem van garantieregelingen stimuleren additionaliteit?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 40.

Vraag 53:

Welke aanbevelingen neemt u niet over van de Algemene Rekenkamer? Waarom niet?

Antwoord:

De Algemene Rekenkamer vraagt om beter in kaart te brengen hoe groot de financieringsproblematiek voor bedrijven is, om een beter inzicht in hoeverre garantieregelingen tot additionele financiering leiden en om een ambitieniveau vast te stellen voor de additionaliteit van de garantiefondsen.

Met betrekking tot de eerste vraag heb ik in mijn antwoord op de vragen 19, 20 en 26 uiteengezet dat de mogelijkheden daartoe zeer beperkt zijn, zeker zolang er nog zo'n grote dynamiek heerst in deze markt. Dat neemt niet weg dat dit onderwerp wel mijn aandacht heeft. Zodra ik (kosteneffectieve) mogelijkheden zie om tot een beter inzicht te komen, zal ik nadere maatregelen nemen om tot dat inzicht te geraken en de Tweede Kamer daarvan op de hoogte te stellen. Met betrekking tot de additionaliteit heb ik aangegeven dat ik bij volgende evaluaties van garantie instrumenten zal bezien of nieuwe econometrische analyses, zoals toegepast bij de Garantie Ondernemingsfinanciering en momenteel gehanteerd bij de BMKB, ook toegepast kunnen worden.

Vraag 54:

Welke indicatoren zijn er voor de mate waarin de prikkels in de regelingen additionaliteit stimuleren?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 21.

Vraag 55:

Hoe verklaart u het door de Algemene Rekenkamer geconstateerde feit dat van de met stimuleringsregelingen verkochte (semi-) elektrische auto's het grootste deel plug-in hybride auto's zijn waarvan de milieuwinst beperkt is?

Antwoord:

Dit valt door het volgende te verklaren:

1. Het fiscale beleid in 2013 kende geen onderscheid tussen plug-in hybride en volledig elektrische auto's. Veel particulieren hebben gekozen voor een plug-in hybride auto;
2. Het feit dat autofabrikanten met beide modellen supercredits (EU-regelgeving) konden verwerven. Hierdoor was er geen prikkel om puur elektrisch auto's meer te promoten;
3. Het gegeven dat plug-in hybriden elektrisch rijden combineren met een brandstofmotor, waardoor deze auto's voor veel toepassingen inzetbaar zijn;
4. Het feit dat automobilisten nog niet durven vertrouwen dat ze waar en wanneer nodig kunnen laden, zodat ze de voorkeur geven aan een auto die ook conventioneel kan rijden.

Nederland is niet uniek in de grotere verkoop van plug-in hybriden dan volledig elektrische auto's. Zo is in berichtgeving aangegeven dat in Duitsland,

bijvoorbeeld, in april 2015 684 volledig elektrische auto's verkocht werden en 1006 plug-in hybriden^[1].

Automobilisten die zelf verantwoordelijk zijn voor de brandstofkosten gebruiken deze voertuigen over het algemeen efficiënt: ze rijden elektrisch wanneer dat mogelijk is en laden veel op. Automobilisten die zelf niet verantwoordelijk zijn voor de brandstofkosten rijden nog niet allemaal zo efficiënt mogelijk. Op verzoek van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu heeft de branche een plan van aanpak opgesteld dat gericht is op het verbeteren van het gebruik van de plug-in hybriden. De eerste tussenresultaten zullen binnenkort worden gepubliceerd

Vraag 56:

Welke alternatieve maatregelen worden er overwogen om de verkoop van (semi-) elektrische auto's te stimuleren?

Antwoord:

De Algemene Rekenkamer heeft aanbevolen aan om ook alternatieve instrumenten voor de ontwikkeling van elektrisch vervoer te overwegen. Het kabinet heeft deze aanbeveling overgenomen. Ik informeer de Kamer uitgebreid middels de Autobrief, welke u voor of na het Zomerreces kunt verwachten.

Vraag 57:

Kunt u toelichten hoe en wanneer het ijkpunt van de 200.000 auto's op de Nederlandse wegen in 2020 zich heeft ontwikkeld tot officiële kabinetsdoelstelling? Hoe beoordeelt u dit ijkpunt als reëel, aangezien de markt zelf met haar eigen innovaties en ontwikkelingen komt, zie hierbij uw opmerking inzake de snelle opmars van grote plug-ins?

Antwoord:

In het rapport van de Algemene Rekenkamer (TK 34 200 XIII, nr. 2) is de ontwikkeling rondom de betekenis van 200.000 (semi-)elektrische auto's in 2020 door de jaren heen beschreven. Eind 2014 waren 43.762 (semi-)elektrische auto's geregistreerd. De Algemene Rekenkamer geeft in haar rapportage aan dat een aantal van 200.000 (semi-)elektrische auto's in 2020 haalbaar is. Die uitspraak is gebaseerd op het evaluatieonderzoek autogerelateerde belastingen (TK 32 800 nr. 24) dat op 23 oktober 2014 aan uw Kamer is gezonden. Het aantal van 200.000 (semi-) elektrische voertuigen op de weg in 2020 is geen harde doelstelling waaraan het kabinet zich heeft gebonden, maar moet gezien worden als een richting om te bereiken dat vanaf 2035 alle nieuw verkochte personenauto's in staat zijn om CO2-emissievrij te rijden (onderdeel van het Energieakkoord).

Vraag 58:

Hoeveel auto's zijn er inmiddels al geëxporteerd? En naar welke landen? Hoe loopt deze ontwikkeling sinds 2010?

^[1] Bron: FD van 25 mei 2015.

Antwoord:

Het zicht op de omvang van de export van auto's wordt geboden in het onlangs verschenen onderzoek "Instroom, uitstroom en samenstelling van het Nederlandse personenauto wagenpark" (TNO 2015 R10321) dat TNO in opdracht van het ministerie van IenM heeft uitgevoerd. Dit onderzoek is gepubliceerd op de website <https://www.tno.nl/nl/aandachtsgebieden/leefomgeving/mobility-logistics/schone-mobiliteit/nederlands-wagenpark-onderhevig-aan-veranderingen/>
Zie verder het antwoord op vraag 76.

Vraag 59:

Kunt u uw stelling dat de (semi-) elektrische auto duurder is, in vergelijking met een gewone auto nader onderbouwen?

Antwoord:

Een semi-elektrische auto heeft naast een verbrandingsmotor ook de beschikking over een batterij en een elektromotor en extra voorzieningen. Een batterijpakket kost bijvoorbeeld € 400 tot € 500 per kilowattuur. Deze verschillen zijn ook zichtbaar in de prijslijsten van auto's, wanneer dezelfde modellen met verschillende aandrijftechnieken met elkaar worden vergeleken. Bij een volledig elektrische auto is het batterijpakket veel groter dan bij een semi-elektrische auto. Dit is nodig om tot een aanvaardbare actieradius voor de koper te komen. Dat grotere batterijpakket bij een volledig elektrische auto is duurder dan de vermeden kosten van verbrandingsmotor en brandstoftank.

Vraag 60:

Heeft de Algemene Rekenkamer zelf een toetsing uitgevoerd op basis van het zogenoemde toetsingskader Belastinguitgaven van de fiscale regelingen ten behoeve van de (semi-)elektrische auto? Zo ja, wat is daar uit gekomen? Wanneer gaat u het toetsingskader uitvoeren?

Antwoord:

Het fiscale toetsingskader is bij stimuleringsmaatregelen voor zuinige en (plug-in) elektrische auto's bij de invoering van die maatregelen impliciet toegepast.

Vraag 61:

Kunt u toelichten waarom er nog geen invulling is gegeven aan de toezegging uit mei 2014 om te kijken of er kosteneffectievere maatregelen zijn? Wordt het fiscale kader nu aangepast op basis van de inzichten uit de verantwoordingsonderzoeken van de Algemene Rekenkamer uit 2013 en 2014? Zo nee, waarom niet?

Antwoord:

In het Energieakkoord is opgenomen dat wordt ingezet op niet-fiscale en fiscale maatregelen om de doelen van het Energieakkoord te bereiken. Daarbij is overeengekomen dat het Rijk ervoor zorgt dat ultrazuinige personenauto's (zero-emissie personenauto's en personenauto's met een lage CO₂-emissie) in de

periode tot en met 2018 fiscaal gestimuleerd worden. Afgesproken is deze fiscale maatregelen mee te nemen in de Autobrief 2.0. De Autobrief 2.0 wordt op korte termijn aan uw Kamer aangeboden.

Vraag 62:

Kunt u nader onderbouwen hoe de genoemde instrumenten, zoals subsidies en kilometerbeprijzing een aanvullende werking hebben en kosteneffectief zijn ten opzichte van Europese regelgeving?

Antwoord:

De Algemene Rekenkamer heeft aanbevolen aan om ook alternatieve instrumenten voor de ontwikkeling van elektrisch vervoer te overwegen. Het kabinet heeft deze aanbeveling overgenomen. Ik informeer de Kamer uitgebreid middels de Autobrief, welke u voor of na het Zomerreces kunt verwachten. Daarbij zal ook gekeken worden naar de aanvullende werking en de kosteneffectiviteit van alternatieve maatregelen ten opzichte van Europese regelgeving.

Vraag 63:

Is er zicht op hoeveel gelden er inmiddels zijn besteed aan het stimuleren van elektrisch rijden, naast de fiscale stimulering, bijvoorbeeld via de laadinfrastructuur en korting op het elektrisch laden en alle subsidies aan verschillende organisaties? Zo nee, zou dit er niet moeten zijn, voordat er verder wordt gesproken over een verdere stimulans?

Antwoord:

RVO.nl heeft becijferd hoeveel geld (anders dan de autobelastingen) er tot nu toe is besteed aan de verschillende elementen van het innovatiesysteem rond elektrisch rijden. In totaal gaat het om € 100,6 mln. Dit bedrag bestaat uit:

- Ondernemersactiviteiten: € 76 mln, waarvan € 49 mln WBSO/RDA, € 20 mln onderzoek rond High Tech Systemen en Materialen (HTAS) en de resterende € 7 mln aan verschillende onderzoeks- en ontwikkelprojecten;
- Kennisontwikkeling: bijna € 14 mln, waarvan € 10 mln voor de proeftuinen uit het plan van aanpak elektrisch rijden van 2009, € 2 mln in de TKI Switch to Smart Grid, € 1,5 mln (nieuw) voor het Nationaal Kennisplatform Laadinfrastructuur en € 0,25 mln voor Dutch Incert (samenwerkingsverband tussen kennisinstellingen);
- Kennisuitwisseling en richting geven aan zoekprocessen: € 3,0 mln;
- Mobiliseren van middelen: € 3,3 mln;
- Marktformatie, de fiscale middelen, plus op grond van de Subsidieregeling emissiearme taxi's en bestelwagens (SETB) € 4,3 mln aan subsidie.

Vraag 64:

Op welke wijze en wanneer wordt er met de Kamer gesproken over emissievrij rijden?

Antwoord:

Dat is aan de Kamer, die bepaalt de agenda.

Vraag 65:

Kunt u een indicatie geven van de hoeveelheid subsidie die de 100.000 (semi-) elektrische auto's zullen ontvangen voordat ze geëxporteerd worden?

Vraag 66:

Kunt u aangeven hoeveel subsidie en belastingvoordelen er reeds zijn verstrekt aan geëxporteerde (semi-) elektrische auto's?

Antwoord:

Het is niet mogelijk om een exact bedrag te geven. De voordelen zijn per auto namelijk van verschillende variabelen afhankelijk, zoals de catalogusprijs, het jaar van aankoop en het wel of niet zakelijk gebruik. In het algemeen zijn de fiscale voordelen proportioneel met de periode (met een maximum van 5 jaar) waarin de auto in Nederland rijdt:

- Het voordeel op de bijtelling geldt uitsluitend zolang de auto in Nederland aan een werknemer of ondernemer ter beschikking wordt gesteld tot een maximum van 60 maanden;
- Het voordeel op de MRB ('wegenbelasting') geldt zo lang het voertuig in Nederland op kenteken staat;
- Bij BPM geldt dat bij aanschaf tot en met 2014 geen BPM betaald hoeft te worden en bij export geen BPM terugontvangen wordt;
- Op auto's waarop milieu-investeringsaftrek genoten wordt en die binnen 5 jaar geëxporteerd worden, wordt een desinvesteringsbijtelling toegepast. Naar rato moet een deel van het voordeel aan de belastingdienst betaald worden.

Vraag 67:

Klopt het dat één op de drie elektrische auto's wordt geëxporteerd? Wordt daarmee ook de (fiscale) subsidie geëxporteerd? Op welke manier kan dit voorkomen worden?

Antwoord:

In de tabel hieronder wordt de export vergeleken met het totaal aantal geregistreerde voertuigen. De gemiddelde leeftijd van plug-in hybride en volledig elektrische auto's is beduidend lager dan de gemiddelde leeftijd van alle auto's en de stekkerloze hybriden.

De export van het aantal van volledig elektrische voertuigen beliep in 2014 975 (14% van het totaal), maar dit aantal is inclusief de 'retail' verkoop (672). In 2014 is een groot deel van de fysieke voorraad bij dealers verkocht in de internationale handel (handelsvoertuigen). Deze auto's zijn dus nimmer in Nederland verkocht en voor deze voertuigen zijn ook geen subsidies genoten. Gecorrigeerd voor de handelsvoertuigen is de export 303, ruim 4% van het totaal.

Type voertuig	Registraties (2014)	Export	Procentueel
---------------	---------------------	--------	-------------

Totaal	8.154.000	247.857	3.04%
Hybride voertuigen (zonder stekker)	117.259	5.540	4.72%
Plug-in hybrides (PHEV)	36.937	29	0.08%
Volledig elektrische voertuigen (BEV)	6.825	303	4.44%

Het fiscale voordeel van de MRB en bijtelling wordt stopgezet bij export. De investeringsaftrek (MIA/Vamil) moet naar rato worden terugbetaald. De BPM vrijstelling kan niet ongedaan worden gemaakt.

Vraag 68:

Welke regelingen worden er gestapeld zodat het maximaal mogelijke stimuleringsbedrag per (semi-) elektrische auto hoog is te noemen? Hoe hoog is dat bedrag?

Antwoord:

Momenteel gelden de volgende regelingen:

BPM: nihiltarief voor volledig elektrische auto's, €175 (starttarief) plus € 6 per gram CO₂-uitstoot voor auto's met een uitstoot van 1 g CO₂/km tot en met 81 g CO₂/km.

MRB: in 2015 een nihiltarief voor auto's met een CO₂-uitstoot van niet meer dan 50 gram/km.

Bijtelling (leaseauto's): bij een volledig elektrische auto korting van 21 procentpunten op het standaardbijtellingstarief van 25% van de cataloguswaarde, bij een eerste tenaamstelling tussen 1 januari 2014 en 31 december 2016, gedurende 60 maanden. Het bijtellingspercentage is dan 4%. Voor plug-in hybrides geldt bij eerste tenaamstelling in 2014 en 2015 een korting van 18 procentpunten, zodat het bijtellingspercentage dan 7% is. De CO₂-uitstoot mag niet hoger zijn dan 50 gram/km volgens de fabrieksopgave.

MIA (milieu-investeringsaftrek):

- *Volledig elektrische voertuigen:* 36% MIA tot een investeringsbedrag van € 50.000.

- *Plug-in hybride personenauto's met een CO₂-uitstoot van 1 tot en met 30 gram per kilometer:* 27% MIA tot een investeringsbedrag van € 35.000.

- *Plug-in hybride personenauto's (benzine) met een CO₂-uitstoot van 31 tot en met 50 gram per kilometer:* 13,5% MIA tot maximaal € 12.500.

Lokale subsidies: In enkele gevallen geven decentrale overheden subsidie voor de aanschaf van elektrische voertuigen, bijvoorbeeld voor de aanschaf van een elektrische bestelbus of taxi. Op basis van een enquête onder alle gemeenten zijn de volgende subsidieregelingen bij RVO.NL bekend:

- Gemeente Tilburg, maximale subsidie van € 3.500 voor de aanschaf van een elektrische bestelauto.
- Gemeente Amsterdam, subsidies voor elektrische zakelijke personenauto's (€ 5.000), bestelauto's (€ 5.000), taxi's (€ 5.000) en vrachtauto's (€ 40.000).
- Gemeente Zaanstad heeft een subsidieregeling voor ondernemers waar ook elektrische voertuigen binnen vallen.

- Gemeente Rotterdam heeft een sloopregeling voor oude voertuigen; wanneer na de sloop een elektrische auto wordt aangeschaft geldt een extra premie.

De verschillende belastingvoordelen en subsidies sluiten elkaar niet uit en zijn, afhankelijk van de doelgroep (bv. ondernemer of werknemer) stapelbaar. De hoogte van het bedrag verschilt per situatie, omdat dit afhangt van de doelgroep en het voertuig (type en prijs). Het is daardoor onmogelijk om één bedrag te noemen.

Vraag 69:

Onderschrijft u de conclusie van de Algemene Rekenkamer en Policy Research dat in 2020 van de 300.000 met stimuleringsregelingen verkochte (semi-) elektrische auto's zo'n 70.000 tot 105.000 exemplaren zullen zijn verkocht aan het buitenland?

Antwoord:

Dit getal is genoemd door het onderzoeksconsortium Policy Research Corporation en TNO en de Algemene Rekenkamer. In hoeverre deze getallen zich daadwerkelijk zullen voordoen is mede afhankelijk van het fiscale beleid ten aanzien van (semi) elektrische auto's. De staatssecretaris van Financiën zal uw Kamer daar binnenkort nader over informeren via de Autobrief 2.0.

Vraag 70:

Wat zal het aandeel van het soort grote plug-ins worden om de doelstelling van 200.000 (semi-) elektrische auto's te halen?

Antwoord:

Eind april 2015 reden er in Nederland 7887 volledig elektrische en 43.202 semi-elektrische personenauto's. Van de semi-elektrische auto's is het overgrote deel een plug-in hybride auto. Hoe deze verhouding zich in de komende jaren gaat ontwikkelen is sterk afhankelijk van het in die periode te voeren beleid. Dat beleid wordt binnenkort gepresenteerd in de Autobrief 2.0.

Vraag 71:

Kunt u aangeven wat de totale kosten zijn voor de overheid van de (semi-) elektrische auto tot op heden waarbij alle subsidies, financiële en fiscale regelingen en de kosten voor de infrastructuur zijn meegenomen?

Antwoord:

In bijlage 5 van de Miljoenennota worden de kosten vermeld van de vrijstelling MRB voor auto's met een CO₂-uitstoot van hooguit 50 gr/km en de kosten van de verlaagde bijtellingspercentages. Deze laatste zijn echter niet uitgesplitst naar wel- en niet-elektrische voertuigen. In 2015 vindt in de MIA nog slechts beperkte stimulering plaats. De kosten van de stimulering in de BPM zijn niet zichtbaar omdat die stimulering in de tarieven is verwerkt. Het antwoord op vraag 63 bevat een schatting van niet-fiscale uitgaven tot dusverre. Daarmee hebt u een zo compleet mogelijk beeld.

Vraag 72:

Bent u bereid om, naast niet-fiscale alternatieven voor deze stimuleringsmaatregelen, in kaart te brengen voor welk soort (semi-) elektrische auto's deze maatregelen zouden moeten gelden?

Antwoord:

Ja. Bij het uitwerken van (alternatieve) maatregelen wordt ook bekeken op welke categorieën auto's deze van toepassing zouden kunnen zijn.

Vraag 73:

Gaat u maatregelen formuleren om te voorkomen dat de met stimuleringsmaatregelen aangeschafte (semi-) elektrische auto's tweedehands worden verkocht aan het buitenland?

Antwoord:

Zie het antwoord op vraag 67. Onder leiding van het Formule E-Team wordt gewerkt aan een plan voor het op gang brengen van de tweedehandsmarkt in Nederland. RVO.nl ondersteunt de projectgroep die hieraan werkt.

Vraag 74:

Is het gebruik maken van het (verplichte) Toetsingskader Belastinguitgaven in de toekomst mogelijk? Zo ja, wanneer zal het toetsingskader worden ingezet?

Antwoord:

Het Toetsingskader Belastinguitgaven wordt toegepast bij de voorbereiding van alle fiscale maatregelen.

Vraag 75:

Hoeveel lage CO2-uitstoot zal er in andere landen worden bereikt als gevolg van de export van tweedehands auto's?

Antwoord:

Hierop is geen exact antwoord te geven. Het effect in het buitenland hangt af van verschillende factoren:

- Aantal geëxporteerde en te exporteren voertuigen. Dit valt niet te voorspellen, en is onder andere afhankelijk van de ontwikkeling van de consumentenmarkt in Nederland en eventuele stimuleringsregelingen in het buitenland;
- Hoeveel kilometer het voertuig in het andere land zal rijden;
- Het referentievoertuig dat in het andere land gehanteerd wordt.

Vraag 76:

Welke niet-fiscale alternatieven voor stimuleringsmaatregelen zijn er mogelijk? Zijn deze alternatieven eerder overwogen?

Antwoord:

De Algemene Rekenkamer heeft aanbevolen aan om ook alternatieve instrumenten voor de ontwikkeling van elektrisch vervoer te overwegen. Het

kabinet heeft deze aanbeveling overgenomen. Ik informeer de Kamer uitgebreid middels de Autobrief, welke u voor of na het Zomerreces kunt verwachten.

Vraag 77:

Bent u bereid om de beleidsdoorlichting groen onderwijs aan te vullen met onderzoek dat meer zegt over de doelmatigheid en doeltreffendheid van het beleid?

Antwoord:

Bij de beleidsdoorlichting waren een aantal onderzoeksbeperkingen van toepassing. Ik ben hier in de beleidsdoorlichting (TK 30 991 nr. 11) ruimschoots op ingegaan. De beperkingen hebben o.a. te maken met het gebruik van vernieuwde beleidsindicatoren waardoor het moeilijk was te komen tot een meerjarig consistent beeld. Om tot kwalitatief verantwoorde uitspraken te komen over de doelmatigheid en doeltreffendheid van het beleid zijn daarom aanvullende maatregelen genomen, zoals een uitgebreid perceptie-onderzoek.

Op basis hiervan acht ik het niet zinvol om verder aanvullend onderzoek te verrichten, omdat in de "lessons-learned" van deze beleidsdoorlichting de acties zijn benoemd om tot meer doelmatigheid en doeltreffendheid van het groen onderwijsbeleid te komen. Hierop heb ik ook het beleidsinstrumentarium aangepast in overeenstemming met het Groen onderwijs. De MeerjarenInvesteringsProgramma's zijn hiervan een voorbeeld.

Vraag 78:

Op welke manieren kan het totale evaluatiemateriaal over de beleidsmaatregelen worden vergroot?

Antwoord:

Binnen de beleidscyclus wordt meer dan voorgaande jaren aandacht besteed aan de evaluatie van beleid. De programmering hiervan wordt strakker georganiseerd. Door consistent deze systematiek te volgen komt meer actueel evaluatiemateriaal beschikbaar.

Vraag 79:

Hoe verhouden de getrokken conclusies zich tot het beperkte evaluatiemateriaal over de beleidsmaatregelen?

Antwoord:

Het aanvullend perceptie-onderzoek is waardevol geweest om het beperkt beschikbare evaluatie-materiaal aan te vullen. Het perceptie-onderzoek kent haar beperkingen in de interpretatie van de uitkomsten, maar door dit onderzoek is de onderzoeksbasis verbreed om conclusies te kunnen trekken.

Vraag 80:

Op basis waarvan heeft u conclusies in de beleidsdoorlichting getrokken?

Antwoord:
Zie het antwoord op vraag 79.

*Vraag 81:
Wat wordt precies bedoeld met het realiseren van 'het merendeel' van de beleidsdoelen voor groen onderwijs? Welke delen zijn er nog niet gerealiseerd?*

Antwoord:
Hiermee wordt bedoeld het realiseren van de kennis & innovatie opdracht van de groene onderwijsinstellingen om te komen tot kennisverspreiding en benutting binnen de groene topsectoren en de sector natuurlijke leefomgeving. Dit geschiedt in de vorm van GroenKennisNet, het instellen van lectoraten en de vernieuwing van curriculum (doorstromen van Wageningse kennis naar het hbo tot aan het vmbo). Ruim de helft van de betrokken sleutelpersonen uit het perceptie-onderzoek geeft aan dat het vakdepartementaal Groen onderwijsbeleid extra prestaties op deze onderdelen mogelijk heeft gemaakt in de onderzochte periode.

*Vraag 82:
Welke vereisten voor onafhankelijkheid van de deskundige op het gebied van groen onderwijs zijn er gesteld?*

Antwoord:
In de evaluatieregeling RPE wordt gesteld dat een onafhankelijke deskundige geen verantwoordelijkheid mag dragen voor het te onderzoeken beleid. De onafhankelijke deskundigen voor deze beleidsdoorlichting zijn gekozen op basis van vakinhoudelijke kennis en ervaring en de brede (bestuurlijke) blik vanuit de gouden driehoek (onderwijs/kennis, bedrijfsleven en overheid) op groen onderwijs, kennis & innovatie en de doorwerking hiervan naar de arbeidsmarkt.

*Vraag 83:
Welke bijdrage heeft groen onderwijs aan de arbeidsmarkt geleverd?*

Antwoord:
De vernieuwing van het curriculum (door kenniscirculatie met de arbeidsmarkt), vergroting instroom vanuit het Groen onderwijs en de praktijkgerichte, (internationale) invulling van het groen onderwijs hebben bijgedragen aan de kwalitatieve en kwantitatieve aansluiting op de arbeidsmarkt.

*Vraag 84:
Hoe komt het dat de aanbestedingsregels bij de (agentschappen van) het ministerie van Economische Zaken al zes jaar op rij niet goed worden nageleefd?*

Antwoord:
Zie antwoord op vraag 3.

Vraag 85:

Wat zijn de oorzaken dat het ministerie van Economische Zaken de rechtmatigheid van de inkopen niet op orde krijgt?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 3.

Vraag 86:

Hoe verklaart u de conclusie van de Algemene Rekenkamer dat bij RVO.NL structureel verkeerd wordt aanbesteed en dat onvolkomenheden niet worden aangepakt?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 3.

Vraag 87:

Wat zijn de oorzaken dat bij twee agentschappen van het ministerie het inkoopbeheer aan wordt gemerkt als onvolkomenheid?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 3.

Vraag 88:

Hebben er volgens u in 2014 onrechtmatige inkopen zich voorgedaan bij het ministerie van Economische Zaken?

Antwoord:

Ja, de Algemene Rekenkamer heeft bij RVO.NL en de NVWA een aantal onrechtmatige inkopen geconstateerd.

Vraag 89:

Binnen welke termijn worden de problemen met het aanbesteden bij het ministerie van Economische Zaken opgelost?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 3.

Vraag 90:

Wat gebeurt er met de inkopen die in 2014 niet rechtmatig zijn aanbesteed?

Antwoord:

In de reactie van de Minister van Economische Zaken bij het jaarverslag 2013 is toegezegd dat contracten die niet rechtmatig zijn aanbesteed, zullen worden opgezegd. Niet alle niet goed aanbesteedde contracten zijn opgezegd. De reden hiervan is dat gebleken is dat het opzeggen van deze contracten grotere implicaties met zich meebrengt dan op voorhand verwacht was. Hoewel een contract onrechtmatig gesloten kan zijn, is zo'n contract wel rechtsgeldig. Opzeggen van deze contracten kan uitsluitend plaatsvinden met wederzijds goedvinden en veelal met compensatie van eventuele winstderving bij de

contractpartij. Het opzeggen van deze contracten is daarbij een continue afweging tussen de belangen van de Staat en de ondernemers.

Vraag 91:

Hoeveel inkoopprocedures zijn er in 2014 niet gevolgd bij aanbesteden van het ministerie van Economische Zaken en specifiek bij de RVO.NL en Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA)?

Antwoord:

Het totale inkoopvolume van RVO.NL was in 2014 € 202 mln. Hiervan is voor € 9,2 mln, procentueel gezien 4,55% door de AR als onrechtmatige inkopen betiteld. Bij de NVWA is er in 2014 voor € 81,5 mln ingekocht. De fouten die de AR constateert hebben betrekking op € 2,4 mln van de inkopen. Dit leidt tot een percentage van 2,94%.

Vraag 92:

Welke middelen zijn aangewend om de beste prijs/kwaliteit verhouding te bewerkstelligen bij het inkoopbeheer van de genoemde twee agentschappen?

Antwoord:

Het ministerie van EZ volgt het Rijksinkoopbeleid en de van toepassing zijnde wet- en regelgeving. Binnen de kaders van de inkoopprocedure wordt bij iedere inkoop bepaald wat het meest geschikt en proportioneel is. In aanbestedings- en inkooptrajecten worden eisen en wensen (de gunningscriteria) gesteld die zowel zien op de kwaliteit van de opdracht als op de prijs. Op basis daarvan wordt de economisch meest voordelige inschrijving bepaald.

Vraag 93:

Kunt u aangeven hoeveel ambtenaren er al ontslagen zijn bij de RVO.NL en de daarin opgegangene agentschappen gelet op de structurele onvolkomenheden?

Antwoord:

De onvolkomenheden op het inkoopterrein hebben niet geleid tot ontslagen. De RVO.NL-organisatie heeft zich tot het uiterste ingespannen om de fusie van DR en AgNL zo goed mogelijk te laten verlopen. Daarbij is prioriteit gegeven aan de dienstverlening aan klanten en opdrachtgevers. Op het terrein van inkoop moesten als gevolg van de fusie nieuwe processen, werkwijzen en systemen worden ontworpen en ingericht. Dit heeft geleid tot de nodige aanloopproblemen, waarna de RVO.NL-organisatie verbetermaatregelen in gang heeft gezet (zie voorts antwoord op vraag 8 AR).

Vraag 94:

Hoe komt het dat zowel de RVO.NL als de NVWA regelmatig de inkooppleinen en/of het EZ-brede Inkoop Uitvoeringscentrum (IUC) niet of niet tijdig hebben ingeschakeld?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 3.

Vraag 95:

Gaat u het inkoopbeleid van de onder uw bevoegdheid vallende agentschappen in de nabije toekomst beter monitoren om nieuwe fouten in het inkoopbeheer te voorkomen?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 3.

Vraag 96:

Wat is de reden dat niet alle in het verleden niet goed aanbestede contracten in 2014 zijn opgezegd, terwijl dit wel door u is toegezegd in de reactie op het Verantwoordingsonderzoek 2013 van de Algemene Rekenkamer?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 90.

Vraag 97:

Heeft u de minister van Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking er van op de hoogte gesteld dat namens haar verkeerde inkoopprocedures zijn gevolgd?

Antwoord:

De minister van Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking is niet specifiek op de hoogte gesteld van deze inkoopprocedures. RVO.NL (als onderdeel van het ministerie van Economische Zaken) draagt de verantwoordelijkheid voor het juist en zorgvuldig uitvoeren van deze procedures en is daarop, ook door eventuele marktpartijen, aanspreekbaar.

Vraag 98:

Op welke gronden zijn de inkoopprocedures bij de RVO.NL regelmatig niet gevolgd?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 3.

Vraag 99:

Welke maatregelen zijn er genomen om alle inkopen via het inkoopplein dan wel het Inkoop Uitvoeringscentrum te laten verlopen? Hoeveel inkopen verlopen er al via een van beide inkoopcentra?

Antwoord:

Er zijn beheersmaatregelen getroffen om ervoor te zorgen dat de inkoop binnen het kerndepartement altijd via het inkoopplein moet lopen. Iedereen met een inkoopbehoefte meldt dit allereerst aan bij een Inkoopplein, waarna de medewerk(st)ers van het Inkoopplein de ondersteuning oppakken. Het inkoopplein voorziet elke inkoop van een inkoopnummer. Iedere factuur van een leverancier moet voorzien zijn van het inkoopnummer en alleen op basis daarvan kan pas betaling plaatsvinden.

Medewerkers en budgethouders zijn geïnstrueerd over de inkoopprocedures en de centrale inkooppleinen en het IUC staat hen bij met informatie en begeleiding. Alle inkopen verlopen op deze wijze via het inkoopplein. De werking hiervan in de praktijk wordt gemonitord en daar stuurt het management op. Bij de zelfstandig aanbestedende diensten geldt deze aanpak ook. Voor RVO.NL en NVWA was in 2014 nog niet goed geborgd dat alle inkopen via het inkoopplein verlopen. Ik zal mij daarom in 2015 inspannen om ook bij RVO.NL en NVWA de onvolkomenheden op het gebied van inkoop op te lossen.

Zie verder antwoord op vraag 3.

Vraag 100:

Kunt u verklaren hoe het mogelijk is dat de RVO.NL zoveel fouten maakt bij aanbestedingen?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 3.

Vraag 101:

Wat is de verklaring dat bij 80% van de inkopen bij de NVWA, een dienst met de verantwoordelijk om bedrijven op juistheid te controleren, de inkoopprocedure niet is gevolgd?

Antwoord:

De in 2014 gecentraliseerde inkoopprocedure is een hulpmiddel om onrechtmatige inkopen te voorkomen. De procedure maakt gebruik van een intranettoepassing en een nieuw ingericht inkoopplein. In 2014 is het gebruik hiervan nog achtergebleven. Om het gebruik verder te stimuleren heeft de NVWA een aantal maatregelen genomen en neemt de NVWA de aanbevelingen van de AR over in een verbeterplan. Zo zullen alle facturen boven de € 1.250 die niet voorzien zijn van een ordernummer uit de procedure gehaald worden en waar mogelijk hersteld worden.

Het doel hiervan is om een cultuur te versterken waarin het inkopen via de procedure vanzelfsprekend is. Duidelijke communicatie binnen de organisatie, betere informatievoorziening over inkoop en daar waar nodig werken met jaarorders maken onderdeel uit van het verbeterplan. Op het hoogste managementniveau van de NVWA is de betrokkenheid bij de verbetering van het inkoopproces georganiseerd. Zo heeft de nieuw ingerichte Tenderboard een belangrijke rol bij de goedkeuring van alle aanbestedingstrajecten en de opdrachtverlening aan het IUC.

Tot slot zal de afdeling inkoop van de NVWA op kwalitatief en kwantitatief noodzakelijk niveau gebracht worden en geeft de NVWA binnen de ICT-projecten voorrang aan het inkoopproces

Vraag 102:

Welke specifieke consequenties van een snelle fusie tussen Agentschap NL en de Dienst Regelingen hebben ertoe bijgedragen dat de jaarrekening van de RVO.NL fouten en onzekerheden bevatte?

Antwoord:

RVO.NL heeft in 2014 te maken gehad met 2 onvolkomenheden: de jaarafsluiting in het fusiejaar en inkoop. Het niet volledig oplossen van de onvolkomenheid inkoop en de fouten in de jaarafsluiting kunnen niet los gezien worden van de turbulente ontwikkeling in de bedrijfsvoering van RVO.NL

De fusie van AgNL en DR heeft tot forse veranderingen in de bedrijfsvoeringprocessen geleid. Zo heeft RVO.NL een nieuw financieel systeem geïmplementeerd dat pas in de loop van 2014 volledig werkte en is er een nieuw inkoopproces geïntroduceerd.

Deze aspecten en de feitelijke plaatsingen van medewerkers in de loop van het eerste kwartaal, hebben tot aanloopproblemen in de eerste helft van het jaar geleid. Gedurende deze veranderingen heeft de voortgang van het bedienen van klanten en opdrachtgevers centraal gestaan.

De fusie is met alle mogelijke zorgvuldigheid verlopen. Er is ruim tijd genomen voor de trajecten rondom medezeggenschap en gedurende de fusie heeft de focus op continuïteit van het primaire proces gelegen. Bij de fusie van AgNL en DR tot RVO zijn veel medewerkers op andere functies in andere teams geplaatst. Dit vergt inwerktijd en ruimte om lopende werkzaamheden over te dragen. Bovendien was door de samenvoeging van beide diensten voor een groot deel van de organisatie sprake van het opnieuw inrichten van de werkprocessen. Plaatsing van medewerkers en het opnieuw inrichten van de werkprocessen zijn in 2014 geïmplementeerd.

Vraag 103:

Kunt u aangeven welke vorm eersteklas abonnementen van de medewerkers van Agentschap Telecom aannemen? Ontvangen zij bij voorbeeld een eersteklas abonnement met landelijke dekking, voor het reizen tussen de verschillende kantoren of enkel voor het reizen tussen hun woonplaats en een vaste standplaats?

Antwoord:

De medewerkers van Agentschap Telecom ontvangen nu een OV vrij 1^e klas NS abonnement. Dit is een abonnement met landelijke dekking die zij kunnen gebruiken voor dienstreizen en woon-werk verkeer. De bestaande wet en regelgeving geeft de mogelijkheid om af te wijken van de norm voor 2^e klas woon-werk verkeer in het geval van arbeidsrechtelijke afspraken. Een deel van de medewerkers van het Agentschap Telecom beschikt over een aanstelling waarin recht op een 1^e klas abonnement is vastgelegd.

Voor een ander deel van de medewerkers vormde dit een onderdeel van tijdelijke aanvullende arbeidsvoorwaarden die zijn afgesproken bij de overgang van het Agentschap Telecom van het toenmalige ministerie van Verkeer en Waterstaat naar het ministerie van Economische Zaken in 2002. Het Agentschap Telecom zal in het najaar van 2015 aansluiten bij het Rijksvervoersbeleid en gebruik gaan maken van de mobiliteitskaart van Mobility Mixx. Alleen in situaties waar het Agentschap Telecom hiertoe arbeidsrechtelijk verplicht is zullen nog eersteklas

abonnementen worden verstrekt binnen de mogelijkheden die Mobility Mixx hiertoe biedt.

Vraag 104:

Hoe beoordeelt u de constatering van de Algemene Rekenkamer dat motiveringsplicht achteraf leidt tot slecht onderbouwde en subjectieve motivering en bent u van mening dat dit goed is voor het vertrouwen in de overheid?

Antwoord:

Het feit dat de motivering van de keuze voor de inkoopprocedure en de toegelaten ondernemers pas achteraf op verzoek aan de ondernemer hoeft te worden verschaft, betekent niet dat er vooraf niet over die keuze wordt nagedacht. Het is nog niet duidelijk hoe de Algemene Rekenkamer komt tot de constatering dat de motivering slecht onderbouwd en subjectief is, hierover zal het gesprek met de Algemene Rekenkamer worden aangegaan. In het kader van de evaluatie van de Aanbestedingswet 2012 zijn ondernemers bevraagd over hun ervaringen met deze wet. Dit punt is daarin niet naar voren gekomen. De uitkomsten van de evaluatie zullen deze zomer aan u worden toegestuurd.

Vraag 105:

Wat is de reden dat bij overheidsopdrachten onder de € 50.000 in principe kan worden volstaan met het uitvragen van één offerte?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 106.

Vraag 106:

Bent u bereid de grens van € 50.000 om te volstaan met het uitvragen van één offerte bij overheidsopdrachten aan te passen?

Antwoord:

De grens van € 50.000 is vastgelegd in de Circulaire grensbedragen van het Ministerie voor Wonen en Rijksdienst, waarin zij Rijksbrede kaders heeft vastgelegd op grond van het Coördinatiebesluit Organisatie en Bedrijfsvoering Rijksdienst. De motivering is opgenomen in de toelichting van dit besluit.

Vraag 107:

Bent u bereid om standaard van tevoren aanbestedingskeuzes te onderbouwen en vast te leggen?

Antwoord:

Op grond van de Aanbestedingswet 2012 moet voor Europese aanbestedingen een proces-verbaal worden opgesteld, waarin verschillende aanbestedingskeuzes moeten worden vastgelegd. Onder de Europese aanbestedingsdrempels bestaat deze verplichting niet. De Aanbestedingswet 2012 bevat echter ook onder de drempel een aantal pas toe of leg uit bepalingen. Aanbestedende diensten moeten als gevolg daarvan op een aantal punten vooraf een motivering vastleggen als wordt afgeweken van bepalingen. De Aanbestedingswet 2012 bevat één bepaling

waarin een keuze achteraf op verzoek van een ondernemer dient te worden gemotiveerd. Dat betreft de keuze voor de procedure en de uit te nodigen ondernemers. Gelet op de uitkomsten van de evaluatie van de Aanbestedingswet zie ik geen reden om alsnog de wettelijke plicht op te leggen om aanbestedingskeuzes van tevoren vast te leggen (zie ook het antwoord op vraag 104).

Vraag 108:

Welke autoriteiten dienen hun controles van de rechtmatigheid van de kosten die door projectbegunstigden zijn ingediend te verbeteren?

Antwoord:

Voor het Europees Visserijfonds (EVF) gaat het om de controles die de managementautoriteit (EZ) van het EVF-programma 2007-2013 uitvoert en heeft belegd bij de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO.NL).

Voor het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) programma West gaat het om de controles die de managementautoriteit van het EFRO-programma West 2007-2013 (het College van Burgemeester en Wethouders van de Gemeente Rotterdam) uitvoert.

Vraag 109:

Welke afspraken zijn tot nu gemaakt?

Antwoord:

EZ heeft met betrokken partijen (RVO.NL en de gemeente Rotterdam) afspraken gemaakt om de aanbevelingen van de Algemene Rekenkamer (AR) op te volgen. De belangrijkste aanbeveling betreft het bewaken van een effectieve en spoedige invoering van de noodzakelijke verbeteringen in alle onderdelen van het beheers- en controlesysteem van de managementautoriteit (MA), in het bijzonder de managementverificaties op de subsidieprojecten. Enkele voorbeelden van verbetermaatregelen die de afgelopen maanden zijn doorgevoerd zijn de verbeterde checklists binnen RVO.NL voor de controles van de subsidieprojecten, het met externe adviseurs oplossen van interpretatiekwesties en het corrigeren van reeds bij de Europese Commissie gedeclareerde uitgaven. De Tweede Kamer is recentelijk over de problematiek en de verbetermaatregelen in het kader van EVF geïnformeerd (Kamerbrief 32 201 nr. 76 van 12 mei 2015 over kwartaalrapportage Gemeenschappelijk Visserijbeleid). Voor een overzicht van alle aanbevelingen die door betrokken partijen worden overgenomen verwijs ik naar het rapport bij de Nationale verklaring 2015 van de Algemene Rekenkamer (bijlage bij kamerstuk 34150 nr. 3 bij Hoofdstuk 3 Bestuurlijke reactie en nawoord (pagina 33 en 34)).

Vraag 110:

Met hoeveel middelen zal de begrotingsreserve Milieukwaliteit Elektriciteitsproductie (MEP)/SDE(+) de komende jaren blijven groeien?

Antwoord:

Naar de huidige inzichten zal de interne begrotingsreserve dit jaar toenemen met een bedrag van circa € 400 mln, vooral als gevolg van vertraagde projecten in de oude SDE-regeling. Naar verwachting zal de begrotingsreserve in de jaren 2016 en verder niet of nauwelijks toenemen

Vraag 111:

Welke Europees Visserij Fonds (EVF) subsidies kunnen mogelijk komen te vervallen? Zijn hier consequenties aan verbonden?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 112.

Vraag 112:

Welke visserijprojecten lopen mogelijk een Europese bijdrage mis? Heeft dit gevolgen voor de doelstellingen van het programma? Kan er ook sprake zijn van mogelijke terugvordering van Europese bijdragen?

Antwoord:

Het gevolg van de door de Auditdienst Rijk en de Europese Commissie geconstateerde problemen is dat het ministerie van EZ mogelijk een Europese bijdrage van € 5,3 mln niet kan declareren bij de Europese Commissie. Om deze problemen op te lossen heeft het ministerie van EZ een verbeterplan opgesteld en ingediend waarover ik de Tweede Kamer heb geïnformeerd (Kamerbrief 32 201 nr. 76 over kwartaalrapportage Gemeenschappelijk Visserijbeleid). Aangezien de betalingen door het ministerie van EZ aan de begunstigden al grotendeels zijn verricht heeft het mogelijk mislopen van de EU-bijdrage geen directe gevolgen voor de visserijprojecten en de doelstellingen van het programma. Omdat de opmerkingen van de Auditdienst Rijk betrekking hebben op de controle-activiteiten bestaat er vooralsnog geen aanleiding om betalingen terug te vorderen bij de begunstigden. Terugvordering bij de begunstigde kan wel aan de orde zijn indien de subsidieontvanger de middelen heeft besteed aan niet onder het EVF vallende subsidiabele kosten, niet subsidiabele activiteiten of wanneer hij andere relevante juridische verplichtingen heeft overtreden.

Vraag 113:

Hoe is het bedrag van meer dan 5 miljoen euro verdeeld over de verschillende lopende projecten?

Welke projecten zijn dit? Heeft dit gevolgen voor de voortgang/uitvoering van deze lopende projecten? Wat is de reactie van het kabinet op de aanbevelingen om de beheers- en controlesystemen bij het EVF en Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) te verbeteren? Welke aanbevelingen doet de Algemene Rekenkamer specifiek?

Antwoord:

Het ministerie van EZ dreigt een bedrag van € 5,3 mln niet te kunnen declareren omdat het ministerie van EZ eind december 2014 nog geen rechtmatige declaratie kon indienen bij de Europese Commissie. De reden hiervoor is dat door de

Auditdienst Rijk geconstateerde tekortkomingen aanleiding gaf tot teveel onzekerheden om een rechtmatige declaratie in te kunnen dienen. Voor de geconstateerde tekortkomingen is een verbeterplan opgesteld. Bij goedkeuring van dit verbeterplan door de ADR kan in 2015 alsnog een declaratie bij de Europese Commissie worden ingediend. De inzet van het ministerie van EZ is gericht op het alsnog kunnen declareren van dit bedrag en heeft geen directe gevolgen voor de voortgang/uitvoering van de lopende projecten. Voor de specifieke aanbevelingen en de reactie van het kabinet op deze aanbevelingen verwijs ik u naar het Rapport bij de Nationale verklaring 2015 van de Algemene Rekenkamer (bijlage bij kamerstuk 34150 nr. 3 bij Hoofdstuk 3 Bestuurlijke reactie en nawoord (pagina 33 en 34)). De belangrijkste aanbeveling betreft het bewaken van een effectieve en spoedige invoering van de noodzakelijke verbeteringen in alle onderdelen van het beheers- en controlesysteem van de managementautoriteit (MA), in het bijzonder de managementverificaties op de subsidieprojecten.

Vraag 114:

Worden de aanbevelingen van de Algemene Rekenkamer overgenomen? Welke worden niet overgenomen en waarom wordt deze keuze dan gemaakt?

Antwoord:

Zie ook antwoord op vraag 113.

Alle aanbevelingen van de AR worden overgenomen. De Europese Commissie ziet geen aanleiding om de aanbeveling die betrekking heeft op de vergelijkbaarheid van het foutenpercentage EVF en structuurfondsen voor de EVF periode 2007-2013 aan te passen. Voor de periode 2014-2020 wordt de systematiek van het Europees Visserijfonds voor Maritieme Zaken en Visserij (EFMZV) op dit punt wel gelijk getrokken met de structuurfondsen.

Vraag 115:

Welke stappen zijn er gezet om de blijvende problematiek omtrent het inkoopbeheer van de RVO.NL te verbeteren?

Antwoord:

Zie antwoord op vraag 3.

Vraag 116:

Welke maatregelen worden er getroffen om vast te stellen of de rijksbijdrage aan provincies daadwerkelijk wordt besteed aan Investeringsbudget Landelijk Gebied (ILG)-doelen?

Antwoord:

Het kader van de vaststelling van het ILG wordt gevormd door het Bestuursakkoord Natuur, de Afrondingsovereenkomsten ILG en de Wet inrichting landelijk gebied (WILG) per 1 januari 2014 (zie ook TK 30825, nr. 213). De beoordeling van rechtmatige bestedingen heeft in eerste instantie plaatsgevonden aan de hand van de jaarrekeningen van de provincies die zijn voorzien van een

goedkeurende controleverklaring en de verklaringen van de provinciale accountants bij de ILG voortgangsrapportages over de cumulatieve bestedingen van 2007 tot en met 2010. Hieruit is gebleken, dat de bestedingen die de provincies hebben gerapporteerd, op enkele kleine bedragen na, rechtmatig zijn aangewend voor de realisatie van de doelen van het ILG. De Algemene Rekenkamer heeft erop gewezen dat de afspraken die het Rijk en de provincies in het verleden hebben gemaakt over verantwoording en controle van het ILG beperkingen kennen voor wat betreft de zekerheid dat de provincies de rijksbijdrage hebben besteed aan de ILG doelen. Daarom is langs twee wegen aanvullend onderzoek gedaan. Van het totaal aan vastgestelde voorschotten van € 1,789 mld heeft de Auditdienst Rijk vastgesteld dat € 1,676 mld is besteed aan ILG-doelen. Daarnaast heeft het ministerie van EZ uit de rapportages van het Comité van Toezicht ILG en de provinciale jaarverslagen afgeleid dat het aannemelijk is dat een bedrag van € 93 mln aan ILG doelen is besteed. Voor € 20 mln is de aannemelijkheid om efficiencyredenen niet vastgesteld. De Algemene Rekenkamer heeft de afrekening van de ILG-budgetten als rechtmatig beoordeeld.

Slotwet Ministerie van Economische Zaken 2014

Vraag 1:

Wat is de reden van de onderuitputting bij de post lucht en ruimtevaart van €14,4 miljoen? Wat is de reden om bij de 2e suppletoire begroting een verhoging van het oorspronkelijke budget met € 1,2 miljoen te verhogen?

Antwoord:

In de Slotwet is een onderuitputting van € 14,2 mln verantwoord op de post lucht en ruimtevaart. Deze onderuitputting wordt met name veroorzaakt doordat het beschikbare krediet voor Netherlands Aircraft Company (NAC) (€ 12,9 mln) in 2014 niet tot uitbetaling kwam, omdat NAC in 2014 niet kon voldoen aan de voorwaarde van risicodragend kapitaal. Daarnaast is een bedrag van € 1,9 mln aan rentebetalingen conform afspraak met het Ministerie van Financiën vrijgevallen ten gunste van het generaal beeld. Hier tegenover stond een hogere kasuitfinanciering van € 0,6 mln op eerder aangegane verplichtingen. De verhoging in de 2e suppletoire begroting 2014 had betrekking op de uitgekeerde reguliere loon en prijsbijstelling (€ 0,2 mln) en een bijstelling voor de kasuitfinanciering van het project TAPAS (€ 1 mln).

Vraag 2:

Kunt u toelichten wat er is gebeurd met de versnelde betaling aan TNO van € 11 miljoen die is vastgesteld in de begroting van 2015? Hoe kan deze versnelde betaling gerelateerd worden aan de overschrijding bij TNO in 2014 van € 461.000? Wat betekent dit resultaat voor het meerjarige programma?

Antwoord:

De in de begroting 2015 vastgelegde versnelde betaling aan TNO in 2014 van € 11 mln is in december 2014 daadwerkelijk geëffectueerd. In 2014 vond op een totaal budget van € 139 mln een beperkte onderuitputting (geen overschrijding) plaats van € 461.000. De jaarlijkse beschikking aan TNO waarmee de financiële verplichtingen aan TNO worden vastgelegd is leidend voor de financiering van het meerjarig programma. Deze beperkte kasonderuitputting in 2014 heeft derhalve geen invloed op de uitvoering van het meerjarig programma.

Vraag 3:

Waarom is er niet eerder melding van gemaakt van de 10% overschrijding op de post Internationaal Innoveren bij de suppletoire begroting? Wat betekent deze overschrijding voor de meerjarenramingen op deze post? Waaraan zijn de extra middelen besteed?

Antwoord:

Er was in 2014 sprake van een overschrijding van het beschikbare kasbudget (€ 4 mln) met € 0,5 mln. Het betreft hier geen extra kosten, maar een beperkte verschuiving tussen jaren in de kasuitfinanciering van de aangegane verplichtingen die geen significante gevolgen heeft voor de meerjarenraming. Deze middelen op de post internationaal innoveren zijn ingezet voor de

cofinanciering op Nederlandse deelname in de bedrijfsgerichte EU-programma's Eureka en Joint Technology Initiatives zoals ECSEL (gericht op elektronische componenten en systemen).

Deze verschuiving is niet eerder gemeld vanwege de beperkte omvang van de overschrijding (€ 0,5 mln).

Vraag 4:

Welke gevolgen heeft de onderuitputting van de begroting Topsectoren Overig gehad op de beleidsuitgangspunten van de Topsectoren voor 2014? Waar zijn deze niet bestede middelen begrotingstechnisch naar toe gegaan en waar kan dit terug gevonden worden?

Antwoord:

De verlaging van het budget Topsectoren overig (- € 43,4 mln) betrof voor € 25 mln een overheveling van het hiervoor geoormerkt budget aan OCW voor privaat-publieke samenwerking op het terrein van fundamenteel onderzoek via NWO (TK 27 406, nr 198). Dit is toegelicht in de 1^e suppletoire begroting van het ministerie van EZ en OCW, in respectievelijk beleidsartikel 12 Een sterk innovatievermogen (EZ) en beleidsartikel 16 Onderzoek en wetenschapsbeleid (OCW).

De resterende bijstelling van € 18,4 mln betrof onder meer:

- een overheveling van € 4,8 mln ten behoeve van de uitfinanciering van oude verplichtingen Smart Mix (beleidsartikel 12 Een sterk innovatievermogen) verantwoord en toegelicht in de 2^e suppletoire begroting 2014 beleidsartikel 12 onder de categorieën Subsidies en Bijdragen aan (inter)nationale organisaties;
- een overheveling van € 4 mln voor de dekking van hogere schades op de BMKB (beleidsartikel 13 Een excellent ondernemingsklimaat), verwerkt in de 1^e suppletoire begroting 2014 en toegelicht in beleidsartikel 13 onder de categorie garanties;
- een overheveling van € 10 mln voor de uitfinanciering van de lopende verplichtingen op de Valorisatieregeling, ICT-projecten PRIMA en Logius (beleidsartikel 13 Een excellent ondernemingsklimaat), verwerkt in de 2^e suppletoire begroting 2014 en toegelicht onder beleidsartikel 12 categorie Bijdragen aan (inter)nationale organisaties.

Deze resterende bijstelling kon ten laste worden gebracht van in 2014 niet benodigde kas voor een aantal oude Innovatieprogramma's en diverse projecten zoals Be-Basic en CTMM waarvan de kasuitfinanciering minder snel verloopt dan geraamd was in de begroting. De uitfinanciering van deze projecten zal de komende jaren alsnog plaatsvinden. Deze bijstelling heeft derhalve geen effect op de beleidsuitgangspunten van de Topsectoren.

Vraag 5:

Hoe is de overschrijding van het budget van de Grote Technologische Instituten van € 2,1 miljoen ontstaan? Hoe verhoudt deze overschrijding zich tot het meerjarenperspectief 2015 en verder?

Antwoord:

De hogere realisatie van de uitgaven op de Grote Technologische Instituten van € 2,1 mln wordt met name veroorzaakt door:

- loonbijstelling (sociale lasten) (€ 0,2 mln);
- een bijdrage voor TO2 brede samenwerkingsprojecten die gericht zijn op de in Horizon 2020 geformuleerde maatschappelijke uitdagingen, waarover de Tweede Kamer per brief is geïnformeerd (TK, 32 637 nr. 146) (€ 1 mln);
- een bijdrage voor onderzoekslijnen die de TKI's hebben afgesproken (€ 0,3 mln);
- een bijdrage aan NLR voor de inbedding van het organiserend vermogen en de netwerkvorming van de TTI's en voor het inbedden van het strategisch onderzoek van de TTI's (€ 0,6 mln), waarvan het beleid per brief is toegelicht (TK, 28 753, 32 637 nr. 33)

De genoemde bijstelling van het budget is verwerkt in de 1^e en 2^e suppletoire begroting 2014. De loonbijstellingstranche heeft een structurele doorwerking in het budget. De overige bijstellingen hebben een meerjarig doorwerking in het kasbudget tot uiterlijk 2016.

Vraag 6:

Kan de minister aangeven of de drie stimuleringsmiddelen voor onder andere mkb (BMKB, GO en Groeifaciliteit) succesvol en aantrekkelijk voor ondernemers zijn, gezien het feit dat voor € 1,1 miljard minder aan verplichtingen is aangegaan dan geraamd en de daling van het gebruik van de fondsen al enige jaren zichtbaar is?

Antwoord:

Wanneer naar het gebruik van de BMKB, GO en Groeifaciliteit vanaf 2009 gekeken wordt, dan zien we het volgende:

Tabel: Gebruik BMKB, GO en GF (bedragen in miljoenen euro)⁹

	2012	2013 jan t/m juni	2013	2014 jan t/m juni	2014
• Borgstelling MKB-kredieten (BMKB)	486	175	344	169	372
• Garantie Ondernemingsfinanciering (GO)					
Gebruik*, actueel na annulering/terugname**	117	36	62	39	109
• Groeifaciliteit (GF)					
Gefiatteerde garanties	14,5		8,1	15,2	35,5

* Gecorrigeerd voor annulering/terugname in latere jaren. Als gevolg van overloop van jaar op jaar ontstaat er een verschil tussen fiattering en verstrekking van garanties.

** De overheid staat garant voor 50%, dus de leningsbedragen zijn het dubbele hiervan.

Het blijkt dat deze 3 instrumenten ieder een eigen gebruikspatroon kennen. Daaruit blijkt gemiddeld dat bij economisch herstel het gebruik fors kan groeien.

⁹ Cijfers zijn per half jaar cumulatief

Dat heeft te maken met één van de kenmerken van de instrumenten, namelijk dat ze alleen gebruikt mogen worden voor nieuwe financieringen (*fresh money*). Dat houdt in dat herfinancieringen, die met name van belang zijn bij conjuncturele teruggang, niet onder de garantie gebracht kunnen worden. Daarvoor zijn een aantal overwegingen:

- In de eerste plaats zijn nieuwe financieringen vrijwel altijd groeigerelateerd in tegenstelling tot herfinancieringen. Door deze focus dragen de garantieregelingen dus vooral bij aan economische groei.
- In de tweede plaats zijn herfinancieringen doorgaans riskanter dan nieuwe financieringen. De toch al aanzienlijke verliezen die bij een slechte conjunctuur geleden worden, zouden dan verder toenemen. Bovendien speelt dat bij herfinancieringen de banken vaak gedwongen zijn om ook zonder garantie daartoe over te gaan, omdat bij faillissement van het bedrijf, die het gevolg zou kunnen zijn van het weigeren van herfinanciering, de bank toch verlies leidt op zijn bestaande financiering. Garanties op herfinancieringen zouden er in belangrijke mate toe leiden dat bestaande risico's van banken, die zij doorgaans toch in hun boeken zouden houden, naar de Staat overgeheveld worden.
- In de derde plaats betreft een deel van de herfinancieringen bedrijven in moeilijkheden. De staatssteunregels verbieden in dat geval overheidsgaranties. Daarom ben ik van mening dat de regelingen, zei het met een lager volume, toch succesvol zijn.

Wel is geconstateerd dat voor banken als gevolg van de Basel regels bepaalde categorieën leningen minder aantrekkelijk worden. Het ongebruikte budget van de genoemde garantieregelingen wordt ingezet om het tot stand komen van nieuwe aanbieders, die de categorieën leningen die voor banken minder aantrekkelijk zijn geworden, te kunnen bedienen.

Vraag 7:

Zijn de overschrijdingen op de post HBO-Groen van incidentele of structurele aard?

Antwoord:

De overschrijding bij HBO-groen in 2014 is structureel van aard en wordt veroorzaakt door het aanpassen van OCW-conforme prijzen per instelling en per graad. Voor 2014 is deze verhoging in de slotwet verwerkt, structureel is deze verhoging in de 1^e suppletoire EZ-begroting 2015 verwerkt.

Jaarverslag Diergezondheidsfonds 2014

Vraag 1:

Bevatten de vermelde kosten die in 2014 zijn gemaakt voor de bestrijding van Hoog Pathogene Aviaire Influenza (HPAI) ook de kosten van vergoedingen aan broederijen en vermeerderders? Zo nee, wat zijn deze kosten?

Antwoord:

In de vermelde kosten in 2014 zijn schadeloosstellingen aan getroffen boeren opgenomen voor circa € 1 mln, uitgezonderd één bedrijf waarvoor nog een nabetaling plaats vindt in 2015.

In de vermelde kosten voor 2014 zijn nog niet de vergoedingen voor broederijen en vermeerderders opgenomen omdat deze regeling is opengesteld tussen medio december 2014 en eind januari 2015.

De uitgaven voor deze regeling worden in 2015 verantwoord en bedragen circa € 6,5 mln. Daarnaast wordt in 2015 nog een bedrag van € 1,5 mln aan bestrijdingskosten verantwoord die samenhangen met de uitbraak HPAI in 2014.

Vraag 2:

Welke kosten worden nog verwacht in 2015 voor de afhandeling van de uitbraak van HPAI eind 2014?

Antwoord:

Zie antwoord vraag 1.

Vraag 3:

Bevatten de vermelde kosten die in 2014 zijn gemaakt voor de bestrijding van HPAI ook de kosten van vergoedingen aan boeren? Zo nee, wat zijn deze kosten?

Antwoord:

Zie antwoord vraag 1.